

บทที่ 4

เทคนิคการตะอวะฮฺของท่านนบีﷺ ในสุเราะฮฺ นุหฺ

4.1 ความหมายของการตะอวะฮฺ

4.1.1 ความหมายเชิงภาษาศาสตร์

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่ามีการให้ความหมายตะอวะฮฺในเชิงภาษาศาสตร์มากมาย แบ่งได้หลายความหมาย ดังนี้

4.1.1.1 คำว่า al-Da‘wah ให้ความหมายว่า (1)สิ่งที่ได้เรียกร้อง (2)การขอเพื่อให้ได้สิ่งตอบแทน (3)การเชิญมารับประทานอาหารและเครื่องดื่ม (4)การกล่าวอ้าง (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥāmid Ḥusīn, 2008: 297) (5) เป็นนามของ Marrah หมายถึงการขอ (Ibn Manzūr, 2003: 14/257) (6) การเรียกร้อง (Abū al-Hasan Ahmad ibn Fāris ibn Zakariyya, n.d.: 2/280)

4.1.1.2 คำว่า Da‘wā หมายถึงการขอให้นำพาสิ่งนั้นมา และการขอจากเขาผู้ตั้งหนึ่ง คือการชักชวนให้ทำตามเจตนารมณ์ของตนเอง และคนที่ทำหน้าที่เชิญชวน หากเขาเชิญชวนผู้คนผู้การบิดพลิ้วหรือผู้ศาสนา (Ibn Manzūr, 2003: 14/257)

4.1.1.3 คำว่า al-Da‘r หมายถึงผู้ที่เรียกร้องหรือขอจากผู้อื่น โดยที่เขาเป็นผู้ที่ทำการเรียกร้องเชิญชวน และแบกรับภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ซึ่งอยู่ในรูปของ Ism al-Fā‘il (Abū al-Hasan Ahmad ibn Fāris ibn Zakariyya, n.d.: 2/280)

4.1.1.4 คำว่า al-Mad‘ū หมายถึงผู้ที่ถูกเรียกร้องและถูกขอ ซึ่งอยู่ในรูปของ Ism al-Maf‘ūl (Abū al-Hasan Ahmad ibn Fāris ibn Zakariyya, n.d.: 2/280)

4.1.1.5 คำว่า al-Du‘āh หมายถึงกลุ่มชนที่ชักชวนผู้คนสู่ทางนำหรือการหลงทาง และเอกพจน์ของมัน คือ Dā‘ (Abū al-Hasan Ahmad ibn Fāris ibn Zakariyya, n.d.: 2/280)

□ □ 4.1.1.6 คำว่า Dā‘iyah □ ให้ความหมายว่า ผู้ที่ทำการเชิญชวนไปยังศาสนา หรือความคิด (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥāmid Ḥusīn, 2008: 296)

4.1.1.7 คำว่า Da‘ā แปลได้หลายความหมายสรุปได้ดังต่อไปนี้ คือ (1)การขอให้นำมา (2)การเชิญชวนเรียกร้อง (3)การขอพร (4)การตะโกนเรียก (5)การขอความช่วยเหลือ (6)การคาดหวังซึ่งความดี (7)การตั้งชื่อ (8)การเชิญ เช่นเชิญรับประทานอาหาร เป็นต้น (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥāmid Ḥusīn, 2008: 296)

4.1.1.8 คำว่า al-Di‘ayah ให้ความหมายว่า การเชิญชวนสู่สำนักคิด ความคิดหนึ่ง ความคิดใดด้วยการเขียน การกล่าวปราศรัย (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥamid Ḥusīn, 2008: 297)

จากนิยามข้างต้น การคะอะฮ์ในเชิงภาษาศาสตร์สามารถตีความได้หลายนัยด้วยกัน คำว่าคะอะฮ์ที่พบจากสารานุกรมอาหรับหรือหนังสือต่างๆ ให้ความหมายที่มุ่งในด้านการเรียกร้อง การขอ การเชิญชวน แต่ก็มีบ้างที่ให้ความหมายในด้านอื่นๆ ตามจุดมุ่งหมายของ ความหมายแต่ละคำ

4.1.2 ความหมายเชิงวิชาการ

จากการศึกษาค้นคว้าการคะอะฮ์ในอัลกุรอาน หะดีษ ชีวประวัติการคะอะฮ์ของท่านเราะสูล ﷺ และบรรดาเศาะฮาบะฮ์ทั้งหลายพบว่า ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของคำว่า คะอะฮ์แตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งคำนิยามออกเป็น 3 ทรรศนะ ดังต่อไปนี้

4.1.2.1 ทรรศนะที่ 1 เป็นการให้คำนิยามคะอะฮ์ว่าเป็นการเชิญชวนมนุษย์สู่อัลลอฮ์ ﷻ ดังที่อุละมาอ์ได้ให้คำนิยามดังนี้

1) Ibn Taimiyah (1995: 1/57) ได้ให้นิยามคะอะฮ์ว่า “การคะอะฮ์สู่อัลลอฮ์ ﷻ คือ การคะอะฮ์สู่การศรัทธาต่อพระองค์ และศรัทธาต่อสิ่งที่ท่านเราะสูล ﷺ นำมาเผยแผ่ และการจงรักภักดีต่อคำสั่งใช้”

2) Ibn Kathīr (1996: 2/495) ได้ให้คำนิยามคะอะฮ์ว่า “การคะอะฮ์สู่อัลลอฮ์ ﷻ คือ การเชิญชวนผู้คนสู่การปฏิญาณตนโดยไม่ตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์”

3) Taufiq al-Wā‘iy (1995: 16) ได้ให้คำนิยามคะอะฮ์ว่า “คะอะฮ์คือการเรียกร้องและเชิญชวนมนุษย์ด้วยคำพูดและการกระทำสู่อิสลาม เพื่อให้รับอิสลามด้วยการยึดมั่นหลักการศาสนาและปฏิบัติตามหลักชะรีอะฮ์”

4) Muhammad Amīn Ḥusīn (1983: 17) ได้ให้คำนิยามคะอะฮ์ว่า “คะอะฮ์สู่ อัลลอฮ์ ﷻ คือ การเผยแผ่คะอะฮ์อิสลามสู่มนุษย์ทั้งหลาย และแนะนำด้วยคำพูดและการกระทำในทุกสมัย ทุกสถานที่ ด้วย รูปแบบและแนวทางเฉพาะที่เหมาะสมสำหรับผู้ถูกเชิญชวน ตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล”

จากทัศนะของอุละมาอ์ทั้งหลายที่ได้กล่าวมาข้างต้นและได้ยึดทัศนะแรก ทั้งหมด ได้ให้คำนิยามที่คล้ายคลึงกัน ความหมายของอะฮฺวะฮฺโดยรวมคือ การเชิญชวนมนุษย์สู่สวรรค์ หรือการเชิญชวนมนุษย์สู่อัลลอฮฺ ﷻ นั่นเอง ดังที่ท่าน ‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 1/108) ได้ให้ คำนิยาม อะฮฺวะฮฺว่า “ความหมายของการอะฮฺวะฮฺคือ การเชิญชวนมนุษย์สู่อัลลอฮฺ ﷻ” คำนิยาม เช่นนี้สอดคล้องกับอายะฮฺอัลกุรอานต่อไปนี้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ﴾

(108 :)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือนิวทางของฉัน ฉันเรียกร้อง ไปสู่อัลลอฮฺอย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน”

(ยูซุฟ: 108)

4.1.2.2 ทัศนะที่ 2 เป็นการให้คำนิยามอะฮฺวะฮฺว่า คือการให้บทเรียน และความรู้ เกี่ยวกับอิสลามให้กับมวลมนุษย์ ดังที่อุละมาอ์ได้ให้คำนิยามต่อไปนี้

1) Abū Bakr Dhikriy (1977: 17) ได้ให้คำนิยามอะฮฺวะฮฺว่า “อะฮฺวะฮฺ คือ ความพยายามของบรรดาอุละมาอ์ และผู้ที่เข้าใจศาสนา ในการสอนคนทั่วไปเพื่อให้เข้าใจถึง สิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและคุณชาเท่าที่ตนมีความสามารถ”

2) Muhammad Ghazaliy (1985: 17) ได้ให้คำนิยามอะฮฺวะฮฺว่า “อะฮฺวะฮฺ คือ โครงการที่สมบูรณ์แบบ ครอบคลุมในด้านความรู้ต่างๆที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ เพื่อให้เข้าใจถึง เป้าหมายของการมีชีวิต และแนวทางที่นำพาพวกเขาสู่การรอดพ้น (จากไฟนรก) และสิ่งที่ถูกต้อง (สรวงสวรรค์)”

การให้คำนิยามข้างต้น ถือได้ว่าเป็นงาน อะฮฺวะฮฺในขั้นที่สอง คือการเชิญชวน มนุษย์ให้กระทำความดีหลังจากที่ได้รู้จักอัลลอฮฺ ﷻ เป็นการให้บทเรียนและความรู้เกี่ยวกับคำสอน อิสลามสู่มนุษย์ เพื่อให้พวกเขาได้รับความจริงที่ชัดเจน เพื่อให้ได้ปฏิบัติจริงอย่างถูกต้องใน ชีวิตประจำวัน เพื่อให้พวกเขาได้รับผลตอบแทนที่ดีในโลกหน้า คือสรวงสวรรค์

4.1.2.3 **ทัศนะที่ 3** ถือได้ว่าเป็นทัศนะที่ให้คำนิยามการตะอวะฮฺได้ครอบคลุม คือ การเชิญชวนมนุษย์สู่ทางนำที่ถูกต้อง โดยให้กระทำในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ ดังที่ ท่านอุละมาอ์ได้ให้ทัศนะต่อไปนี้

1) ‘Aliy al-Mahfūz (1852: 17) ได้ให้คำนิยามตะอวะฮฺว่า “ตะอวะฮฺ คือ การเชิญชวนมนุษย์สู่ความดีงามและทางนำ การสั่งใช้ในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ เพื่อ จะได้รับความผาสุกทั้งคุณยาและอาคีเราะฮฺ ”

2) ‘Aliy bin Sālih al-Murshid (1989: 21) ได้ให้คำนิยามตะอวะฮฺว่า “ตะอวะฮฺ คือ การเผยแพร่ตะอวะฮฺอิสลามสู่มนุษยในทุสมัย ทุกสถานที่ ด้วยรูปแบบและแนวทางที่ เหมาะสมสำหรับผู้ถูกเชิญชวน หรือ การส่งเสริมให้มนุษย์ทำความดี ห่างไกลความชั่ว การสั่งใช้ใน สิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ เพื่อให้เกิดความผาสุกทั้งคุณยาและอาคีเราะฮฺ หรือ การรวม มนุษย์บนความดี และชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องด้วยการสั่งใช้ในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิ ชอบ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ

عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

﴿١٠٤﴾ (زل: 104)

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวน ไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำสิ่งที่ มิชอบและชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ”

(อาละอิมรอน: 104)

การให้คำนิยามข้างต้นเป็นการให้คำนิยามงานตะอวะฮฺที่อยู่ในขั้นตอนสุดท้ายที่ สมบูรณ์แบบ และเป็นงานตะอวะฮฺที่ใกล้เคียงกับงานตะอวะฮฺที่ท่านเราะฮฺลุล ﷺ ได้ดำเนินการที่ เมืองมะดีนะฮฺ ซึ่งเป็นสมัยที่ท่านเราะฮฺลุล ﷺ และประชาชาติอิสลามมีความเข้มแข็งมากที่สุด เพราะ ได้กำเนิดรัฐอิสลามที่สมบูรณ์แบบมีศักยภาพที่สุด สามารถที่จะเชิญชวนมนุษย์ด้วยการสั่งใช้ให้ทำ ในสิ่งที่ชอบ และห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบได้ ซึ่งถือว่าเป็นงานตะอวะฮฺที่เหมาะสมกับประชาชาติ

มุสลิมอย่างแท้จริง เพราะได้รู้จักอัลลอฮ์ ﷻ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของท่านเราะสูล ﷺ ดังนั้นการละทิ้งอะฮ์ลุลบัยต์จึงเป็นรายละเอียดต่างๆของอิสลาม ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมให้ทำความดี ห้ามปรามให้ละเว้นความชั่ว เป็นการละทิ้งศาสนาที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงพอพระทัยสำหรับประชาชาติ โดยที่ยึดหลักฐานจากอายะฮ์อัลกุรอานที่ว่า

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 ﴿٣﴾
 ﴿ط: 3﴾

ความว่า “วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้วซึ่ง ศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้วซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว ผู้ใดได้รับความคับขันในความหิวโหย โดยมีใจเป็นผู้จงใจกระทำความบาปแล้วไซ้ร้ แน่นอนอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อัลมาอิดะฮ์: 3)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 ﴿٨٥﴾
 ﴿ل: 85﴾

ความว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อาละอิรอน: 85)

จากการให้คำอธิบายความหมายอะฮฺวะฮฺทั้งสามทัศนะที่ได้กล่าวมา ความหมาย อะฮฺวะฮฺที่ถูกต้องครอบคลุมสมบูรณ์แบบ คือ คำอธิบายของ Ibn Taimiyah (n.d.: 15/164) ท่านได้กล่าวว่า “งานอะฮฺวะฮฺ คือ ทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ และเราะฮฺตุล ﷻ รัก ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งที่วาญิบหรือสุนัต สิ่งเร้นลับหรือชัดเจน หน้าทำงานอะฮฺวะฮฺสู่อัลลอฮฺ ﷻ คือ การสั่งใช้ให้ปฏิบัติด้วยสิ่งนั้น และทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ และเราะฮฺตุล ﷻ ไม่พอใจ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งเร้นลับหรือชัดเจน หน้าทำงานอะฮฺวะฮฺสู่อัลลอฮฺ ﷻ คือ การสั่งห้ามมิให้ปฏิบัติด้วยสิ่งนั้น การอะฮฺวะฮฺสู่อัลลอฮฺ ﷻ จะไม่สมบูรณ์จนกว่างานอะฮฺวะฮฺนั้นเป็นการเชิญชวนสู่การปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ รัก และละทิ้งในสิ่งที่พระองค์ทรงกริ้ว ไม่ว่าจะด้วยคำพูดหรือการกระทำที่ชัดเจนหรือเร้นลับก็ตาม”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ
الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ
الْفٰسِقُونَ ﴿١١٠﴾ ﴾

(110: ظل)

ความว่า “พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบติขึ้น สำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติ สิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่ไม่ชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และถ้าหากว่าบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ศรัทธากันแล้ว แน่แน่นอนมันก็เป็นการดีแก่พวกเขา จากพวกเขานั้นมีบรรดาผู้ที่ศรัทธา และส่วนมากของพวกเขานั้นเป็นผู้ละเมิด”

(อาละอิมรอน: 110)

4.2 จุดประสงค์ในการตะอวะฮฺ

ในปัจจุบันพบว่าผู้คนจำนวนมากที่ใช้ชีวิตไปกับการหลงทาง หลงผิด อันเนื่องมาจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา ด้วยเหตุนี้จึงเชิญชวนผู้ศรัทธาทั้งหลายให้ทำหน้าที่ของตนเองให้สุดความสามารถ ในการตะอวะฮฺ เพื่อหาทางแก้ปัญหในด้านความคิดความเข้าใจของผู้ปฏิเสธศรัทธา เกี่ยวกับโลก มนุษย์ และชีวิตความเป็นอยู่ และเชิญชวนพวกเขาสู่การปฏิบัติตามแนวทางของอิสลาม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

﴿٨٥﴾ ١. ظل: (85)

ความว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อาละอิมรอน: 85)

อัลลอฮฺ ﷻ นั้นได้ทรงมอบหน้าที่อันยิ่งใหญ่ให้กับผู้มีการศรัทธาและเข้าใจอิสลามอย่างแท้จริง ในการเชิญชวนผู้คนสู่ทางนำตามที่อิสลามได้สอนสั่งเพื่อปกป้องผู้คนเหล่านั้นให้ห่างไกลจากชีวิตความเป็นอยู่ที่ญาฮิลียะฮฺล้าหลังสู่ความสันติและสงบสุข ด้วยเหตุนี้ผู้ใดก็ตามที่เขามีความรู้ด้านอิสลามอย่างแท้จริงจำเป็นสำหรับเขาที่จะต้องทำหน้าที่เชิญชวนผู้ที่ยังเขลาไม่รู้ศาสนา

อัลกุรอานและหะดีษได้กล่าวอย่างชัดเจนถึงความจำเป็นในการทำงานตะอวะฮฺเผยแผ่ศาสนาของอัลลอฮฺ ﷻ โดยกำชับให้ทำหน้าที่นี้อย่างจริงจัง ดังหลักฐานต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

(104: ظل)

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวน
ไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำการที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่
มิชอบและชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ”

(อาละอิมรอน: 104)

มุฮัมมัด ศัยยิด ฏ็อนฏ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 2/201-202) ได้
อธิบายขยายอายะฮ์ข้างต้นว่า “โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงให้มีขึ้นในกลุ่มคณะจากพวกเจ้าที่การศรัทธา
มั่นคงและอิคลาศบริสุทธิ์ใจในการทำหน้าที่นี้ เสียสละและพยายามในการเชิญชวนผู้ คนให้กระทำ
ความดี เพื่อฟื้นฟูในเรื่องของมนุษย์ และในการตั้งใช้ต้องยึดหลักความรู้และมารยาทที่ดีงามที่
สอดคล้องกับอัลกุรอาน หะดีษและความคิดที่ถูกต้อง และห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดี คือสิ่งที่กฎหมาย
อิสลามปฏิเสธและจิตวิญญาณที่ดีต่างหลีกหนี”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

(108:)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดนี่คือแนวทางของฉัน ฉันเรียกร้อง
ไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และ
มหาวินิจฉัยแห่งอัลลอฮ์ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ตั้งภาคี”

(ยูซุฟ: 108)

เขาถูกสั่งใช้ในสิ่งที่เป็นเหมาะสมยึดศัฒตศึคตบปหรือมีหลัศฐานศัฒเจณส่อถึงการปฏึศษศรัทธาต่ออัลลอสุ ﷺ และสมคอรอย่างย้งสำหรบนักคาคออีฮ์ในการพุดลึงที่เป็นสัจธรรมไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด อึกท้งมึควรกลั้วต่อการตำหนึในกึจการของอัลลอสุ ﷺ

อิสลามให้ควรสำคัญในการทำหน้าทีคะอะวะสุ เพราะสาสน์แห่งอิสลามได้ถูกส่งลงมาให้มวลมนุษย โดยที่พวกเขาต้องดำเนินตามระบบรูปแบบที่สมบูรณ์เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการคะอะวะสุตามทีอัลลอสุ ﷺ ทรงบัญญัติ

ค้วเหตุนี้จำเป็นสำหรบนักคาคออีฮ์ท้งชายและหญิงต้องบรรลุจุดประสงค์ในการทำหน้าทีคะอะวะสุตามความสามารถและความ พยายามที่ตนมีให้ได้มากที่สุด ในที่นี้สามารถแบ่งจุดประสงค์ในการคะอะวะสุออกเป็นข้อย่อย ดังนี

1) เพื่อช่วยเหลือนมนุษยให้หันสู่การเคารพอบาอะสุต่ออัลลอสุ ﷺ ตามทีอิสลามได้สอนสั่ง (‘Aliy ‘Abd al-Halīm Mahmūd, 2003: 169) และเพื่อให้มนุษยรู้จักพระเจ้าที่แท้จริง และการใช้จิตวิญญาณที่มีเกียรตึ จิตใจที่สูงส่งในการสร้างมนุษยที่บริสุทธิ์ที่ดีเลิศ และยกการกระทำและการปฏิบัติที่จะนำพาซึ่งความอยากความต้องการอันไม่รู้จักเพียงพอ การรู้จักยับยั้งชั่งใจในการที่จะปฏิบัติตามมารร้ายชัยฎอน (Taufiq al-Wa‘iy, 1995: 107)

อัลลอสุ ﷺ ได้กล่าวในอัลคอรานว่า

﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ

تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

﴿٧٩﴾ ظل:

ความว่า “หากแต่ (เขาจะกล่าวว้) ท่านท้งหลายจงเป็นผู้ทีผู้กพันกับพระเจ้า (คือเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์ และให้เอกภาพแด่พระองค์ตลอดจนปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดยเคร่งครัด) เกิด เนื่องจกการที่พวกท่านเคยสอนคัมภึร์ (คือเคยสอนคัมภึร์

เตารอด และศึกษาคัมภีร์นั้นมาก่อนในฐานะที่เคศรัทธาต่อ
ท่านนบีมูซา) และเคยศึกษาคัมภีร์มา”

(อาละอิมรอน: 79)

2) เพื่อขัดเกลาคใจของมนุษย์ให้มีเกียรติและสูงส่ง เพราะอัลลอฮ์ ﷻ นั้นทรงให้
เกียรติกับมนุษย์อย่างมากมาย

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَجْرِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴾

(70: ظ: 70)

ความว่า “และโดยแน่นอนเราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของ
อาดัมและเราได้บรรรทุกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล และได้
ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา และเราได้ให้พวกเขาดีเด่น
อย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วนใหญ่”

(อัลอิสรอ: 70)

จากหะดีษที่รายงานโดยอบูสุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ
กล่าวว่า

ظ ظ ظ))
ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ
ل ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ ظ
((ل ل ل ظ ظ ظ
(2699 :1998 ل ل) □

ความว่า “ผู้ใดที่ช่วยปลดเปลื้องความทุกข์ยากแก่ผู้ศรัทธาคนหนึ่งในโลกนี้ อัลลอฮ์จะช่วยปลดเปลื้องหนึ่งความทุกข์แก่เขาในวันกิยามะฮ์ และผู้ใดได้ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่ประสบความยากลำบาก อัลลอฮ์จะช่วยอำนวยความสะดวกแก่เขาในโลกนี้และในวันอาคีเราะฮ์ และผู้ใดที่ช่วยปกปิด (ความลับหรือสิ่งที่ไม่ดีที่มีอยู่) ของมุสลิมคนหนึ่ง อัลลอฮ์จะทรงปกปิด (ความลับและสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ) แก่เขาในโลกนี้และในวันอาคีเราะฮ์ และอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือบ่าวเสมอ ตราบใดที่บ่าวคนนั้นช่วยเหลือพี่น้องของเขา”

(บันทึกโดย และMuslim, 1998: 2699)

3) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ในการฟื้นฟูชนนุสการศอรุฟทำความรู้จักซึ่งกันและกัน (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 169) และเพื่อประกาศความเป็นพี่น้องและความเท่าเทียมซึ่งกันและกัน ไม่มีความเหลื่อมล้ำระหว่างชาติพันธุ์ ตำแหน่งยศถาบรรดาศักดิ์ ชาติตระกูล สีผิว หรือเชื้อชาติ แต่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสูงส่งอยู่ที่การงานที่ดีของเขา การให้ประโยชน์แก่ส่วนรวม ความพยายามที่น่ายกย่อง การกระทำที่ดี และหัวใจที่ยำเกรงพระเจ้าอย่างแท้จริง (Taufiq al-Wā‘iy, 1995: 109)

การศอรุฟทำความรู้จักกันนั้นเพื่อยืนยันถึงความเป็นพี่น้องร่วมสายเชือกแห่งการศรัทธา และสายเชือกแห่งพระเจ้า การรู้จักให้สิทธิของพี่น้องมุสลิมจนกระทั่งความรักและความห่วงใยได้ปกคลุมพวกเขาซึ่งกันและกัน (Taufiq al-Wā‘iy, 1995: 109)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ

لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

﴿ ط ظ ع: 13 ﴾

ความว่า “โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และ

ตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ
ที่อัลลอฮ์นั้น คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า แท้จริง
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ”

(อัลสุอรอต: 13)

บรรดาอุละมาอ์มีความคิดเห็นว่าการตะอาฟูทำความเข้าใจกันนั้นเป็นสิ่งที่วาญิบ
ในศาสนาโดยยึดหลักฐานจากอายะฮ์อัลกุรอานข้างต้น เพระมนุษย์นั้นหากปราศจากซึ่งการ
ตะอาฟูทำความเข้าใจซึ่งกันและกันแล้ว พวกเขาจะไม่สามารถที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ และ
หน้าที่ที่สำคัญของนักดาอีย์ คือ การให้ความเข้าใจกับมนุษย์เกี่ยวกับความสำคัญของการตะอาฟูทำ
ความรู้จักเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวันของพวกเขา (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 169)

มีรายงานหะดีษซึ่งบันทึกโดยท่านอิมามบุคอรีและมุสลิม จากท่านอนัส บิน มาลิก
رضي الله عنه เล่าว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า:

□ (( ))
(45 :1998 13 :1998 13 :1998 13 :1998)

ความว่า “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวก ท่านจะยังไม่มีศรัทธาอย่าง
แท้จริง จนกว่าเขาจะปรารถนาให้พี่น้องของเขาได้รับในสิ่งที่เขา
ปรารถนาจะให้ตนเองได้รับ”

(บันทึก โดย Bukhāriy, 1998: 13 และ Muslim, 1998: 45)

4) เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ในการเปลี่ยนแปลงความเสื่อมโทรมในสังคมซึ่งพบว่ามี
มุสลิมร่วมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน โดยชี้ให้พวกเขาเห็นถึงความจำเป็นในการกลับไปยัง
ศาสนา โกลัซิดอัลลอฮ์ ﷻ และโกลัซิดมนุษย์ เพื่อที่จะช่วยกันร่วมมือในการฟื้นฟูสังคมให้น่าอยู่
ตามที่อิสลามได้สอนสั่งไว้ (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 169) และเพื่อเป็นการยืนยันถึง
การได้รับสิทธิด้านชีวิต ทรัพย์สิน การงาน สุขภาพ อิศรภาพและความปลอดภัยของทุกคน และ
กำหนดขอบเขตการแสวงหาแต่สิ่งที่ฮาลาลเป็นที่อนุมัติ ดังนั้นสังคมที่สามารถรักษาสีทศิเหล่านี้
ย่อมเป็นสังคมที่มีความมั่นคง การงานที่ถาวร เห็นผลชัดเจน จิตใจสงบสุข และสามารถที่จะปกป้อง

ดูแลตัวเองได้ดีกว่าสังคมที่กดขี่กันสิทธิ ลดเกียรติ และทำลายความสงบความปลอดภัย (Taufiq al-Wa'iy, 1995: 109)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ
وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾

﴿ ٨٢ : ل ٥٦ ﴾

ความว่า “บรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยที่มิได้ให้การศรัทธาของพวกเขา
ปะปนกับการอธรรมนั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความ
ปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้ ”

(อัลอันอาม: 82)

จากหะดีษที่รายงานโดยมุศอับ บิน ซะอูด บิน อบีวักกอศ ﷺ ซึ่งท่านได้กล่าวว่า

((ﷺ ل م غ)
ظ ح ط))

(٢٨٩٦ : ١٩٩٨ ﷺ ظ)

ความว่า “ท่านซะอูดจะเห็นว่าเรามีความเหนือกว่าคนอื่น ๆ
ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า : แท้จริงพวกท่านได้รับ ปัจจัยยังชีพ และ
ได้รับการช่วยเหลือนอกจากบรรดาผู้ต่ำต้อยจากพวกท่าน ”

(บันทึกโดย Bukhāriy, 1998: 2896)

5) เพื่อทำหน้าที่ศรัทธาสุบรอสมสอนสั่งมุสลิมตามรูปแบบการศรัทธาอิสลามียะฮ์
ที่สมบูรณ์ ให้ครอบคลุมทุกๆด้าน ทั้งด้านจิตวิญญาณ ความคิด มารยาท สุขภาวะด้านร่างกาย และ
สังคม และนี่คือส่วนสำคัญของนักดาอีย์ในการทำหน้าที่อะวะละฮ์ญะฮ์ญะฮ์ญะฮ์อัลลอฮ์ ﷻ และจำเป็น
สำหรับผู้รับผิดชอบหน้าที่นี้ในการปฏิบัติภารกิจให้ลุล่วงสำเร็จ และประชาชาติหนึ่งจะไม่นำสมัย

นอกจากจะทำการตรึงปิยะฮุกหลานให้ดีในทุกๆด้านที่กล่าวมา และหากมนุษย์เร่งรีบในการหา รูปแบบตรึงปิยะฮุก วุคคณ แนนอนอัลลอฮฺ ﷻ ได้มอบให้กับประชาชาติอิสลามการตรึงปิยะฮุกที่ สมบูรณ์แบบและดีที่สุดแล้ว (‘Aliy ‘Abd al-Halīm Mahmūd, 2003: 169)

6) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการเตรียมพร้อมสังคมมุสลิม ที่จำเป็นจะต้องเติมเต็มด้วยจรรยาบรรณแบบอิสลาม และแต่ละตัวบุคคลจะต้องมีมารยาทเหล่านี้ จำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับสังคมที่จะต้องใช้นโยบายและระบบอิสลามในทุกๆด้าน (‘Aliy ‘Abd al-Halīm Mahmūd, 2003: 170) โดยการ สั่งใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ ใช้ความพยายามอดสาหะในการดัก เตือน และห้ามปรามการกระทำในสิ่งที่มีชอบพร้อมตัดขาดการกระทำเหล่านั้นอย่างจริงจัง (Taufiq al-Wā‘iy, 1995: 111)

อิสลามคือศาสนาแห่งมารยาท สมบูรณ์แบบ ดีเลิศ สูงส่งและบริสุทธิ์ ดังนั้นจึง จำเป็นสำหรับมุสลิมที่จะต้องมีความประพฤติดี สังคมใดที่ปราศจากมารยาท สังคม นั้นก็จะปราศจาก ความสุขและความสงบสุข และชีวิตก็จะดำเนินไปโดยปราศจากมนุษยธรรม (Taufiq al-Wā‘iy, 1995: 111)

จากหะดีษที่รายงานโดยอันเนาวาส บิน ซัมอาน ﷺ ซึ่งท่านได้กล่าวว่า มีผู้ถามท่าน เราะฮูล ﷺ เกี่ยวกับความดี ท่านได้กล่าวตอบว่า

((ﷺ))

(2553 :1998 ﷺ)

ความว่า “คุณธรรมนั้นคือ การมีมารยาทที่ดีงาม”

(บันทึกโดย Muslim, 1998: 2553)

แท้จริงนักคานี ย์ของอัลลอฮฺ ﷻ นั้นพวกเขามีหน้าที่ในการเชิญชวนมนุษย์สู่การ สร้างสังคมมุสลิมที่บริสุทธิ์ สังคมใดที่สามารถสั่งใช้ให้กระทำในสิ่งที่มีชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มี ชอบ ยึดในหลักคุณธรรมและความดี แนนอนสังคมนั้นจะเต็มไปด้วยผู้คนที่ใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข สอดคล้อง กับชีวิตความเป็นอยู่ทั้งโลกนี้และโลกหน้า (‘Aliy ‘Abd al-Halīm Mahmūd, 2003: 170)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾

(30 :)

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้กล่าวว่าอัลลอฮ์คือพระเจ้าของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ยืนหยัดตามคำกล่าวนั้น มลาอิกะฮ์จะลงมาหาพวกเขา (โดยกล่าวกับพวกเขาว่า) พวกท่านอย่าหวาดกลัวและอย่าเศร้าสลดใจแต่จงต้อนรับข่าวดี คือสวนสวรรค์ซึ่งพวกเจ้าได้ถูกสัญญาไว้”

(ฟุศลีลัด: 30)

7) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการสร้างการปกครองระบอบอิสลามในทุกๆ รูปแบบ เพราะเป็นส่วนสำคัญในการวางรูปแบบการปกครองก่อนสิ่งอื่นใด (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 170)

การปกครองระบอบอิสลามจำเป็นที่จะต้องใช้กฎหมายระบบอิสลาม ซึ่งความจริงจะปรากฏ และความเท็จจะมลายหายไป ความยุติธรรม ความดีจะเกิดขึ้น การสั่งใช้ให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบจะปรากฏ และมนุษย์จะถูกปกคลุมด้วยความดีงาม และสิ่งชั่วร้ายจะจางหายไป และจะพร้อมในการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ﷻ จนกระทั่งสามารถเชิดชูอิสลามให้สูงส่ง นักคาลอีย์ของอัลลอฮ์ ﷻ พร้อมทั้งจะเชิดชูคุณลักษณะต่างๆที่จะทำให้การปกครองระบอบอิสลามเกิดขึ้นจริง พวกเขาคือผู้ที่ จะทำการชักชวนมนุษย์ให้ยึดคุณลักษณะต่างๆที่กล่าวมา ให้มีขึ้นในตัวบุคคลและในระบบการปกครอง เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิและหน้าที่ (‘Aliy ‘Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 170)

8) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการปกป้องประชาชาติอิสลามจากศัตรู ซึ่งมายึดดินแดนหรือคุกคามในทุกๆรูปแบบ ไม่ว่าจะในด้านวัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม เนื่องจาก ก

หน้าที่นี้จำเป็นสำหรับทุกคนหากประเทศมุสลิมยังคงอยู่ภายใต้การปกครองของผู้ที่มีใจมุสลิม ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 171) และเพื่อปกป้องคนมุสลิมทั้งหลายทั่วพื้นแผ่นดินในการกล่าว “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ คือศาสนทูตของพระองค์” (Taufiq al-Wā'iy, 1995: 112)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ

عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾

(78: 4)

ความว่า “และจงต่อสู้เพื่ออัลลอฮ์ ซึ่งเป็นการต่อสู้ที่แท้จริงเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงคัดเลือกพวกเจ้า และพระองค์มิได้ทรงทำให้เป็นการลำบากแก่พวกเจ้าในเรื่องของศาสนา” (อัลฮัจญ์: 78)

จากหะดีษที่รายงานโดยอนัส บิน มาลิก رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านเราะฮ์ฎ رضي الله عنه ได้กล่าวว่

((ظ ظ غ ظ))

(1880 :1998 2792 :1998 2792 :1998 2792 :1998)

ความว่า “แน่นอนการออกเดินทาง (ในช่วงแรกของวัน)หรือเดินทาง(ในช่วงท้ายของวัน)เพื่อต่อสู้ในแนวทางของอัลลอฮ์นั้น ดียิ่งกว่าโลกนี้และสิ่งที่มีอยู่ในโลกนี้ทั้งหมด”

(บันทึกโดย Bukhāriy, 1998: 2792 และ Muslim, 1998: 1880)

นักคาวีจะต้องการอธิบายให้มนุษย์ทราบถึงความจำเป็นดังกล่าว และจะต้องเชิญชวนให้พวกเขาปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างจริงจัง และข้อเท็จจริงที่มุสลิมไม่สงสัยคือการต่อสู้ใน

หนทางของอัลลอฮ์ ﷺ เป็นสิ่งวาญิบสำหรับทุกคนเพื่อให้ผืนแผ่นดินอิสลามกลับมามีดังเดิม ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 171)

9) เพื่อเป็นการปฏิบัติภารกิจในการรวมคนมุสลิมทั่วโลกให้เป็นหนึ่งเดียว โดยเริ่มต้นจากการรวมเป็นหนึ่งเดียวด้านความคิด วัฒนธรรม และอื่นๆ และเชิดชูจุดประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน หลังจากนั้นการรวมตัวด้านเศรษฐกิจของประเทศมุสลิมให้เป็นปึกแผ่น โดยเฉพาะการเปลี่ยนมุมมองประเทศมุสลิมเป็นผู้นำด้านเศรษฐกิจ โดยไม่มีผู้ใดแทรกแซงได้ หลังจากนั้นการรวมตัวด้านการเมืองเพื่อให้เกิดรัฐอิสลามที่ใช้กฎหมายที่อัลลอฮ์ ﷺ กำหนด

นักคาลิฟคือกลุ่มคนที่ต่อสู้อย่างจริงจังด้วยความรู้ที่มี ประสบการณ์ และความแน่วแน่ในการคอะวะฮ์หนทางของอัลลอฮ์ ﷺ ด้วยการรวมตัวเป็นหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต พร้อมกับอธิบายให้ทราบถึงสังคมที่ไม่มีการรวมตัว สังคมนั้นก็จะอ่อนแอ ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 171)

10) เพื่อปฏิบัติภารกิจในการคอะวะฮ์หนทางแห่งอัลลอฮ์ ﷺ ทั่วแผ่นดิน ให้คนมุสลิมศรัทธาว่าอิสลามคือศาสนาแห่งมนุษยชาติ โดยพวกเขาจะต้องเตรียมความพร้อม ความพยายาม ทรัพย์สิน เวลา ความรู้และความเข้าใจในการทำหน้าที่นี้ ซึ่งวาญิบสำหรับทุกคนทั้งชายและหญิง ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 172) และเป็นการช่วยเหลือประชาชาติให้นำสมัยในทุกด้านของชีวิต และในสมรรถภูมิทุกรูปแบบ

นักคาลิฟของพระองค์จึงจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่คอะวะฮ์มนุษย และช่วยเหลือพวกเขาตามที่พระองค์ได้ทรง มอบความรู้ให้กับเขาพร้อมด้วยสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอานและด้วยการคอะวะฮ์ที่เต็มไปด้วยวิทญ์ปัญญาและความสามารถในการอธิบายและอรรถาธิบาย ('Aliy 'Abd al-Halim Mahmūd, 2003: 169)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾

(11 : ๕ ๕)

ความว่า “อัลลอฮ์จะทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาใน หมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น”

(อัลมูญาอะละฮ์: 11)

จากหะดีษที่รายงานโดยอบูฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่

ط   ظ   ١١))
 ((ظ
 (2699 :1998 ١١)

ความว่า “และผู้ใดที่แสวงหาหนทางเพื่อที่จะแสวงหาความรู้ หนึ่ง อัลลอฮ์จะทรงทำให้หนทางไปสู่สวนสวรรค์นั้นง่ายดายแก่ เขา”

(บันทึก โดย Muslim, 1998: 2699)

11) เพื่อยืนยันถึงหลักการเชิ้อวันแห่งการตอบแทน เพราะมนุษย์นั้นจะ ถูกให้ฟื้น คืนชีพในวันที่ยิ่งใหญ่ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้าแห่งสากลโลก

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴾

(21 : ظل : 185)

ความว่า “แต่ละชีวิตนั้นจะได้ลิ้มรสแห่งความตาย และแท้จริงที่ พวกเจ้าจะได้รับรางวัลของพวกเจ้าโดยครบถ้วนนั้น คือวัน ปรโลก แล้วผู้ใดที่ถูกให้ห่างไกลจากไฟนรก และถูกให้เข้า

สวรรค์แล้วไซ้ร้ แน่อนเขาก็ชนะแล้ว และชีวิตความเป็นอยู่
แห่งโลก นี้นั้น มิใช่จะ ไร้อื่นนอกจากสิ่งอำนวยประโยชน์แห่ง
การหลอกลวงเท่านั้น”

(อาละอิมรอน: 185)

มนุษย์ทุกคนควรทราบอย่างยิ่งว่าสำหรับพวกเขานั้นยังมีชีวิตในโลกอื่นที่พวกเขา
จะต้องปฏิบัติภารกิจเพื่อเตรียมพร้ อมสำหรับ โลกหน้า และภารกิจที่ต้องปฏิบัติก็คือการงานที่ดี จึง
เป็นการวาญิบที่จะต้องรับชว่นชววยการงานที่ดีบนโลกนี้

จากหะดีษที่รายงานโดยอบูสุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ
กล่าวว่า

كُلُّكُمْ رَاعٍ لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ فَانصُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذَا نَصَرْتُمُوهَا
لَكُمْ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا يَسْخَرُونَ مِنْكُمْ يَوْمَ الدِّينِ
((كَلِمَاتٌ عَلَيْكُمْ وَالْحَيَاةُ)) □
(2306 :1998 رضي الله عنه ظ)

ความว่า “ท่านทั้งหลายจงรีบเร่งทำความดี ก่อนที่เจ้ คประการนี้
จะเกิดขึ้นกับพวกท่าน พวกท่านไม่ได้รอคอยสิ่งใดนอกจาก
ความจนที่ถูกลื้มไปแล้ว หรือความรวยที่กคจี หรือความเจ็บปวด
ที่ทำให้ถคถอย หรือความชราภาพที่ทำให้สติเลอะเลือน หรือ
ความตายที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน หรือคัจญาลซึ่งเป็นสิ่งที่เร้นลับ
ที่เลวร้าย หรือวันกียามะฮฺนั้นวุ่นวายและขึ้นขมย้ง”

(บันทึกโดย Tirmidhiy, 1998: 2306)

ด้วยเหตุนี้จำเป็นสำหรับนักดาอีย์ทั้งหลายในการปฏิบัติภารกิจนี้และทำการเผยแผ่
ตามจุดประสงค์ที่ชัดเจน และอย่าบรรลุเพียงส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ แต่ให้ บรรลุจุดประสงค์
ทั้งหมดเพื่อเชิดชูศาสนาอิสลามศาสนาแห่งอัลลอฮฺ ﷻ (Taufiq al-Wā'iy, 1995: 114)

4.3 นักดาอีย์และคุณลักษณะของนักดาอีย์

การละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ﷺ เปรียบเสมือนตึกที่ก่อตัวอย่างแนบแน่น โดยมีเสาหลักเป็นตัวค้ำจุน และการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ﷺ นั้นจะต้องประกอบไปด้วยรากฐานและเงื่อนไขต่างๆ และเงื่อนไขหลักและสำคัญที่จะต้องมี คือ นักดาอีย์ ซึ่งมีหน้าที่ในการเผยแพร่และเชิญชวนมนุษย์สู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ

ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งในการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ﷻ จะต้องประกอบไปด้วยนักดาอีย์ ซึ่งต้องทำหน้าที่นี้ ไม่ว่าตัวบุคคล หรือตัวแทน เช่น สถานทูต รัฐบาล สถาบันต่างๆ เป็นต้น เพื่อทำการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ในด้านความคิด หลักความเชื่อ หรืออุดมการณ์ และแน่นอนบุคคลแรกที่เป็นแบบอย่างให้กับมนุษย์ในเรื่องการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ﷻ ผู้ที่เผยแพร่ศาสนาคนแรก ให้คำตักเตือนประชาชาติ นำมนุษย์ออกจากความมืดมน ผู้ที่รักษามานะฮ์ และผู้ที่พยายามอย่างยิ่งในการเผยแพร่ศาสนาแห่งอัลลอฮ์ ﷻ สู่มนุษยชาติ นั่นคือ ผู้นำแห่งการละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

﴿ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾

﴿ ظ : 45-46 ﴾

ความว่า “โอ้นบีมุฮัมมัด แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยาน และผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน (45) และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ตามพระบัญชาของพระองค์ และเป็นดวงประทีปอันแจ่มจรัส(46)”

(อัลอะหฺซาบ: 45-46)

เพียงพอแล้วสำหรับนักดาอีย์ในการได้รับเกียรติและตำแหน่ง ณ ที่อัลลอฮ์ ﷻ เพราะพวกเขา คือ ผู้เผยแพร่ และผู้เชิญชวนสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ หลังจากที่ภารกิจนี้บรรดาศาสนทูตของพระองค์ได้ดำเนินการมาแล้ว และเพียงพอแล้วที่การละอะฮ์ลุ้ลลอฮ์ ﷻ นั้นมีเกียรติ และความดี

ของมันยิ่งใหญ่ และตำแหน่งของมันสูงส่ง อันเนื่องมาจากหน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของบรรดานบีและบรรดาเราะสุลของพระองค์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงบังเกิดบรรดานบีและบรรดาเราะสุลของพระองค์ ในการเป็นนักดาอีย์ผู้ชี้แนะแนวทางและผู้ตักเตือน และการทำงานอะฮฺวะฮฺไปสู่พระองค์จึงเป็นการรื้อฟื้นหน้าที่ของบรรดานบีและบรรดาเราะสุลของพระองค์อย่างยั่งยืน ยาวนานและตลอดไป

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ

بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَكِيمًا﴾

(165 : 5) ﴿

ความว่า “คือบรรดาเราะสุล ในฐานะผู้แจ้งข่าวดีและในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆ อ้างแก้ตัวแก่อัลลอฮ์ได้ หลังจากบรรดาเราะสุลเหล่านั้น และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ ”

(อัน-นิซาอ: 165)

ความสำคัญและตำแหน่งของนักดาอีย์ในการเผยแพร่เชิญชวนมนุษย์ไม่ได้ค่อยไปกว่าทหารในสนามรบ เพราะหากไม่มีกองกำลังทหาร ก็จะไม่มีการสู้รบอาวุธยุทธโศปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ ในการปกป้องผืนแผ่นดิน เช่นเดียวกันการอะฮฺวะฮฺไม่สามารถจะหยั่งถึงความคิดของมนุษย์ และหัวใจของพวกเขาหากไม่มีนักดาอีย์ ดังนั้นนักดาอีย์เปรียบเสมือนลิ้นแห่งชะรีอะฮฺและล้ามแห่งศาสนาอิสลาม

การอะฮฺวะฮฺผู้คนสู่แนวทางแห่งอัลลอฮ์ ﷻ นั้นยังดำเนินไปเรื่อยๆ อย่างแพร่หลาย ครอบคลุมหัวใจของผู้คนเหล่านั้นปราศจากโรคแห่งการสงสัย แต่การอะฮฺวะฮฺไม่สามารถดำเนินไปอย่างรวดเร็วด้วยตัวของมันเองได้

ด้วยเหตุนี้การละอวอะฮ์อิสลามจะดำเนินไปอย่างรวดเร็วแน่นอนอย่างแน่นอนซึ่งจะต้องมีนักคาลัยผู้มีความรู้ในการเผยแพร่แนวทางแห่งอัลกุรอาน ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้อธิบายให้กับท่านเราะฮ์ตุล ﷻ ด้วยวิทยปัญญา ความสุขุม การตัดเตือนด้วยดี และการโต้แย้งในสิ่งที่ดีกว่า

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَدِلْ لَهُم بِآيَاتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾

(125 : ๕)

ความว่า “จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุม
และการตัดเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า”

(อันนะหฺล: 125)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعْتُ
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾

(108 : ๑)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด นี่คือนำทางของฉัน ฉันเรียกร้อง
ไปสู่อัลลอฮ์อย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และ
มหาบรียุทธ์แห่งอัลลอฮ์ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ตั้งภาคี”

(ยูซุฟ: 108)

ในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าสังคมจะเต็มไปด้วยความสะดวกในด้านต่างๆ แต่ความสำคัญ
ของนักคาลัยนั้นไม่ได้ลดน้อยถอยลง เพราะนักคาลัยคือ ผู้ที่มีพลัง และสร้างความกระตือรือร้นใน
ด้านการละอวอะฮ์อิสลามเป็นอย่างดี เพราะอัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ให้พวกเขาสามารถกระตุ้น

ความรู้สึกในจิตใจของมนุษย์ได้ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาสามารถที่จะนำพาปัจเจกชนและสังคมสู่สิ่งที่ดีและมีความสุขทั้งโลกนี้และโลกหน้า

4.3.1 ความหมายของ “นักดาอีย์”

นักดาอีย์ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ตะอวะฮ์ ซึ่งเป็นหนึ่งในเงื่อนไขสำคัญของการทำหน้าที่เผยแผ่ นักดาอีย์ตามความหมายเชิงภาษาศาสตร์นั้นมาจากคำว่า Dā‘ī มาในรูปของ Ism al-Fā‘il (นามของผู้กระทำ) และหากเติมพยัญชนะ Ha ‘ เข้าไปเพื่อแสดงถึงความทวิคูณ (Sha‘bān ‘Abd al-‘Ātiy ‘Utiyyah/Aḥmad Ḥāmid Ḥusīn, 2008: 296-297)

คำว่า Da‘ā ilā Allah หมายถึงการเชิญชวนสู่การอิบาคะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ ดังที่พระองค์ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ﴾
(24 : ١٤)

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงตอบรับอัลลอฮ์ และเราะสูลเถิด เมื่อเขาได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่งที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวาวขึ้น”

(อัลอันฟาล: 24)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾
(33 :)

ความว่า “และผู้ที่ใดเล่าจะมีคำพูดที่ดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้ เชิญชวนไปสู่
อัลลอฮ์ และเขาปฏิบัติงานที่ดี และกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นคน
หนึ่งในบรรดาผู้นอบน้อม”

(ฟุศลีต: 33)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการทำหน้าที่เชิญชวนผู้คนสู่อัลลอฮ์ ﷻ
ซึ่งเป็นมรดกจากบรรดานบีและเราะสูลของพระองค์ เพื่อให้ผู้ถูกตะวะฮ์ฮ์ตอบรับการเชิญชวนนี้
และเพื่อให้พวกเขาได้รับผลตอบแทนที่ดีทั้งโลกนี้และโลกหน้า

ความหมายของนักคาลอียะฮ์เชิงวิชาการ หมายถึงผู้ที่ถูกให้รับผิดชอบตามที่อิสลามได้
บัญญัติไว้ โดยต้องทำหน้าที่ตะวะฮ์ฮ์ไปสู่อัล ลอฮ์ ﷻ หรือผู้ที่กำหนดให้ตัวเองทำหน้าที่ตะวะฮ์ฮ์
ไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ เพียงองค์เดียว ให้ศรัทธาต่อพระองค์ ต่อท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และสู่การทำความคิด
ในด้านอิบาดะฮ์ การดำเนินชีวิต และสั่งใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ (‘Abd
al-Karīm Zaidān, 1987: 305)

4.3.2 คุณลักษณะของนักคาลอียะฮ์

เป็นที่ทราบกันดีว่านักคาลอียะฮ์ในมุมมองของอิสลามนั้น พวกเขาเปรียบเสมือน
ตัวแทนของบรรดานบีและบรรดาเราะสูลของอัลลอฮ์ ﷻ ในการเผยแพร่ศาสนา ซึ่งเน้นแนวทางให้กับ
มนุษย์สู่ทางแห่งพระเจ้าที่ถูกต้อง พวกเขาคือผู้ปกป้องชะรีอะฮ์ ผู้รักษาศานาของพระองค์ ผู้ยื่น
หัตถ์ขอขอบเขตของพระองค์ ผู้ที่มีความรู้ด้านต่างๆที่พระองค์ทรงวาญิบให้กับมนุษย์ และคือผู้ที่หาก
เขากล่าวปาฐกถาต่อหน้าสาธารณชน หูของผู้ถูกตะวะฮ์ฮ์จะสดับฟัง หัวใจจะระลึก และลิ้นจะตอบ
รับ และหากพวกเขาทำสิ่งใดต่อหน้าสาธารณชน ก็จะถูกผู้คนนำมาเป็นแบบอย่าง

นักคาลอียะฮ์จึงมีอิทธิพลต่อผู้คนจำนวนมาก เพราะเขาเปรียบเสมือนหลักฐานอันชัด
แจ้ง และรัศมีที่แผ่กว้างออกไปสู่การแนะนำแนวทางให้กับมนุษย์ นักคาลอียะฮ์จึงมีความสำคัญอย่างมาก
มีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบ จนกระทั่งพวกเขาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่นี้ได้อย่างสมบูรณ์ พวกเขา
จำเป็นจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1) การรู้จักอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริงและมีความใกล้ชิดกับพระองค์อย่างแนบแน่น

คุณลักษณะแรกที่นักดาอีย์พึงมี คือ การรู้จักอัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง และมีความใกล้ชิดกับพระองค์อย่างแนบแน่น เพราะนักดาอีย์นั้นต้องทำหน้าที่ในการแนะแนวทางให้กับมนุษย์สู่ความดีและการกระทำดี และทำหน้าที่เชิญชวนมนุษย์สู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ และการยำเกรงต่อพระองค์ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง โดยการปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์สั่งใช้และห่างไกลในสิ่งที่พระองค์ทรงห้าม พวกเขาจะไม่สามารถปฏิบัติภารกิจนี้ ได้นอกจากจะต้องรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง มีจิตใจผูกพันและใกล้ชิดต่อพระองค์ พวกเขาจะต้องสร้างการศรัทธาที่เข้มแข็ง มีความผูกพันและมอบหมายต่อพระองค์เพียงองค์เดียว และเชื่อมั่นทั้งในด้านคำพูดและการกระทำอย่างแท้จริงว่า พระองค์คือผู้เดียวที่สามารถสร้างและบริหาร ให้โทษและให้ประโยชน์ ผู้ทรงประทานในทุกสรรพสิ่งอย่างมากมาย

‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 343) ได้กล่าวว่า “นักดาอีย์จะต้องเชื่ออย่างแนบแน่นว่าในการทำหน้าที่ตะอวะฮ์นั้น อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงดูแล ปกป้องรักษา และปกป้องให้รอดพ้นจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหมด”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿إِنَّا لَنُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾

(38 : ط

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงปกป้องบรรดาผู้ศรัทธาให้พ้นจากศัตรู”

(อัลฮัจญ์: 38)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كِمْثَنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾

﴿وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾﴾

(173-171 : ع ط

ความว่า “และโดยแน่นอน ลิขิตของเราได้บันทึกไว้ก่อนแล้วแก่
ปวงบ่าวของเราที่เป็นเราะสุล (171) ว่าแน่นอนพวกเขาจะได้รับ
ความช่วยเหลือ (172) และแท้จริงไฟรพลของเรานั้น สำหรับพวก
เขาจะเป็นผู้มีชัยชนะ (173)”

(อัสคือฟฟาต: 171-173)

แน่นอนนักคาลอียะจะมอบหมายต่ออัลลอฮฺ ﷻ อย่างสม่ำเสมอ โดยไม่ลังเลแต่อย่าง
ใด พวกเขาจะมอบหมายต่อพระองค์ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านปัจจัยยังชีพ พวกเขาก็จะ
มอบหมายต่อพระองค์เพียงองค์เดียวอย่างสิ้นเชิง

Sulaimān al-Dabshah (1980: 85) ได้กล่าวว่า “เป็นที่รู้กันว่าหากบ่าวของอัลลอฮฺ
ﷻ เชื่อมมั่นและรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริงย่อมเพิ่มความรักของเขามีต่อพระองค์อย่างมากมาย ยิ่งไป
กว่านั้นการที่เขาจะต้องทำหน้าที่เชิญชวนมนุษย์ให้รู้จักพระเจ้า จำเป็นอย่างยิ่งที่เขาเหล่านั้นต้องรู้จัก
พระเจ้าอย่างละเอียดถี่ถ้วน โดยเฉพาะนักคาลอียะ มิฉะนั้นพวกเขาจะทำการเชิญชวนมนุษย์ให้มีความ
ผูกพันใกล้ชิดพระเจ้าได้อย่างไร หากพวกเขาเองปราศจากความผูกพันและความใกล้ชิดต่อพระองค์
ด้วยเหตุนี้การคะอะฮฺจะไม่บรรลุผลสำหรับบุคคลใดก็ตามที่ไม่ผูกพันกับอัลลอฮฺ ﷻ และห่างไกล
จากการรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ

أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَأَلْ بِهِ خَبِيرًا ﴿٥٩﴾

﴿ ٥٩ ﴾ ل: 59

ความว่า “พระเจ้าผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและสิ่งที่มี
อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น ในระยะหกวัน แล้วพระองค์ทรงสถิตย์
อยู่บนบัลลังก์ พระผู้ทรงกรุณาปรานี ดังนั้นจงถามผู้รู้เกี่ยวกับ
พระองค์”

(อัลฟุรกอ: 59)

นักคอาอีฮ์ต้องเริ่มต้นภารกิจแห่งการตะอฺวะะ สุด้วยสิ่งทีจําเป็นทีสุดก่อน ซึ่่งสิ่งทีจําเป็นทีสุดในศาสนาอิสลาม คื่อ สิ่งทีเกี่ยวข้องกับหลักศรัทธา เพราะฉะนั้น นักคอาอีฮ์ต้องเริ่มต้นภารกิจแห่งการตะอฺวะะ สุของเขา ด้วยการเผยแผ่และอธิบาย เกี่ยวกับหลักศรัทธาทีถูกต้องเป็นลำดับแรก ก่อนทีจะเผยแผ่ในเรื่องอื่น ๆ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวกับมูอาซ บิน ญะบัล ﷺ ขณะทีจะส่งเขาไปเรียกร็องเชิญชวนชาวเยเมนไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ ว่า

ط ل ظ ط غ ظ ظ ط
 ل ظ ل ظ ل غ م ظ ط
 ظ ق ظ ((ع ظ

(19 :1998 ل م 1458 :1998 ع ظ)

ความว่า “แท้จริงท่านกำลังจะต้องพบกับกลุ่มชนหนึ่งจากบรรดาชาวคัมภีร์ ดังนั้น จงเชิญชวนพวกเขาไปสู่การกล่าวปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์และนัันเป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ หากพวกเขาตอบรับท่านในเรื่องดังกล่าว จงบอกพวกเขาว่าอัลลอฮ์ได้บัญญัติการละหมาดห้าเวลาให้แก่พวกเขา”

(บันทึกโดย Bukhāriy, 1998: 1458 และ Muslim, 1998: 19)

การเรียกร็องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ เป็นพันธกิจของบรรดานบีและศาสนทูตเป้ำประสงค์คือ การเชิญชวนผู้คนไปสู่การยอมรับอานตอ์ ออิสลามด้วยคำพูดและการกระทำอย่างศิโรราบ และการเรียกร็องสู่เตาสีด (การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ﷻ)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

(36 : 4 ط)

ความว่า “และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด และอย่าให้มีสิ่งหนึ่ง
สิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์”

(อิน-นิซาอู: 36)

ดังนั้นภารกิจแห่งการละอวะฮ์ที่ไม่ได้เรียกร่องสู่เตาฮีดเป็นลำดับแรก ทั้งๆที่มนุษย์
อยู่กับการตั้งภาคีในรูปแบบต่าง ๆ นั้น ย่อมเป็นภารกิจแห่งการละอวะฮ์ที่ตรงกันข้ามกับภารกิจแห่ง
การละอวะฮ์ของบรรดาศาสนทูตและจะไม่ประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

นักคาลิฟที่สละเวลาของเขาเพื่ออัลลอฮ์ ﷻ และปกป้องมนุษย์ให้อยู่ในหนทางของ
พระองค์ จำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาจะต้องมีความรู้ลึกซึ้งซึ่ง ผูกพันต่อพระเจ้าอย่างแน่วแน่ ทำงานใน
หนทางของพระองค์ตลอดเวลา และใกล้ชิดต่อพระองค์อย่างชัดเจน ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ
นักคาลิฟที่รู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริงจะต้องรักษาการศรัทธาของเขาคือต่อพระองค์เพียงองค์เดียว และไม่
แยแสต่อความต้องการของมนุษย์ เช่นเดียวกันพวกเขาจะต้องมีความขำเกรงซึ้งซึ้งหัวใจของพวกเขา
เขาไม่ว่าจะอยู่ต่อหน้ามนุษย์ที่มีอำนาจก็ตาม (Sulaimān al-Dabshah, 1980: 87)

หลายๆอายะฮ์ในอัลกุรอานที่มีการกล่าวถึงหลักฐานต่างๆที่จะทำให้การศรัทธา
เพิ่มขึ้น โดยการให้มนุษย์ทั้งหลาย โดยเฉพาะนักคาลิฟในการ พินิจพิจารณาจากสรรพสิ่งต่างๆ
ที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสร้าง ไม่ว่าจะเป็นโลก สิ่งต่างๆในโลก หรือสิ่งที่แปลกประหลาดที่ควรแก่การ
พินิจพิจารณาถึงผู้สร้าง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ

وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ (101)

(101 :)

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านจงดูว่ามีอะไรในชั้นฟ้า
ทั้งหลายและแผ่นดิน และสัญญาณทั้งหลายและการตักเตือน

“ทั้งหลายจะไม่อำนวยผลแก่กลุ่มชนที่ไม่ศรัทธา”

(ยูनुส: 101)

และอัลลอฮ์ ﷻ ยังทรงชี้แนะให้มนุษย์รู้จักพิจารณาถึงการสร้างพวกเขา และสิ่งมหัศจรรย์ที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ เพื่อให้พวกเขามีความผูกพันและมีศรัทธาที่เชื่อมั่นต่อผู้สร้างผ่านการพิจารณาถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ในการสร้างมนุษย์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ (๓)

﴿ ظ ๕ : ๒๑ ﴾

ความว่า “และในตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่เห็นดอกหรือ”

(อิซซารียาต: 21)

ทั้งหมดนี้เป็นการชี้ให้เห็นถึงความรอบคอบและละเอียดอ่อน เพื่อที่จะให้มนุษย์ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ อย่างแน่วแน่ไม่สั่นคลอน โดยการพิจารณาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง พวกเขาจะเชื่อมั่นศรัทธาและพร้อมที่จะปฏิบัติตามในสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งใช้ เพราะจุดประสงค์ที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์และญินเพื่อให้ทำการเคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ (๓)

﴿ ظ ๕ : ๕๖ ﴾

ความว่า “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า”

(อิซซารียาต: 56)

การอิบาดะฮ์เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ นั้นไม่ใช่เพียงการปฏิบัติสิ่งที่ศาสนาได้กำหนดไว้ให้กระทำสิ่งนั้นวาญิบ เช่นการละหมาด การถือศีลอด การจ่ายซะกาตและการทำฮัจญ์เท่านั้น แต่มนุษย์ทั้งหลายโดยเฉพาะนักคาลัยี่จะต้องปฏิบัติในทุกด้านของชีวิต ด้วยการกระทำที่เป็นการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ ตามแบบอย่างที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กระทำไว้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾

ط (162: 1)

ความว่า “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาดะฮ์ของฉัน และการมีชีวิตรของฉัน และการตายของฉันนั้น เพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น”

(อัลอันอาม: 162)

Muhammad Ghazāliy (1985: 191) ได้กล่าวว่า “การปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ทำให้นักคาลัยี่มีความผูกพันที่ดีต่อมนุษย์ เมื่อมีผู้ป่วยก็ให้การช่วยเหลือ เมื่อมีผู้หิวโหยก็ให้อาหาร เมื่อพบเจอสัตว์ที่จะทำให้เกิดอันตรายบนทางเดินก็ช่วยขจัดออกไป และทำการขวนขวายเพื่อจะกระทำสิ่งที่ชอบและเชิญชวนให้มนุษย์ปฏิบัติตาม และสิ่งชั่วร้ายให้หลีกเลี่ยงและห้ามปรามมนุษย์ในการเข้าใกล้ และชีวิตของพวกเขาจะเต็มไปด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﷻ”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ ﴾

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا

بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

بِ ١ ظ (191: 1)

ความว่า “คือบรรดาผู้ที่รำลึกถึงอัลลอฮ์ ทั้งในสภาพยืน และนั่ง และในสภาพที่นอนตะแคง และพวกเขาพิจารณาการกันในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน (โดยกล่าวว่า) โอ้พระเจ้าของพวกเขา ข้าพระองค์ พระองค์มิได้ทรงสร้างสิ่งนี้มาโดยไร้สาระ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน โปรดทรงคุ้มครองพวกข้าพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด”

(อาละอิมรอน: 191)

คุณลักษณะข้างต้นบ่งบอกถึงความสมบูรณ์แบบของการใกล้ชิดอัลลอฮ์ ﷻ โดยการให้ความยิ่งใหญ่ต่อคัมภีร์ ร้องพระองค์ สม่ำเสมอในการอ่าน เข้าใจความหมายอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้จิตใจสงบสุข มีสมองที่ใสบริสุทธิ์ พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนการทำงานอะวัละฮ์ต่อไป และตามแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ในการวิงวอนขอต่อพระเจ้าให้การทำงานของท่านยึดมั่นตามคัมภีร์ของพระองค์

จากหะดีษที่ รายงานโดยอับดุลเลาะฮ์ บิน มัสอูด رضي الله عنه ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า

۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ۞ ۞ ۞ ۞ ۞
 ((۞ ۞ ۞ ۞ ۞))
 (4318 :1998 ۞)

ความว่า “โอ้อัลลอฮ์ ข้าคือบ่าวของพระองค์ บุตรของบ่าวชายของพระองค์ บุตรของบ่าวหญิงของพระองค์ ขม่อมของข้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ กำหนดการของพระองค์ดำเนินบนตัวข้า ลิขิตแห่งพระองค์นั้นยุติธรรมแก่ข้าแล้ว ข้าขอต่อพระองค์ด้วยพระนามทุกนามของพระองค์ ที่ซึ่งพระองค์ได้ตั้งไว้สำหรับตัว

พระองค์เอง หรือที่พระองค์ได้สอนมันแก่บ่าวผู้ใดผู้หนึ่งของ
พระองค์ หรือที่พระองค์เก็บไว้เป็นความลับในความรอบรู้ของ
พระองค์ ข้าขอให้พระองค์ทรงโปรดประทานให้อัลกุรอานเป็น
สิ่งที่รื่นรมย์แก่ใจข้า เป็นรัศมีแก่อกข้า เป็นสิ่งที่ขจัดความ
โศกเศร้าของข้า และเป็นสิ่งที่ลบความกังวลของข้าให้หมดไป”

(บันทึกโดย Ahmad, 1998: 4318)

หะดีษข้างต้นชี้ให้เห็นนุษย์ปฏิบัติ ตามแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ในเรื่อง
ความผูกพันอย่างแนบแน่นต่ออัลลอฮ์ ﷻ ในทุกๆด้าน โดยการรำลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา เชื่อม
ต่อพระองค์ เคารพ ยำเกรง รัก และนอบน้อมถ่อมตนทั้งกลางวันและกลางคืน

2) มีความเข้าใจอย่างละเอียดในเรื่องศาสนาและคุณยา

คุณลักษณะนี้จำเป็นสำหรับนักดาอีย์เป็นอย่างมาก หลังจากที่มิว่าคุณลักษณะการ
รู้จักอัลลอฮ์ ﷻ อย่างละเอียด และมีความผูกพันอย่างแนบแน่นต่อพระองค์ เพราะหากนักดาอีย์ไม่มี
คุณลักษณะข้างต้น พวกเขาไม่สามารถที่จะทำหน้าที่ในการตะอวะฮ์เชิญชวน แนะนำแนวทาง ให้การ
พิตวา หรือให้คำแนะนำตัดตักเตือนมนุษย์ได้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴾

(28:)

ความว่า “แท้จริง บรรดาผู้ที่มีความรู้จากปวงบ่าวของพระองค์
เท่านั้นที่เกรงกลัวอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้
ทรงอภัยเสมอ”

(ฟาฏีร: 28)

การตะอวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ นั้นจำเป็นจะต้องมีความคิด ความเข้าใจ และมีความรู้
และการตะอวะฮ์จะไม่บรรลุผลหากนักดาอีย์ขาดความคิด ความเข้าใจ และความรู้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งใน

ที่นี้หมายถึงการมีหลักฐานที่ชัดเจน สามารถอธิบายได้ ตัวอย่างละเอียด มีความการ่งง และมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับการละอวอะฮ์และผู้ถูกละอวอะฮ์ นั่นคือการที่นักคาศาสตร์จะต้องมีความเข้าใจอย่างละเอียดในเรื่องศาสนาและคูนยา

Muhammad al-Saiyid al-Wakīl (1986: 62-63) ได้กล่าวว่า “การละอวอะฮ์อิสลามคือการละอวอะฮ์ทั่วโลก เพราะมันหมายถึงการละอวอะฮ์มนุษย์ทั้งมวล และวาญิบสำหรับนักคาศาสตร์ที่จะต้องปฏิบัติภารกิจนี้ จะต้องรอบรู้ถึงรายละเอียดต่างๆ อย่างชัดเจน สามารถรวบรวมหลักฐานเพื่อใช้ในการนำเสนอและละอวอะฮ์ จนกระทั่งผู้ที่กำลังโต้แย้งเห็นด้วยและพอใจ และสามารถแนะแนวทางที่ถูกต้องให้กับผู้หลงทาง”

‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 315-316) ได้กล่าวว่า “ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้สอนไว้ในอัลกุรอานให้คนมุสลิมทั้งหลายศึกษาหาความรู้ ตั้งใจอย่างแน่วแน่ และศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมให้มากที่สุดอยู่เสมอ และพระองค์ยังทรงห้ามในการปฏิบัติตามผู้ไม่มีความรู้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝ (114)﴾

(114:)

ความว่า “และเจ้าอย่ารีบเร่งในการอ่านอัลกุรอาน ก่อนที่วะฮีย์ของพระองค์จะจบลงและจงกล่าวเถิดข้าแต่พระเจ้า ของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย”

(กุอฮา: 114)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ

أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝ (36)﴾

﴿ ظ: 36 ﴾

ความว่า “และอย่าติดตามสิ่งที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น แท้จริง
หูและตาและหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน”

(อัลอิสรอ์: 36)

และด้วยความรู้ทำให้มนุษย์สามารถเข้าใจอย่างกระจ่างและตั้งใจอย่างแน่วแน่
สมมุติว่ามนุษย์กำลังพูดถึงสิ่งที่พวกเขาไม่มีความรู้โดยการเอะอะโวยวาย ย่อมเป็นเรื่องน่าขันและ
เป็นที่ดูถูก แต่ตราบใดที่พวกเขาพูดในสิ่งที่พวกเขามีความรู้อย่างชัดเจน จับประเด็นได้ถูกต้อง พวกเขา
เขาก็จะมีคุณค่าและมีเกียรติในสายตาของมนุษย์ คำพูดของพวกเขา ก็จะซึมซับสู่หัวใจของผู้ฟัง มี
ความรู้สึกสนใจ ยินดีที่จะรับฟัง และจะปฏิบัติตามอย่างรวดเร็ว ” (‘Abd al-Karīm Zaidān, 1987:
315-316)

นักคาลัยที่จะทำหน้าที่ในการเชิญชวนสู่อัลลอฮ์ ﷻ จะต้องมีการเสียดสีและ
พยายามในการชวนขวายหาความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องบริสุทธิ์ โดยเฉพาะคัมภีร์อัลกุรอานและ
หะดีษของท่านเราะสูล ﷺ จนกว่าพวกเขาจะสามารถเข้าถึงและเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องศาสนา
ของพระองค์ เพื่อให้พวกเขาสามารถที่จะวินิจฉัยโรคต่างๆของมนุษย์และสามารถที่จะชวนขวาย
วิธีการรักษาที่เหมาะสมโดยทางนำแห่งอิสลาม ซึ่งจะทำให้จิตใจของมนุษย์สงบลงจากการรักษา จึง
กล่าวได้ว่าพวกเขาคือผู้ตักเตือน แพทย์ของผู้ป่วย และรัศมีในการชี้แนะแนวทาง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فِيؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾

(54: ๕)

ความว่า “และเพื่อบรรดาผู้รู้จะตระหนักว่า แท้จริงอัลกุรอาน นั้น
คือสัจธรรมจากพระเจ้าของเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้ศรัทธาค่อมัน
(อัล กุรอาน) แล้วจิตใจของพวกเขาจะได้มอบน้อมต่อมัน

(อัลกุรอาน) และแท้จริงอัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้ชี้แนะบรรดาผู้ศรัทธา
สู่แนวทางอันเที่ยงตรง”

(อัลฮัจญ์: 54)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَيُرِي الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ
الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴾

(6:)

ความว่า “และบรรดาผู้ได้รับความรู้ ตระหนักดีว่า สิ่งที่ได้ถูก
ประทานแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นเป็น สัจธรรม และจะชี้
นำไปสู่แนวทางแห่งพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงได้รับการ
สรรเสริญ”

(สะบะฮะ: 6)

Muhammad Ghazāliy (1985: 195) ได้กล่าวว่า “นักคดียังไม่สามารถที่จะทำหน้าที่
คะอวะฮ์ โดยการมีคุณลักษณะอمانةซุซ้อฮ์ดี และดี จจริงเท่านั้น แต่พวกเขาจะต้องขวนขวาย
ความรู้ความเข้าใจ วิทญปัญญา และความสามารถในการเผชิญสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเสนอวิธีการ
แก้ไขปัญหาคด้วยความรู้ที่กว้างขวาง ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และผลตอบรับที่ดี”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا
بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾

(18: 1. ظل: 18)

ความว่า “อัลลอฮ์ ทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการ
เคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮ์

และผู้มีความรู้ในฐานะค้ำประกันไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ยืนยันด้วย
ว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์ผู้
ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น”

(อาละอิมรอน: 18)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ لَنَكْنِي الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِيْنَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيْهِمْ أَجْرًا عَظِيْمًا ﴾

(162 : 5 ط)

ความว่า “แต่ทว่าบรรดาผู้มั่นในความรู้อย่างซื่อสัตย์ และ
บรรดาผู้ที่ศรัทธาแน่น พวกเขาย่อมศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลง
มาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า และบรรดาผู้ที่ดำรง
ไว้ซึ่งการละหมาด และบรรดาผู้ที่ชำระซะกาต และบรรดาผู้
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และในวันปรโลกชนเหล่านี้แหละ เราจะให้
เขาซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง”

(อัน-นิซาอู: 162)

จำเป็นสำหรับนักค้ำประกันที่จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องฮาลาลและหะรอม สิ่ง
ที่วาญิบและสุนนะฮฺ(ส่งเสริมให้ปฏิบัติ) หลักการเชื่อและกฎหมาย

หะดีษต่อไปนี้เป็นที่ยืนยันว่านักค้ำประกัน มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาหา
ความรู้ โดยเฉพาะความรู้ศาสนา รายงานโดยมุอาวีเยฮ์ ﷺ ซึ่งท่านกล่าวว่า ท่านเราะสูล ﷺ ได้
กล่าวว่า

((ظ ظ ظ))

(1037 :1998 3 3116 :1998 3 ظ)

ความว่า “ผู้ใดที่อัลลอฮ์ต้องการให้เขาได้รับความดีงาม พระองค์
จะให้เขาเข้าใจในเรื่องศาสนา”

(บันทึกโดย Bukhāriy, 1998: 3116 และ Muslim, 1998: 1037)

Muhammad Ghazāliyy (1085: 205) ได้กล่าวว่า “จำเป็นสำหรับนักคาศีย์ที่จะต้อง
เรียนรู้อัลกุรอานโดยการท่องจำและเข้าใจความหมาย และจะต้องเรียนรู้ประวัติของท่านนบีมุฮัมมัด
ﷺ ในการปฏิบัติตามแนวทางอัลกุรอาน และประวัติของบรรดาเศาะหาบะฮ์และเคาะลีฟะฮ์ในการ
ต่อสู้ของพวกเขาเพื่อให้อิสลามมั่นคง และนี่เป็นสิ่งที่เชื่อมั่นว่านักคาศีย์จะตั้ง
องค์ให้ความรู้อย่าง
ชัดเจนเกี่ยวกับอิสลามในทุกๆเรื่อง”

หะดีษที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งท่านได้กล่าวกับมูอาซ บิน อญะบัล رضي الله عنه ขณะที่ส่ง
เขาไปเรียกร้องเชิญชวนชาวเยเมนไปสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ ว่า

ط خ ق م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل
 ج : ل م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل
 ح ط ظ ل : ل م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل
 م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل
 ((ل م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل م ن ه و ز ح ط ظ ل : ل))
 (3592 :1998 ﷻ)

ความว่า “ท่านจะตัดสินใจอย่างไรหากมีคนหนึ่งเกิดขึ้นกับท่าน เขา
กล่าวว่า: ฉันจะตัดสินใจด้วยกับสิ่งที่อยู่ใน คัมภีร์ของอัลลอฮ์ ท่าน
เราะฮ์ฎกล่าววว่า: หากไม่มีระบุไว้ใน คัมภีร์ของอัลลอฮ์ ละ เขา
กล่าวว่า: ก็ด้วยสุนนะฮ์ของเราเราะฮ์ฎ ﷺ ท่านนบีกล่าวว่า: หากไม่
มีระบุไว้ใน สุนนะฮ์ของเราเราะฮ์ฎ ﷺ ละ เขาตอบว่า: ฉันก็จะทำ
การวินิจฉัยกับความเห็นของฉัน โดยฉันจะไม่ทำให้บกพร่อง
ดังนั้น ท่าน เราะฮ์ฎ ﷺ ก็ได้บอกของมูอาซ แล้วกล่าวว่า การ
สรรเสริญเป็นอภิสิทธิ์ของอัล ลอฮ์ ผู้ทรง ชี้นำทูตของ เราะฮ์ฎ
ให้กับสิ่งที่ทำให้เราะฮ์ฎพอใจ”

(บันทึกโดย Abū Dāwūd, 1998: 3592)

นักคาลิฟจะต้องมีประสบการณ์ที่โชกโชกน มีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง ต้องศึกษากับผู้รู้ จะต้องเรียนรู้ความเป็นอยู่ของผู้ถูกระอวะฮ์ รู้ปัญหาและแนวทางแก้ไข จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ดังต่อไปนี้

1. วิชาประวัติศาสตร์

Yūsuf al-Qaradhāwiy (1991: 88) ได้กล่าวว่า “นักคาลิฟจะต้องมีความรู้วิชาประวัติศาสตร์เพื่อให้เขาอบรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของชนรุ่นก่อนและประวัติศาสตร์ของวีรบุรุษในอดีต เขาจะได้ไตร่ตรองถึงสาเหตุที่ทำให้สังคมในสมัยนั้นมีการพัฒนาและเจริญรุ่งเรือง และสาเหตุที่ทำให้ด้อยและตกต่ำ เพราะในประวัติศาสตร์ได้กล่าวเกี่ยวกับผลตอบแทนสำหรับผู้ศรัทธาและขำเกรง และผลตอบแทนผู้ที่ทำความชั่วและผิดบาป ด้วยเหตุนี้อัลกุรอานได้กล่าวเกี่ยวกับประวัติของชนรุ่นก่อนเพื่อให้เป็นบทเรียนที่ชัดเจน และเป็นข้อเตือนใจตลอดกาล”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾

(111:)

ความว่า “โดยแน่นอนยิ่ง ในเรื่องราวของพวกเขาเป็นบทเรียนสำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา มิใช่เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น แต่เป็นการยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา และเป็นการแจกแจงทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่หมู่ชนผู้ศรัทธา”

(ยูซุฟ: 111)

2. วิชาภูมิศาสตร์

‘Abd al-Qādir Sayyid ‘Abd al-Ra’ūf (1987: 29) ได้กล่าวว่า “นักคาลิฟมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้วิชาภูมิศาสตร์ เพื่อที่จะรู้จักประเทศ และดินแดนที่เขาจำเป็น ต้องทำหน้าที่

คะอะฮฺ เขาจะได้อำนาจตรงความเป็นไปในสังคม และอาชีพของคนในพื้นที่ เพื่อให้มีความสำคัญในการบริหารความคิดที่จะทำการสื่อให้ถูกต้องตามสภาพแวดล้อม และบรรดาสะฮาบะฮฺ رضي الله عنه ได้เคยเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของผู้คนในสมัยของพวกเขาและประวัติศาสตร์ซึ่งเรียก กันในสมัยนี้ว่า วิชาภูมิศาสตร์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาสามารถที่จะพิชิตและสู้รบกับกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา และได้รับชัยชนะเพราะการเรียนรู้มิใช่เพราะความโง่เขลา”

3. วิชาจิตวิทยา

Yūsuf al-Qaradhāwiy (1991: 125-126) ได้กล่าวว่า “การเรียนรู้วิชาจิตวิทยานั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักคหีย์ เพื่อเขาจะได้รู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของมนุษย์ แนวโน้มความสนใจของพวกเขา สิ่งที่จะกระทบหรือเกิดผลกระทบการใช้ชีวิตของพวกเขาในสังคม ซึ่งวิชาจิตวิทยานั้นให้ประโยชน์กับนักคหีย์มากมายหลายด้าน ดังนี้

3.1 สามารถอธิบายถึงผลกระทบที่ดี ผลประโยชน์ของการศรัทธา การใช้ชีวิตและมีพฤติกรรมที่มีสติ

3.2 สามารถช่วยให้นักคหีย์เข้าใจตัวตนของผู้ที่ตนทำการคะอะฮฺทั้งตัวบุคคลและสังคม เรียนรู้ในการให้ความสำคัญกับพวกเขา สิ่งทีกระตุ้นต่อจิตใจของพวกเขาในการทำงานคะอะฮฺให้เหมาะสมกับการรับรู้ของพวกเขา การให้ความรู้แก่พวกเขาเท่า ที่พวกเขาสามารถจะรับได้ โดยที่ไม่ทำให้เกิดความยากลำบาก เป็นภาระ หรือทำให้พวกเขาเบื่อหน่าย”

‘Utiyyah Saqr (1988: 185-186) ได้กล่าวว่า “การคะอะฮฺไปสู่อัลลอฮฺ ﷻ นั้นเป็นการศรัทธาและการสอน ต้องกำกับดูแล และต้องรอบรู้ในเรื่องรากฐานหลักการศรัทธาและ รอบรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา หากไม่มีความรู้ในด้านนี้ย่อมทำให้เกิดอันตรายจากการที่คิดว่ามันจะทำให้เกิดประโยชน์”

จากหะดีษรายงาน โดยอบูมุซา อัลอัซฮารี رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะฮฺลุ رضي الله عنه ได้แต่งตั้งให้ท่านและมูอาซ ทำการคะอะฮฺที่เยเมน และท่านเราะฮฺลุ رضي الله عنه ได้กล่าวว่า

((ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ ﷺ))

(1733 :1998 ﷺ ﷺ 3038 :1998 ﷺ ﷺ)

ความว่า “จงทำให้ง่ายและอย่าทำให้ยาก จงให้ข่าวดีและอย่าทำให้ตะเพิดหนี จงรักดีและอย่าขัดแย้งกัน”

(บันทึกโดย Bukhāriy, 1998: 3038 และ Muslim, 1998: 1733)

หากนักคาลิอ์มีความรอบรู้ในเรื่องจิตวิทยา สามารถอ่านความคิดของผู้ถูกคะอะวะฮ์ รู้จักจิต และพฤติกรรมของพวกเขา จะสร้างประโยชน์และสร้างความสำเร็จอย่างมากมาในการคะอะวะฮ์

4. วิชาสังคมศาสตร์

Yūsuf al-Qaradhāwiy (1991: 126-127) ได้กล่าวว่า “การเรียนรู้วิชาสังคมศาสตร์นั้นเป็นวิชาที่สำคัญที่สุดสำหรับนักคาลิอ์ที่จะต้องรอบรู้ เรียนรู้อย่างละเอียด ส่งเสริมให้นักคาลิอ์ทำการเรียนรู้พื้นฐานของวิชานี้ การรู้จักสังคมของชนกลุ่มหนึ่งในมุมมองอิสลาม ความคิดความอ่านที่คงเส้นคง วาเกี่ยวกับอิสลาม มุมมองของเขาต่อศาสนา ชีวิต มนุษย์ และประวัติศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการเข้าใจสภาพของสังคม และเรียนรู้สาเหตุและปัญหา เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุด”

‘Aliy al-Mahfūz (1852: 100) ได้กล่าวว่า “นักคาลิอ์นั้นควรเรียนรู้วิชานี้ เพราะจะ ช่วยในการเข้าใจสภาพสังคมและสภาพแวดล้อม และจะทำให้เขารู้ทุกสิ่งรอบตัวตามความเป็นจริง และสิ่งใหม่ๆที่เกิดขึ้น และมีรายงานว่าสาเหตุที่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ رضي الله عنهم นั้นพอใจต่อการปกครองของเคาะลีฟะฮ์อับดุลมุบีน رضي الله عنه เนื่องจากท่านสืบเชื้อสายจากอาหรับ ซึ่งความหมายในที่นี้คือ ท่าน รอบรู้ถึงสภาพความเป็นอยู่ของชนเผ่าอาหรับและรายละเอียดของมัน รู้ถึงประวัติศาสตร์ของทุกๆชนเผ่า และรู้ถึงพฤติกรรมมารยาทของพวกเขา เช่น กล้าหาญ หรือขี้ขลาด อมานะฮ์ซื่อสัตย์ หรือทุจริต รู้ว่าจุดใดอ่อนจุดใดเข้มแข็ง ยากจนหรือร่ำรวย และการที่ท่านเผชิญหน้ากับพวกมูรตัด(ออกจากศาสนา) ทั้ๆที่ท่านเป็นที่รู้จักว่าเป็นคนอ่อน โยนและมีมารยาทงดงาม แต่ที่ท่านทำเพราะด้วยความรอบรู้ อย่างละเอียดนั่นเอง”

5. วิชาภาษาศาสตร์

Utiyyah Saqr (1988: 183) ได้กล่าวว่า “นักคาลิอ์นั้นจะต้องเรียนรู้และเข้าใจอย่าง แน่วแนในด้านภาษาของผู้ถูกคะอะวะฮ์ เพื่อให้พวกเขาเข้าใจอิสลาม เพราะลึนคืออาวุธที่ยิ่งใหญ่ในการทำความเข้าใจกับมนุษย์ เข้าร่วมติดต่อกสื่อสารกับพวกเขา และรอบรู้ในเรื่องความเป็นอยู่ของ

พวกเขา เพื่อให้เกิดความง่ายต่อการสื่อความรู้เกี่ยวกับศาสนาให้กับพวกเขา และพวกเขาเข้าใจ เป็นอย่างดี และการที่บรรดาเราะสูดถูกส่งไปยังกลุ่มชนที่ใช้ภาษาชนชาติเดียวกันกับพวกเขา”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ
فِيضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِيَ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴾

(4: ๒๖)

ความว่า “และเรามีได้ส่ง เราะสูดคนใด นอกจากด้วยการพูด ภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจงอย่างชัดเจนแก่พวกเขา อัลลอฮ์ จะทรงให้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์หลงทาง และทรง ชี้แนะทางแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์เป็นผู้ทรง เคารพภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อิบรอฮีม: 4)

การชี้แจงและอธิบายนั้นบ่งบอกว่าสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีความสามารถในด้าน ภาษากับผู้ที่ถูกคะอะวะฮ์ เพราะการชี้แจง คือการอธิบายให้กระจ่าง ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ ที่จะต้องรู้ภาษาเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับผู้ถูกคะอะวะฮ์ และเพื่อที่จะสามารถคะอะวะฮ์ชนชาตินั้นด้วย ภาษาของพวกเขา

4) การเป็นแบบอย่างที่ดี

Muhammad al-Saiyid al-Wakīl (1986: 95) ได้กล่าวว่า “การคะอะวะฮ์ที่จะทำให้ นักดาอีย์สำเร็จคือ การที่พวกเขาพูดสอดคล้องกับการกระทำ และการกระทำที่สอดคล้องกับคำพูด เพราะในความเป็นจริงแล้วจะทำให้ นักดาอีย์เป็นที่รักในสังคม เป็นที่รู้จักในหมู่มนุษย์ว่าสัตย์จริง มี มารยาททั้งดงาม และการปฏิบัติภารกิจดี และด้วยคุณลักษณะดังกล่าวนี้ นักดาอีย์สามารถที่จะ คะอะวะฮ์ผู้คนด้วยมารยาทมากกว่าการใช้วาจาในการปาฐกถา หรือให้คำตักเตือน เพราะมนุษย์จะจับ

ตาคนักค้ายึดตลอดเวลา เปรียบเสมือนแม่แบบที่มีชีวิตที่จะสามารถดึงจุดแข็งของพวกเขาได้ พวกเขาจะมีปฏิกิริยาต่อมารยาทของนักค้ายิ่งมากกว่าที่จะมีปฏิกิริยาต่อคำพูดที่ไพเราะ การปาฐกถาที่น่าประทับใจ และการอบรมที่มีความตื่นตัวสะกดใจ”

การเป็นแบบอย่างที่ดีคือคุณลักษณะสำคัญที่นักค้ายึดพึงมีเพื่อให้มนุษย์ประทับใจ ซึ่งจะเกิดผลหรือปฏิกิริยาในการตอบรับมากกว่าการใช้วาจา นักประพันธ์หลายท่านในปัจจุบันต่างเห็นพ้องถึงความสำคัญของการเป็นแบบอย่างที่ดีของนักค้ายึด เพราะจะเกิดผลและปฏิกิริยาในการตอบรับที่ดีกว่า และการพูดหรือนำเสนอเป็นการกระทำที่ง่าย ทั้งผู้จริงจังหรือผู้ที่ชอบโกหกมดเท็จก็สามารถแปลงได้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعِجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۚ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴾ (٢٠٤)
 ﴿ ظ : 204 ﴾

ความว่า “และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่คำพูดของเขา ทำให้เจ้าฟังพอใจในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ และเขาจะอ้างอัลลอฮ์ เป็นพยาน ซึ่งสิ่งที่อยู่ในหัวใจของเขา และขณะเดียวกันก็เป็นผู้ได้เสียดแทงกาจกรรจ์ยิ่ง”

(อัลบะเกาะเราะฮ์: 204)

สิ่งแรกที่นักค้ายึดควรมีคือ การรู้จักที่จะปฏิรูปตัวเอง ซึ่งโรงเรียนแห่งนักค้ายึดได้กล่าวสอนสั่งไว้ว่า ﴿ ظ ﴾ หมายถึง จงปฏิรูปตัวเองและจงเชิญชวนผู้อื่น และผู้ที่ดีที่สุดในการเป็นแบบอย่างด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี ต่อมนุษยชาติคือ ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งท่านได้วางแบบฉบับที่ดีให้กับประชาชาติของท่าน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا

اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝ (21)

﴿ ظ : 21 ﴾

ความว่า “โดยแน่นอน ใน เราะฮ์ตุล ของอัลลอฮฺ มีแบบฉบับอันดี
งามสำหรับพวกเจ้าแล้ว สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮฺและวัน
ปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมาก”

(อัลอะหฺซาบ: 21)

จึงเป็นการส่งเสริมให้นักดาอีย์ยึดแบบอย่างมารยาทที่ดีงามของท่านเราะฮ์ตุล ﷻ
เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างให้กับมนุษย์ในการทำมาดี ซึ่งแบบอย่างในการละอวะฮ์ของท่านนั้น
ท่านเริ่มต้นด้วยการปฏิบัติตามที่ได้อุฎกประทานลงมาให้กับท่าน หลังจากนั้นจึงทำ การเชิญชวน
ผู้คนในครอบครัวที่ใกล้ชิดกับท่าน และหลังจากนั้นจึงทำการละอวะฮ์มนุษย์ทั้งหลาย ไม่สมควร
อย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ที่ความรู้ของเขานั้น ไม่สอดคล้องกับการกระทำ ไม่ปฏิบัติตามแบบอย่าง
ของท่าน ﷻ เพราะสิ่งที่จะนำมาซึ่งอันตรายและจะเกิดผลกระทบกับนักดาอีย์คือ กา รแยกความรู้
และการกระทำโดยไม่สอดคล้องกัน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ كَبُرَ

مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ (2-3)

﴿ 2-3 : ﴾

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงกล่าวพูดในสิ่งที่
พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ (2) เป็นที่น่าเกลียดยิ่ง ณ ที่อัลลอฮฺ การที่พวก
เจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ(3)”

(อัศศ็อฟ: 2-3)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُم عَنْهُ إِنَّ أُرِيدُ إِلَّا
الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾

(88 : ٨)

ความว่า “และฉันมิปรารถนาที่จะขัดแย้งกับพวกท่านในสิ่งที่ฉัน
ได้ห้ามพวกท่านให้ละเว้น ฉันมิปรารถนาสิ่งใดนอกจากการ
ปฏิรูปให้ดีขึ้นเท่าที่ ฉันสามารถ และความสำเริงของฉันจะไม่
เกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ แต่พระองค์ฉันขอ
มอบหมายและยังพระองค์เท่านั้นฉันกลับไปหา”

(ฮุด: 88)

นักค้ายี่ที่เชิญชวนผู้อื่นให้ทำดี แต่ตนเองมิได้ปฏิบัติ เขาจะได้รับโทษทั้งใน الدنيا
ก็จะมีแต่จะไม่เชื่อต่อตัวเขา และเขาจะได้รับโทษในปรโลกอย่างแน่นอน

หะดีษรายงาน โดยท่านอุซามะฮ์ บิน ซัยด์ ﷺ ได้กล่าวว่า ท่านได้ยื่นท่านเราะฮูล

ﷺ ได้กล่าวว่า

ك) م لظ غ ظ ك
ع غ ك ع ن ك ظ غ ك ك ل
ل م ك م ك ظ ك
ل: في م ك ه في م ك م ك ظ في ك ((

(عظظ غ 3267 : 1998 1998 : 2989)

ความว่า “ในวันกิยามะฮ์ชายคนหนึ่งจะถูกนำมา ดังนั้นเขาจะถูกลง
โยนลงในนรกแล้วลำไส้ของเขาก็พุ่งทะลักออกมาในนรก แล้ว

เขาก็จะเดินวนเสมือนกับลาที่ได้เดินวนรอบหลักของมัน บรรดา
ชาวรกได้รวมตัวกัน ครั้นแล้วก็ถามกันว่า โอ้ ท่านทำไมถึงเป็น
อย่างนี้ ท่านเคยใช้ให้พวกเรากระทำควา มดีและห้ามปรามพวก
เราจากการทำความชั่วมิใช่หรือ เขาตอบว่า ฉันเคยใช้ให้พวก
ท่านทำความดีแต่ฉันไม่ได้ทำ และฉันได้ห้ามปรามพวกท่านจาก
การทำความชั่วแต่ฉันกลับไปทำมัน”

(บันทึกโดย Bukhāriy,1998: 3267 และ Muslim,1998: 2989)

ดังนั้นนักดาอีย์ต้องพยายามปฏิบัติในความรู้ที่ตนเองมีอยู่ ก่อนที่จะนำความรู้
ดังกล่าวไปเผยแพร่ให้แก่คนอื่น

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾
(44: ظ ۞)

ความว่า “สุเจ้ากำซัษคนอื่นให้ปฏิบัติตามคุณธรรม แต่สุเจ้า กลับ
ลืมหตัวเองกระนั้นหรือ ทั้งๆที่สุเจ้าอ่านคัมภีร์ แล้วสุเจ้ายังไม่ใช้
ปัญญาอีกหรือ”

(บะเกาะเราะฮฺ: 44)

5) มีความสนใจและตื่นตัวตลอดเวลา

ความหมายของการตื่นตัวซึ่งเป็นหนึ่งในคุณลักษณะของนักดาอีย์ ณ ที่นี้ คือ การ
รอบรู้ในสิ่งที่จะทำการอะวะฮฺ จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดการตื่นตัวและมีความน่าสนใจ
อย่างสมบูรณ์ โดยต้องคำนึงสิ่งต่อไปนี้

1. นักดาอีย์ต้องมีประสบการณ์และรอบรู้ถึงความเป็นไปในการอะวะฮฺและ
สถานการณ์ร่วมสมัย

2. นักคาลัยต้องมีประสบการณ์และรอบรู้ถึงความเป็นไปของผู้ถูกคะอะฮฺ
3. นักคาลัยต้องรู้ถึงความสำคัญของการคะอะฮฺ รู้ทันสถานการณ์ต่างๆ มิฉะนั้นผู้ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงหรือปฏิรูปจะหนีห่าง การคะอะฮฺจะไม่บรรลุผล (Muhammad Abū al-Fath al-Bayānūniy, 1991: 160)

สิ่งที่สำคัญซึ่งเป็นพื้นฐานของความตื่นตัว และให้ความสนใจคือ การรู้จักวางแผน และรู้จักกำหนดลำดับความสำคัญก่อนหลัง และจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการคะอะฮฺอย่างแท้จริง

6) มีความบริสุทธิ์ใจ (อิกลาศ)

อิกลาศ คือ จิตวิญญาณแห่งศาสนา แบบอย่างที่ดีในการทำอิบาดะฮฺ และเป็นเสาหลักของนักคาลัยสุ่อัลลอฮฺ ﷺ ทั้งหมด

Muhammad Namr al-Khatib (1981: 203) ได้กล่าวว่า “อิกลาศ คือการเจตนาอย่างแน่วแน่ในการจงรักภักดีเพื่ออัลลอฮฺ ﷻ องค์เดียว หรือหมายถึง การกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยความบริสุทธิ์ใจ มิใช่เพื่อมนุษย์” และไม่สมควรอย่างยิ่งที่บ่าวกระทำความหนึ่งโดยเจตนาข องเขา นั้น มิใช่เพื่ออัลลอฮฺ ﷻ แต่ทำเพื่อมนุษย์หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งการชื่นชมจากมนุษย์ หรือวิถีใดก็ได้แล้วแต่นอกจากการใกล้ชิดพระองค์

ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าคุณลักษณะนี้มีความสำคัญมากและจำเป็นที่นักคาลัยจะต้องมีเพราะหลักแห่งความสำเร็จของนักคาลัยในการทำงาน คะอะฮฺไปสู่ศาสนาของอัลลอฮฺ ﷻ คือ การมีความบริสุทธิ์ใจต่อความจริง ต่อศาสนา และต่อผู้ที่ถูกคะอะฮฺและผู้ถูกสอน

การปฏิบัติกรงานหนึ่งโดยไม่มี ความบริสุทธิ์ใจเปรียบเสมือนร่างกายที่ไร้ซึ่งจิตวิญญาณ เปรียบเสมือนต้นไม้ที่ไร้ผล การงานจะไม่ถูกตอบรับและไม่ถูกยกไป ปหาอัลลอฮฺ ﷻ นอกจากต้องเต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ﴾

(5: ๒)

ความว่า “และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากราก เพื่อการพำกดีต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง”

(อัลบะยีนะฮฺ: 5)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ﴾

(3: 4)

ความว่า “พึงทราบเถิด การอิบาดะฮฺ โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮฺองค์เดียว”

(อิซซุมรฺ: 3)

นักคาลิฮฺ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคะอะฮฺด้วยความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺ ﷻ และหวังในความพึงพอใจของพระองค์ และทำคุณประโยชน์ต่อผู้คน มิใช่เพื่อการโอ้อวด หวังการชื่นชมจากผู้คน ชื่อเสียง และความชื่นชอบจากผู้คน หากนักคาลิฮฺปฏิบัติภารกิจแห่งการคะอะฮฺ สดด้วยจุดประสงค์ดังกล่าวแล้ว การเชิญชวนของเขาก็ไม่ถือว่าเป็น การเชิญชวนสู่อัลลอฮฺ ﷻ และกำลังเชิญชวนไปสู่สิ่งอื่นที่นอกเหนือจากอัลลอฮฺ ﷻ จึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักคาลิฮฺที่จะต้องมีความบริสุทธิ์ใจในการคะอะฮฺเพื่อที่เขาจะได้สืบทอดมรดกของบรรดานบี

นักคาลิฮฺจะต้องเพียรพยายามใน ภารกิจแห่งการคะอะฮฺ ฮุนั้นมิใช่เป็นภารกิจที่เรียกร้องเชิญชวนสู่กลุ่มหรือองค์กรเฉพาะ หรือนอกเหนือจากกรอบของท่านเราะฮฺลุล ﷺ หรือผลประโยชน์ทางโลก แต่เขาต้องเพียรพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนจากอัลลอฮฺ ﷻ เพียงองค์เดียวเช่นบรรดานบีและบรรดาเราะฮฺลุลของพระองค์ได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานเกี่ยวกับจุดยืนของท่านนบีฮุฎัยฟะฮฺ (رضي الله عنه) กับกลุ่มชนของท่านว่า

﴿ وَيَقَوْمٍ لَا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ مَا لَإِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ﴾

(29: ٤)

ความว่า “และไอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้ร้องขอทรัพย์สินใด
สำหรับการเผยแพร่แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮ์”

(สูด: 29)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานเกี่ยวกับจุดยืนของท่านนบีนุหฺ ﷺ กับกลุ่ม
ชนของท่านอีกว่า

﴿ يَقَوْمٍ لَا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ﴾

(51: ٤)

ความว่า “ไอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้ขอเรื่องต่อพวกท่านซึ่ง
รางวัลในการนี้เลยรางวัลของฉันนั้นอยู่กับพระเจ้าผู้ให้บังเกิดฉั น
พวกท่านไม่ใช่ปัญญาหรือ”

(สูด: 51)

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำหน้าที่เชิญชวนผู้คนสู่ทางนำ
ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานดังอายะฮ์ต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ لَا سَأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى ﴾

(23: ٤)

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันมิได้ขอร้องค่าตอบแทนใด ๆ
เพื่อการนี้ เว้นแต่เพื่อความรักใคร่ในเครือญาติ”

(อิซซุรอ: 23)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾

(57: ๒) ﴿

ความว่า “จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ฉันมิได้ขอค่าจ้างจากพวกท่านใน
การเผยแพร่นี้”

(อัลฟุรกอน: 57)

และสิ่งที่สามารถบ่งบอกได้ว่านักดาอีย์มีความบริสุทธิ์ใจ คือ การที่เขาเสียสละ
เวลา ทรัพย์สิน ความพยายาม และความคิด เท่าที่เขาสามารถจะเสียสละได้ใน การทุ่มเทให้กับการ
คะอะฮฺสู่อัลลอฮฺ ﷻ

Muhammad al-Saiyid al-Wakil (1986: 109) ได้กล่าวว่า “หากนักดาอีย์ไม่ยื่น
ทรัพย์สินส่วนหนึ่งของเขาเพื่อการคะอะฮฺ หรือไม่สละเวลา หรือไม่ออกแรงไม่พยายาม หรือไม่
ออกความคิดเห็นเพื่องานคะอะฮฺสำเร็จ ย่อมไม่มีความบริสุทธิ์ใจในการคะอะฮฺของเขา เพราะนัก
ดาอีย์ที่บริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง เขาจะทุ่มเทให้กับการงานคะอะฮฺมากกว่าการกินการดื่มของเขา และจะ
เกิดผลสูงสุดในการคะอะฮฺ ซึ่งท่านเราะฮฺฎูล ﷻ ได้กระทำให้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพวกเรา โดยที่
ท่านทุ่มเทในการคะอะฮฺสุดความสามารถของท่าน และไม่ยอมทิ้งโอกาสแม้แต่น้อยในการเผยแผ่
ให้เกิดผลมากที่สุด”

7) มีความอดทน

‘Abd al-Qādir Sayyid ‘Abd al-Ra’ūf (1987: 32) ได้กล่าวว่า “แท้จริงนักดาอีย์ที่
ปฏิบัติภารกิจในการคะอะฮฺเพื่อจุดประกายทางนำให้กับมนุษย์ตามพระประสงค์ของอัลลอฮฺ ﷻ ผู้
แนวทางที่ถูกต้องนั้น จะไม่บรรลุจุดประสงค์นอกจากพวกเขาจะมีคุณลักษณะของการอดทน เพราะ

การอดทนเป็นอาวุธที่เข้มแข็งสำหรับนักดาอีย์ซึ่งพวกเขาต้องการอย่างมากในการปฏิบัติภารกิจการ
 ตะอูอะฮ์มนุษย์สู่ความดี และความสำเร็จ สำหรับนักดาอีย์แล้วการอดทนจะเพิ่มความเชื่อมั่น และ
 ความช่วยเหลือในการแบกรับความลำบากในการตะอูอะฮ์ ซึ่งเป็นหนทางที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงวาด
 ไว้ให้กับนักดาอีย์ว่า พวกเขาจะเผชิญกับความยากลำบาก และการแบกรับภาระอันหนักหน่วงใน
 การตะอูอะฮ์ของพวกเขา”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ﴾

(35: ڪ ۛ)

ความว่า “ดังนั้นเจ้าจงอดทนดังเช่นบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่ง
 เราะฮ์ลุลทั้งหลายได้ออดทนมาก่อนแล้ว”

(อัลอะหุกอฟ: 35)

‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 350) ได้กล่าวว่า “ความอดทนเป็นคุณลักษณะที่ผู้
 ศรัทธาควรมี โดยเฉพาะนักดาอีย์ยิ่งจำเป็นจะต้องมี เพราะพวกเขาทำงานสองด้าน คือด้านจิตใจของ
 เขาที่จะต้องต่อสู้และยืนหยัดในการภักดี และต้องยับยั้งสิ่งที่เป็นเมาะชีฮัตผิดบาปทั้งหลาย และด้าน
 ที่นอกเหนือจากจิตใจ คือด้านการตะอูอะฮ์อัลลอฮ์ ﷻ และการปาฐกถาต่อหน้ามวลชน ซึ่งมีความ
 ต้องการอย่างยิ่งคือความอดทนในทั้งสองด้าน ทั้งด้านจิตใจและด้านตะอูอะฮ์ จนกว่าพวกเขาจะผ่าน
 บททดสอบด้วยความอดทน และแบกรับความยากเข็ญ หากปราศจากคว ามอดทนในทั้งสองด้านนี้
 แล้ว เขาก็จะพลาดการได้รับผลตอบแทนและผลบุญอันยิ่งใหญ่”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا ۝٣ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٤ ﴾

(3-1 : ۛ)

ความว่า “ขอสาบานด้วยกาลเวลา (1) แท้จริงมนุษย์นั้นอยู่ในการขาดทุน(2) นอกจากบรรดาผู้ศรัทธา และกระทำความดีทั้งหลาย และตักเตือนกันและกันในเรื่องที่เป็นสัจธรรม และตักเตือนกันและกันให้มีความอดทน(3)”

(อัลอัสสุร: 1-3)

สำหรับนักดาอีย์แล้วการเผชิญหน้ากับผู้ดีอื่น หรือผู้ปฏิเสธเป็นสิ่งปกติ เพราะการคะอะวะฮฺ คือการรักษาความเสื่อมเสียที่เกิดขึ้นในสังคม

Muhammad al-Saiyid al-Wakil (1986: 99) ได้กล่าวว่า “สำหรับนักดาอีย์ของอัลลอฮฺ ﷺ นั้น เขาจะต้องเตรียมพร้อมการเผชิญบททดสอบจากผู้ถูกคะอะวะฮฺในขณะที่ทำการคะอะวะฮฺสู่สัจธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ และต้องการออกจากการหลงผิด จึงจำเป็นสำหรับนักดาอีย์ที่จะต้องเตรียมพร้อมทุกรูปแบบเพื่อปฏิบัติภารกิจคะอะวะฮฺของเขา”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานเกี่ยวกับคำเตือนของลูกหลานแก่ลูกของเขาว่า

﴿يَبْنَئِيْ اَقِيْمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَصْبِرْ
عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ۝۱۷﴾

(17: ๑)

ความว่า โอ้ลูกเอ๋ยเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจง ใ้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง”

(ลูกหลาน: 17)

จะเห็นได้ว่าการอดทนเป็นอาวุธที่เข้มแข็งที่นักดาอีย์จำเป็นต้องยึดไว้ และแน่นอนอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงสัญญาถึงผลตอบแทนสำหรับผู้อดทน และแน่นอนสำหรับนักดาอีย์ที่อดทนต่อบททดสอบเพื่ออัลลอฮฺ ﷻ ย่อมสมควรที่จะได้รับผลตอบแทนนี้ เพราะพวกเขาได้ปฏิบัติตาม

แนวทางและแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ในการอดทนต่อการถูกใส่ร้าย และการกระทำทุกรูปแบบของชนกัร็อยซุที่ได้อักร้อต่อท่าน แต่เพราะความอดทนและสัญญาณที่พระองค์ทรงเตรียมไว้นั้นย่อมยิ่งใหญ่กว่า

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾ ﴾

(10: ﴿﴾

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้อดทนนั้นจะได้รับการตอบแทนรางวัลของพวกเขาอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องคำนวณ”

(อัลซุหมร์: 10)

นักดาอีย์ต้องไม่สิ้นหวังในการปฏิบัติภารกิจแห่งการคาะอวะฮฺ ต่อการเรียกร้อง เชิญชวนผู้คน แม้ว่าต้องใช้เวลานานก็ตาม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا لَّهُم مَّهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْتَفُونَ ﴿١٦٤﴾ ﴾

(164: ظك ﴿﴾

ความว่า “และจงรำลึกขณะที่กลุ่มหนึ่งในพวกเขาบอกว่า เพราะเหตุใดเล่าพวกท่านจึงตักเตือนกลุ่มชนที่อัลลอฮฺ จะทรงเป็นผู้ทำลายพวกเขาหรือเป็นผู้ลงโทษพวกเขาอย่างรุนแรง พวกเขาบอกว่า (การที่เราตักเตือนนั้น) เพื่อเป็นข้ออ้างต่อพระเจ้า ของพวกเขา และเพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง”

(อัลอะอฺรอฟ: 164)

การอดทนในภารกิจแห่งการตะอวะฮฺจะทำให้ได้รับ 2 ประการ ต่อไปนี้ คือ

1. หากว่าได้รับการตอบรับ ก็จะเป็นทางนำที่ถูกต้องแก่นุ ษย์อันเนื่องมาจากงานเผยแผ่ของเขา
2. หากว่าถูกปฏิเสธก็ถือว่า หน้าที่ความรับผิดชอบของนักดาอีย์ เพราะหน้าที่ของนักดาอีย์ คือ เผยแผ่เชิญชวนสู่ศัจธรรม ส่วนทางนำและการเปิดใจนั้น เป็นของอัลลอฮฺ ﷻ

8) การศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ

คุณลักษณะที่นักดาอีย์พึงมี คือ การศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่อง เก็บเกี่ยวเพิ่มเติม ข้อมูลหรือความรู้ที่จำเป็นสำหรับพวกเขา และที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้สั่งให้ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นนักดาอีย์แบบอย่าง คือการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾

(114:)

ความว่า “และจงกล่าวเถิดข้าแต่พระเจ้าของข้า พระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย”

(ฎอฮา: 114)

และคำสั่งให้เพิ่มพูนความรู้นั้นครอบคลุมไปยังนักดาอีย์ทุกคน หลังจากที่ได้มีคำสั่งนี้ให้กับท่านเราะสูล ﷺ เพราะเป็นสิ่งที่นักดาอีย์พึงมีอย่างยิ่งในภารกิจแห่งการตะอวะฮฺ

‘Abd al-Karīm Zaidān (1987: 327) ได้กล่าวว่า “หากความรู้เป็นสิ่งจำเป็น ย่อมจำเป็นมากกว่าสำหรับนักดาอีย์ของอัลลอฮฺ ﷻ เพราะว่าการปฏิบัติภารกิจเป็นสิ่งที่อยู่ในศาสนา และเกี่ยวข้องกับพระองค์ จึงจำเป็นสำหรับนักดาอีย์ที่จะต้องมีความรู้ในสิ่งที่ทำการตะอวะฮฺ และสิ่งที่เขาพูด กระทำ และละทิ้งก็เกี่ยวเนื่องกับศาสนา หากเขาปราศจากความรู้ที่จำเป็น จะทำให้เกิดการ

กล่าวถึงอัลลอฮ์ ﷻ และเราะซูล ﷺ ในสิ่งที่เขาไม่รู้ และทำให้เกิดโทษมากกว่าจะได้รับประโยชน์ และเป็นการทำลายมากกว่าการฟื้นฟู”

สำหรับผู้ที่ย้ำแรงแต้อัลลอฮ์ ﷻ นั้นพวกเขาต้องได้รับอาหารทางจิตวิญญาณ เช่นเดียวกับนักคาลัย์ที่จะต้องได้รับอาหารทางความคิด เมื่อนักคาลัย์ทำการตะอวะฮ์ให้ผู้คนเพิ่มพูนความรู้อยู่เสมอ จึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักคาลัย์เองที่จะต้องมีการเพิ่มพูนความรู้เพื่อใช้ในการตะอวะฮ์ให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

นักคาลัย์นั้นไม่สามารถที่เขา จะกล่าวสิ่งใดก็ตามตามอำเภอใจ เพราะสิ่งที่เขาเปล่งออกมานั้นล้วนเกี่ยวข้องกับอัลลอฮ์ ﷻ และ เราะซูล ﷺ และการกล่าวของเขาโดยมากก็จะกล่าวว่า อัลลอฮ์ ﷻ กล่าวว่า หรือท่านเราะซูล ﷺ กล่าวว่า ซึ่งหากเขาปราศจากความรู้ย่อมนำมาซึ่งความเสียหายอันใหญ่หลวง ดังนั้นเขาจะต้อง ขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งจะทำให้มนุษย์มีความเชื่อถือและให้เกียรติแก่เขา และเป็นสาเหตุที่ทำให้อัลลอฮ์ ﷻ ทรงยกตำแหน่งอันสูงส่งให้กับเขา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۱﴾

(11: ๕ ๖)

ความว่า “เพราะอัลลอฮ์ จะทรงยกย่องเทอคเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

(อัลมูญาซะละฮ์: 11)

และหะดีษที่รายงานโดยอบู ตัรดาฮ์ ฎิ ได้กล่าวเกี่ยวกับผู้ที่มีความรู้ ซึ่งท่านกล่าวว่า ท่านเราะซูล ﷺ ได้กล่าวว่า

ข้ามกับคุณลักษณะเย่อหยิ่งอวดดี ซึ่งจะทำให้เกิดความบาดหมางระหว่างนักดาอีย์และผู้ถูกคะอะวะฮ์ ซึ่งจะนำมาซึ่งความไม่สนใจใยดี เพราะเขาจะตั้งตำแหน่งของตนสูงกว่าคนอื่นหรือดีกว่า และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวเตือนสำหรับผู้อวดดีเย่อหยิ่งทั้งหลายว่าพระองค์ทรงไม่รักไม่ชอบ และตราบใด พระองค์ไม่รักมนุษย์ก็จะไม่รักเช่นกัน”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝١٨ ﴾

(18: ๑)

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโวโอ้อวด”

(ลูกมาน: 18)

จำเป็นอย่างยิ่งที่นักดาอีย์ต้องเป็นผู้ที่นอบน้อมถ่อมตนและสุภาพอ่อนโยน และห่างไกลจากการหยิ่งยโส อวดดี เพราะเขาจะต้องอยู่ร่วมกับมนุษย์และจะต้องทำการเชิญชวนพวกเขา ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้ยกตัวอย่างการสอ นของลูกมานแก่ลูกๆของเขาให้มีความนอบน้อมถ่อมตนและมีมารยาท

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝١٨ وَأَقْصِدْ فِي مَسْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ

أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ۝١٩ ﴾

(19-18: ๑)

ความว่า “และเจ้าอย่าหันแก้ม (ใบหน้า) ของเจ้าให้แก่ผู้คนอย่างยะโส และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไร้มารยาท แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโวโอ้อวด (18) และ

เจ้าจก้าวเท้าของเจ้าพอประมาณ และจงลดเสียงของเจ้าลง
แท้จริงเสียงที่น่าเกลียดยิ่งคือเสียง(ร้อง)ของลา(19)”

(ลูกมาน: 18-19)

นักคาลัย์จะต้องนอบน้อมต่อมคนต่อบรรดาผู้ศรัทธา และให้เกียรติแก่บรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธา ซึ่งจะทำให้เขาเป็นที่เชื่อมั่นของมนุษย์

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

﴿ ظ : 54 ﴾

ความว่า “เป็นผู้ที่นอบน้อมต่อบรรดามุอ์มิน ไว้เกียรติแก่
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา”

(อัลมาอิดะฮฺ: 54)

นักคาลัย์จะต้องนึกอยู่เสมอว่า เขาถูกสร้างมาจากก้อนเลือดซึ่งเหมือนกับมนุษย์
ทั่วๆไป ไม่มีใครเหนือกว่าใคร

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾﴾

﴿ 2-1 : ﴿ ﴾

ความว่า “จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรง
บังเกิด(1) ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด(2)”

(อัลอะลัก: 1-2)

อายะฮ์ข้างต้นเป็นอายะฮ์ที่ถูกประทานลงมาให้กับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นลำดับแรกเพื่อปกป้องถึงแก่นแท้ของมนุษย์และเพื่อปกป้องว่าไม่มีใครเหนือกว่าใคร และจงอย่าหึงยศโอ้อวดอย่างเด็ดขาด

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้เชิญชวนให้มนุษย์มีความนอบน้อมต่อมตนและสุภาพอ่อนโยน โดยเฉพาะนักดาอีย์ที่ต้องปฏิบัติภารกิจอะฮ์ลุฮ์

หะดีษที่รายงานโดยอียากู บิน ฮัมมารุ ﷺ ซึ่งท่านกล่าวว่า ท่านเราะฮ์ลุล ﷺ ได้กล่าวว่า

(( ))
(2865 :1998 ﷺ)

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงวะฮีย์ให้แก่มั่นว่า พวกท่านจงถ่อมตนจนกว่าจะไม่มีใครคนหนึ่งยกตนเหนือผู้อื่น และจนกว่าจะไม่มีใครคนใดอธรรมต่อผู้อื่น”

(บันทึกโดย al-Tirmidhiy, 1998: 2865)

และท่านเราะฮ์ลุล ﷺ ได้ถ่อมตนและสุภาพอ่อนโยนต่อบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

(215 :ﷻ ﷻ)

ความว่า “และจงลดปีกของเจ้าแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า”

(ฮุซุรออ์: 215)

จากสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่านักคาลัยจะต้องปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านเราะสูล ﷺ ในการนอบน้อมถ่อมตนและสุภาพอ่อนโยน เพื่อให้ถูกตอบรับการคะวะฮ์อย่างรวดเร็ว และจะต้องมีคุณลักษณะอื่นๆที่ได้กล่าวมาแล้วก่อนหน้านี้เช่นกัน เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจคะวะฮ์เป็นไปอย่างราบรื่น บรรลุผล และประสบความสำเร็จมากที่สุด

4.4 ประเภทของผู้ถูกคะวะฮ์(มัดอูว์)

มัดอูว์ คือ ผู้ที่ถูกเรียกร้องเชิญชวนสู่อิสลามในทุกรูปแบบ เพราะอิสลามเป็นศาสนาของอัลลอฮ์ ﷻ ศาสนาแห่งมนุษยชาติ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾

﴿ 1. ظل: 19 ﴾

ความว่า “แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์นั้นคือ อิสลาม”

(อาละอิมรอน: 19)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ﴾

﴿ 1. ظل: 158 ﴾

ความว่า “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษยทั้งหลาย แท้จริงฉันคือเราะสูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งหมด”

(อัลอะอูรอฟ: 158)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴾

(28 :)

ความว่า “และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นผู้ แจ่มข่าวดี
และเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย”

(สะบะอู: 28)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นถึงการทำงานอะฮ์ลุดดีนนั้นต้องครอบคลุมมนุษย์ทั้งมวลใน
ด้านผู้ถูกอะฮ์ลุดดีนไม่มีข้อยกเว้นสำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่งในการตอบรับศาสนาแห่งอัลลอฮ์ ﷻ
และยิ่งไปกว่านั้น นักคานอียัคว์ที่จะเริ่มการอะฮ์ลุดดีนบุคคลใดก็ให้ปฏิบัติตามในสิ่งที่พระองค์ทรง
สั่งใช้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴾

﴿ ط : 214 ﴾

ความว่า “จงตักเตือนวงศ์ญาติของเจ้าที่ใกล้ชิด”

(อิซฮะรออ์: 214)

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักคานอียัคว์ในการอะฮ์ลุดดีน
ชนครอบครัวและบุคคลในครอบครัว

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ

﴿ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾ ﴿ ٦ ﴾

﴿ 6 : ط ﴾

ความว่า “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและ
ครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมัน
คือมนุษย์และก้อนหิน มีมลาอิกะฮ์ ผู้แข็งแกร่งหาญคอยเฝ้ารักษา

มันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่
พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา”

(อัตตะหุรุม: 6)

จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ที่จะต้องออกไปหามนุษย์ โดยที่ไม่ได้นั่งนอนใจรอ
การมาของมนุษย์ เพราะการตะอวะฮ์นั้นจะต้องครอบคลุมทั่วถึงมนุษย์ทั้งหมด และหวังที่จะให้พวก
เขาได้รับทางนำหลังจากที่อยู่ในหมู่ผู้ปฏิเสธและหลงทาง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمَنَّ عَلَى الْكُفَّارِ ﴿٦﴾﴾

(6-1 : 4)

ความว่า “โอ้ผู้ห่มกายอยู่เอ๋ย (1) จงลุกขึ้นแล้วประกาศตักเตือน
(2) และแด่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกียงไกร (ต่อพระองค์)(3)
และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด (4) และสิ่งสกปรกก็จงหลบ
หลีกให้ห่างเสีย (5) และอย่าทำคุณ เพื่อหวังการตอบแทนอัน
มากมาย(6)”

(มุดศัรหุรุม: 1-6)

นักดาอีย์ไม่ควรเลือกที่จะตะอวะฮ์เฉพาะบางคน เพราะบางคน หากการ ตะอวะฮ์
ถึงพวกเขา อาจสร้างประโยชน์ให้กับอิสลามอย่างมากเพราะพวกเขาก็เป็น ได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่ง
สำหรับนักดาอีย์ในการปฏิบัติแบบอย่างของท่านเราะสูล ﷺ และอดทนในการตะอวะฮ์ให้มาก
เพราะมนุษย์บางคนตอบรับการตะอวะฮ์อย่างรวดเร็ว บางคนช้าในการตอบรับ และบางคนลังเล
และบางคนปฏิเสธ พวกเขาเหล่านั้นควรที่จะตอบรับการตะอวะฮ์ไปสู่สวรรค์และความดี และควร
ปฏิบัติตามสิ่งที่ชะรีอะฮ์กำหนดในชีวิตประจำวันตามที่อัลกุรอานและอัลหะดีษได้สอนไว้

คนมุสลิมต้องศรัทธาตามอะกีดะอิสลามและปฏิบัติตามสิ่งที่ได้เรียนรู้ และสอน
 สังกัดตัวเองและบุคคลในครอบครัวให้ใช้ชีวิตตามครรลองอิสลาม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾
 لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ ﴾

(163-162: ل: ٦)

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน
 และการอิบาดะฮ์ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของ
 ฉันนั้นเพื่ออัลลอฮฺ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่า นั้น(162) ไม่มี
 ภาทีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้
 และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย(163)”

(อัลอันอาม: 162-163)

จำเป็นสำหรับนักศรัทธาที่จะต้องปฏิบัติภารกิจอะฮ์ลุดดีนตามความสามารถของแต่ละ
 บุคคลเพื่อเชิดชูศาสนาแห่งอัลลอฮฺ ﷻ และเผยแผ่ไปยังมนุษยทั้งมวล

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴾

(67: ظ: ٦)

ความว่า “เราะฮ์มุลเลฮ์ จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า
 จากพระเจ้าของเจ้า”

(อัลมาอิเดฮ์: 67)

ในการตะอวะฮฺเชิญชวนมนุษย์นั้น สิ่งสำคัญคือมัดอูว์ ซึ่งสามารถ จำแนกออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

4.4.1 มุอฺมิน

มุอฺมิน หรือผู้ศรัทธาในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่ออิสลามและพึงพอใจในหลักการ ซึ่งพวกเขามีมุมมองที่ดีต่อศาสนาอิสลาม และพร้อมที่จะเรียนรู้อิสลาม มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งใช้ และมีความพร้อมในการใช้ชี วิตในศุนยาและอาคิเราะฮฺเพื่อให้ถูกต้องตามแบบอย่าง และพวกเขาไม่ได้ให้ความสนใจอย่างจริงจังเกี่ยวกับศุนยา และพยายามอย่างมากในการปฏิบัติกิจการงานในศุนยาเพื่อให้เก็บเกี่ยวผลในวันอาคิเราะฮฺ เพราะพวกเขามีความเชื่อมั่นต่อผลตอบแทนในวันอาคิเราะฮฺ ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรง สัญญาไว้สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่ยึดมั่นในสายเชือกแห่งอิสลามอย่างแท้จริง (‘Isām zuhd, 2005: 38)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَنْتَقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾

(32: 32) ﴿

ความว่า “และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่จะอะไรอื่น นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลินเท่านั้นและแน่นอนสำหรับ บ้านแห่งอาคิเราะฮฺนั้นดียิ่งกว่าสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเขา ไม่ได้ใช้ปัญญาดอกหรือ”

(อัลอันอาม: 32)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي
نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ ﴾

(136: ๓) ﴿

ความว่า “ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์เถิด และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เราะสูลของพระองค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่นั้น”

(อันนิซาอ์: 136)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾

(24: 1) ﴿

ความว่า “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงตอบรับอัลลอฮ์ และเราะสูล เถิด เมื่อเขาได้เชิญชวนพวกเจ้าสู่สิ่งที่ทำให้พวกเจ้ามีชีวิตชีวากขึ้น”

(อัลอันฟาล: 24)

ด้วยเหตุนี้บรรดาเศาะฮาบะฮ์ ﷺ ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้เปิดหัวใจของพวกเขาในการตอบรับอิสลาม และพวกเขาก็ตอบรับการคอะวะฮ์ของท่านเราะสูล ﷺ และศรัทธาต่อศาสน์ที่ถูกประทานลงมา และต่อสู้ในหนทางของพระองค์ เพื่อที่จะเผยแพร่สัจธรรมสู่ทั่วผืนแผ่นดิน และพวกเขาข้อมได้รับผลบุญและการตอบแทนต่อการที่มีผู้ปฏิบัติตามการคอะวะฮ์ของพวกเขาและศรัทธาจนถึงวันแห่งการตอบแทนกียามะฮ์ (‘Isām zuhd, 2005: 38)

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

(104: 1) ﴿

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวน
ไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำการที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่
มิชอบและชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ”

(อาละอิมรอน: 104)

สำหรับกลุ่มชนของท่านนบีﷺ ที่มูมิน ซึ่งศรัทธาและตอบรับการอะฮ์ลุส
ของท่านมีจำนวนน้อย ดังที่ปรากฏในอัลกุรอาน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَجِيئَ مِن مَّعَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۱۱۸﴾

(118: ظه)

ความว่า “และทรงโปรดช่วยฉัน และบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่
ร่วมกับฉันให้รอดพ้นด้วยเถิด”

(อ็ฮซอระออ: 118)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِن قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدَّ أَمَنَ

﴿فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۳۶﴾

(36: 36)

ความว่า “และได้มีวะฮีย์แก่นูหฺ ว่า แท้จริงจะไม่มีผู้ใดจากหมู่ชน
ของเจ้าศรัทธา เว้นแต่ผู้ที่ได้ศรัทธาแล้ว ดังนั้น เจ้าอย่าเศร้าหมอง
ในสิ่งที่พวกเขากระทำ”

(อาละอิมรอน: 104)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾

(40 : ๕)

ความว่า “จนกระทั่งเมื่อคำบัญชาของเราได้มาและบนพื้นแผ่นดินน้ำได้พวยพุ่งขึ้น เรากล่าวว่า จงบรรทุกไว้ในเรือจากทุกชนิดเป็นคู่ ๆ และครอบครัวของเจ้าด้วย เว้นแต่ผู้ที่พระดำรัสได้กำหนดแก่เขาไว้ก่อน และผู้ศรัทธา แต่ไม่มีผู้ศรัทธาร่วมกับเขา นอกจากจำนวนเล็กน้อย”

(ฮุด: 40)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ رَبِّ أَعْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾

(28 : ๕)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง”

(นุห: 28)

จากอายะฮ์ทั้งหมดข้างต้นชี้ให้เห็นว่ากลุ่มชนของท่านนบี ﷺ นั้นมีบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาต่อท่าน ซึ่งท่านได้ขอคุดอ์ให้กลุ่มของท่านที่ศรัทธารอดพ้นจากการลงโทษและขออัลลอฮ์ ﷻ ทรงอภัยโทษให้กับพวกเขา ซึ่งมีจำนวนเพียงเล็กน้อย

4.4.2 ผู้ที่ไม่มีจุดยืน(ผู้ที่ยังลังเลอยู่)

ผู้ที่ไม่มีจุดยืนในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ยังไม่ได้รับความกระจ่างในการถูกตะอวะฮฺ ในครั้งแรก จึงจำเป็นสำหรับนักคาศาอีย์ในการตะอวะฮฺครั้งต่อไป จนกว่าพวกเขาจะเข้าใจ ความหมายของการบริสุทธิใจต่ออัลลอฮฺ ﷻ รู้ถึงผลดีของการตอบรับการตะอวะฮฺ และรู้คุณค่าของ คุณยาเพื่อนำเสียบึงไปยังอาคิเราะฮฺ (‘Isām zuhd, 2005: 39)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾
(32: ل: ط)

ความว่า “และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่จะอะไรอื่น นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลินเท่านั้นและแน่นอนสำหรับ บ้านแห่งอาคิเราะฮฺนั้นดียิ่งกว่าสำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้า ไม่ได้ใช้ปัญญาออกหรือ”

(อัลอันอาม: 32)

อายะฮฺข้างต้นเป็นการเชิญชวนผู้ที่ไม่มีจุดยืนว่า พวกเขาจะยังอยู่ในกลุ่มผู้ที่ไม่มี จุดยืนและลังเลอยู่ ทั้งที่อัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง ได้กล่าวว่าคุณยานี้เป็นเพียงทางผ่าน เป็นที่ สำหรับละเล่นและเพลิดเพลินเท่านั้น ใม่มีความยั่งยืนถาวร และในวันอาคิเราะฮฺ ณ ที่พระองค์ย่อม ดีกว่าและยั่งยืนกว่าในสิ่งที่อัลลอฮฺ ﷻ และเราะฮฺสุลได้กำหนดกิจการให้กับผู้ศรัทธาทั้งหลาย

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
مُبِينًا ﴾

(ط: ظ: 36)

ความว่า “ไม่บังควรแก่ผู้ศรัทธา ชายและผู้ศรัทธาหญิงเมื่อ อัลลอฮ์ และ เราะฮูล ของพระองค์ได้กำหนดกิจการใดแล้ว สำหรับพวกเขาไม่มีทางเลือกในเรื่องของพวกเขา และผู้ใดไม่ เชื่อฟังอัลลอฮ์ และเราะฮูลของพระองค์แล้ว แน่แน่นอนเขาได้หลง ผิดอย่างชัดแจ้ง”

(อัลอะหฺซาบ: 36)

สำหรับกลุ่มชนผู้ไม่มีจุดยืนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ในการเข้าไปใกล้ชิด พวกเขาเพื่อทำการคะอะฮฺจนกว่าสังฆกรรม ความสัจจริงและความบริสุทธิ์ ใจจะปรากฏขึ้น พวกเขา มีความสงบในการตอบรับการคะอะฮฺ และพร้อมที่จะเป็นกองกำลังแห่งบรรดาผู้บริสุทธิ์ใจ

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่ากลุ่มชนของท่านนบี ﷺ ไม่มีผู้ที่ตั้งเล ไม่มีจุดยืน แต่ถึงกระนั้นท่านยังคงคะอะฮฺโน้มน้ำวกลุ่มชนของท่านต่อไป หวังว่าพวกเขา จะตอบรับการ คะอะฮฺของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾

(34 : ๕)

ความว่า “และคำสั่งสอนของฉันจะไม่เกิดประโยชน์แก่พวกท่าน ตามที่ฉันปรารถนาจะสั่งสอนพวกท่าน ถ้าอัลลอฮ์ ทรงประสงค์ จะให้พวกท่านหลงผิด พระองค์คือพระเจ้าของพวกท่าน และ พวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระองค์”

(ฮุด: 34)

จากอายะฮฺข้างต้นชี้ให้เห็นว่าท่านนบี ﷺ ปรารถนาที่จะคะอะฮฺกลุ่มชนของ ท่านผู้สังฆกรรม แต่การคะอะฮฺพวกเขาจะไม่เกิดผลหากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงประสงค์ที่จะให้พวกเขา หลงผิด เพราะหน้าที่ของท่านคือการคะอะฮฺเท่านั้น แต่ผู้ที่ให้ทางนำคือพระเจ้าแห่งสากลโลก

4.4.3 ผู้กระทำความผิด

ผู้กระทำความผิดในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ศรัทธาต่อระบบอิสลามและกล่าวคำปฏิญาณตน (ชะฮาดะฮฺ) ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ ﷻ และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตของพระองค์ แต่ในขณะที่เดียวกันพวกเขาก็หันหลังให้กับบางส่วนของที่กฎหมายอิสลามสั่งใช้ และปฏิบัติในสิ่งที่อิสลามสั่งห้าม (‘Isām zuhd, 2005: 39)

ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นสำหรับนักคดียุติธรรมในการที่จะต้องดูแล ให้ความห่วงใย เมตตา และอ่อนโยนต่อพวกเขา และจะต้องพยายามในการชี้แนะพวกเขาให้ออกจากความผิดพลาด อันเนื่องมาจากพวกเขาได้กระทำมาละเมิดความผิดบาป โดยการให้พวกเขาทำการเคารพศอกัยโทษต่ออัลลอฮฺ ﷻ ในความผิดพลาดของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ
يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ۝١٧﴾

(17 : ๕ ๖)

ความว่า “แท้จริงการสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวที่อัลลอฮฺ จะทรงรับนั้นคือสำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่ว โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์เท่านั้นแล้วพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวในเวลาอันใกล้ ชนเหล่านี้และอัลลอฮฺ จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงปรีชาญาณ ”

(อันนิซาอ์: 17)

จากการค้นคว้าวิจัยไม่พบว่ามีผู้กระทำความผิดอันหมายถึงศรัทธาแต่ในขณะที่เดียวกันได้กระทำความผิดในกลุ่มชนของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ แต่ถึงกระนั้นท่านยังขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ ﷻ ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับชนรุ่นหลัง

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾

(ع : 28)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษ
ให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพ ระองค์ และผู้ที่เข้ามาใน
บ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชายและ
บรรดาผู้ศรัทธาหญิง”

(นุหุ: 28)

อายะฮฺข้างต้นชี้ให้เห็นว่าท่านนบีนุหุ ﷺ ได้ทำแบบอย่างที่ดีในฐานะบ่าว
ของอัลลอฮฺ ﷻ นั่นคือ การขออภัยโทษต่อพระองค์ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ศรัทธาที่ไม่
สามารถหลีกเลี่ยงหนีความผิดพลาดทำการขออภัยโทษต่อพระองค์อย่างสม่ำเสมอ

4.4.4 กาฟิร หรือผู้ปฏิเสธศรัทธา

กาฟิร หรือผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือ กลุ่มชนที่ไม่ตอบรับการตะอวะฮฺและมองนัก
ดาอีย์ในแง่ร้าย มีความสงสัยต่อหลักการ และแนวคิดของการตะอวะฮฺ และมองนักดาอีย์ในมุมมอง
ที่เสียหาย ซึ่งอัลกุรอาน ได้กล่าวถึงพวกเขาคือพวกชนชั้นนำ คือ ผู้ที่มีเกียรติในสังคมและเป็นผู้นำ
ต่อต้านการตะอวะฮฺของบรรดาเราะฮฺลุล (‘Iṣām zuhd, 2005: 39)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَعَجِبُوا أَن جَاءَهُم مُنذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سَدْحٌ كٰذٰبٌ ﴾

(ฟ : 4)

ความว่า “และพวกเขาประหลาดใจที่มีผู้ตักเตือนจากหมู่พวกเขา
มายังพวกเขา และพวกเขาปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า นี่คือนายก
นักโกหกตัวฉกาจ”

(สอด: 4)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่า กลุ่มชนกูร์ยอช พวกเขาได้ใส่ร้ายต่อการละอะฮ์ของ
ท่านเราะฮ์ฎอ رضي الله عنه และกล่าวหาว่าท่าน โกหก พวกเขามีคำสั่งและ วางแผนในหลายๆครั้งเพื่อที่จะฆ่า
ท่านบ่งบอกถึงความดื้อรั้นและความหยิ่งยโส และต่อต้านการละอะฮ์ของพวกเขา ทั้งๆที่ในความ
เป็นจริงแล้วท่าน ได้ทำการละอะฮ์เชิญชวนพวกเขาสู่การเคารพอิบาดะฮ์อัลลอฮ์ ﷻ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ

وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ

إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

(40 :)

ความว่า “สิ่งที่พวกท่านเคารพอิบาดะฮ์ อื่นจากพระองค์ มิใช่อื่น
ใดนอกจากบรรดาชื่อที่พวกท่านและบรรดาบรรพบุรุษของพวก
ท่านใช้เรียกมัน อัลลอฮ์ มิได้ประทานหลักฐานในเรื่องนี้ลงมา
การตัดสินมิได้เป็นสิทธิของใครนอกจากอัลลอฮ์ พระองค์ทรงใช้
มิให้พวกท่านเคารพอิบาดะฮ์ สิ่งใด นอกจากพระองค์เท่านั้น นั่น
คือศาสนาที่เที่ยงธรรมแต่ส่วนใหญ่ของมนุษย์ไม่รู้”

(ยูซุฟ: 40)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่พวกเขา เคารพสักการะอยู่นั้นเป็นสิ่งจอมปลอม ไม่
เที่ยงแท้ และผู้ที่ตัดสินได้ดีที่สุดคือพระองค์เท่านั้น แต่ส่วนใหญ่ของพวกเขารู้

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่ากลุ่มชนของท่านนบีﷺ ส่วนใหญ่นั้นปฏิเสธ
ศรัทธาและไม่ตอบรับการตะอาวะฮ์ของท่าน พวกเขาถือชนชั้นนำที่มีเกียรติในสังคม

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَزَّلْنَا إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا
وَمَا نَزَّلْنَاكَ إِلَّا التَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِأَدْيِ الرَّأْيِ وَمَا نَزَّيْ
لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِ بَلْ نُنظِّمُكُمْ كَذِبِينَ ﴾ (٢٧)
(27 : ٢٧)

ความว่า “แล้วบรรดาบุคคลชั้นนำซึ่งปฏิเสธศรัทธาจากกลุ่มชน
ของเขากล่าวว่า เรามิเห็นท่านเป็นอื่นใด นอกจากสามัญชนเช่น
เรา และเรามิเห็นผู้ใดปฏิบัติตามท่าน นอกจากบรรดาผู้ต่ำช้าของ
พวกเราที่มีความคิดเห็นตื้น ๆ และเรามิเห็นว่าพวกท่าน ประเสริฐ
กว่าพวกเรา แต่เราคิดว่าพวกท่านเป็นพวก โทกหก”

(ฮุด: 27)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ
أَنْ يَنْفُضَ عَلَيْنَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا
فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴾ (٢٤)
(24 : ٢٤)

ความว่า “แล้วหัวหน้าของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่ชนของ
เขาได้กล่าวขึ้นว่า เขาผู้ที่มีใช้ใครอื่นนอกจากเป็นปุถุชนคน
ธรรมดาเช่นเดียวกับพวกท่านเพียงแต่เขาต้องการที่จะทำตัวให้
ดีเด่นเหนือพวกท่าน และหากอัลลอฮ์ ทรงประสงค์แล้ว แน่แน่นอน

พระองค์จะทรงส่งมลาอิกะฮ์ลงมา เราไม่เคยได้ยินคำพูดเช่นนี้ใน
สมัยบรรพบุรุษของเราแต่กาลก่อนเลย”

(อัลมูมิnun: 24)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ قَالَ أَمَلًا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾

﴿ ظك: 60 ﴾

ความว่า “บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชนของเขาได้กล่าว วาว่า
แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง”

(อัลอะฮรอฟ: 60)

อายะฮฺทั้งหมดข้างต้นได้กล่าวถึงกลุ่มชนของท่านนบี นูหฺ ﷺ ที่ไม่ยอมตอบรับ
การ คะอูวะฮฺ โดยเฉพาะ พวกชนชั้นนำต่างมีจุดยืนที่จะต่อต้านการ คะอูวะฮฺ และทำร้ายต่อท่าน
เราะสูลของพระองค์ พวกเขากล่าวเหยียดหยามว่าท่านเป็นเพียงปฤชนธรรมดาที่ทำตัวดีเด่น มิได้
ประเสริฐแต่อย่างใด อีกทั้งยัง กล่าวหาว่าท่านนบีผู้นั้นอยู่ในหมู่ผู้หลงทางอย่างชัดแจ้ง และท่านนั้น
เป็นพวกที่โกหก ซึ่งเป็นการอยู่ดิฐรรมอย่างยิ่งต่อแนวทางของอัลลอฮฺ ﷻ เพราะพวกเขาได้ใส่ร้าย
ต่อท่านนบีนูหฺ ﷺ และการ คะอูวะฮฺ ของท่าน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานเป็นการตอบโต้และยืนยันว่ากลุ่มชนของท่าน
นบีนูหฺ ﷺ ที่ต่อต้านและปฏิเสธศรัทธา พวกเขาคือกาฟิรผู้ธรรม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا
خَسَارًا ﴿٦١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٦٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا

نَذَرْنَ وَاذًا وَلَا سَوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا

وَلَا نَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

(24-21 :ع)

ความว่า “นุหฺได้กล่าวว่่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศของเขา และลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน (21) และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ (22) และพวกเขาได้กล่าวว่่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดคุดและสุวาอูและยะฆูษและยะอู๊กและนัซรุ เป็นอันขาด (23) และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลง คั้งนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมเหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น (24)”

(นุหฺ: 21-24)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่่า

﴿وَوَحِينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَفُونَ ﴿٣٧﴾﴾

(37 :ع)

ความว่่า “และอย่ามาพูดกับข้า ถึงบรรดาผู้อธรรม แท้จริงพวกเขาจะถูกจมน้ำตาย”

(ฮุด: 37)

อายะฮฺทั้งหมดข้างต้นชี้ให้เห็นว่่ากลุ่มชนของท่านนบี นุหฺ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อท่าน พวกเขาฝ่าฝืนอัลลอฮฺ ﷻ และต่อต้านท่าน วางแผนร้าย ซักชวนผู้อื่นให้ เคารพสักการะสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ และทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลงผิด คั้งนั้นพวกเขาเป็นผู้อธรรมที่ถูกลงโทษ

4.5 เทคนิคการละอวະฮุของท่านนบีฮุ ﷺ ในสุเราะฮุฮุ

เป็นที่ทราบกันดีว่าในสุเราะฮุฮุนี้ได้มีการกล่าวถึงการละอวະฮุของท่านนบีฮุ ﷺ ต่อกลุ่มชนของท่านเพื่อทำการเคารพภักดีต่ออัลลอฮุ ﷻ เพียงองค์เดียวอย่างแน่วแน่ โดยที่ท่านได้ทำการละอวະฮุด้วยการใช้รูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด จุดประสงค์ที่พระองค์ทรงส่งท่านให้ทำการละอวະฮุคือ เพื่อให้บ่าวของพระองค์มีความเข้าใจในทางนำที่ถูกต้องโดยผ่านศาสนทูตของพระองค์ ห่างไกลจากการหลงผิด และปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาได้รับจากการละอวະฮุเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

ในที่นี้จึงขอกล่าวเทคนิคการละอวະฮุของท่านนบีฮุ ﷺ ที่ใช้รูปแบบการละอวະฮุที่มีความหลากหลาย ดังต่อไปนี้

4.5.1 การละอวະฮุด้วยการกล่าวตักเตือน

แท้จริงการละอวະฮุของบรรดานบีและบรรดาเราะสุลของอัลลอฮุ ﷻ ถือได้ว่าเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนบาคาอีย์ในทุกๆสมัยที่เผชิญกับบททดสอบอันหนักหน่วง ด้วยเหตุนี้อัลลอฮุ ﷻ จึงได้บัญชาให้นบาคาอีย์ยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางการละอวະฮุของศาสนทูตของพระองค์

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ اذْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾

(125 : ๕)

ความว่า “จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุม
และการตักเตือนที่ดี และจงได้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า แท้จริง
พระเจ้าของเจ้านั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่หลงทางจากทางของ

พระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่
ถูกต้อง”

(อินนะหุล: 125)

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นถึงวิทย์ปัญญาของการรอบรู้ตัวตนของผู้ถูกตะอวะฮ์ด้วยการปฏิบัติตามรูปแบบการ ตะอวะฮ์ที่กล่าวไว้ในอายะฮ์นี้ คือการตะอวะฮ์ด้วยความสุขุมอ่อนโยน การตักเตือนที่ดี และการโต้แย้งด้วยสิ่งที่ดีกว่า

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่าท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ใช้เทคนิคการตะอวะฮ์ตามที่ อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอายะฮ์ข้างต้นนั่นคือการตักเตือน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

(1: ๕)

ความว่า “แท้จริงเราได้ส่งนุหฺไปยังหมู่ชนของเขา (โดยบัญชาว่า)
เจ้าจงกล่าวตักเตือนหมู่ชนของเจ้า ก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวด
จะมาถึงพวกเขา”

(นุหฺ: 1)

วะฮะฮ์ อับดุลฮุ ฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/146) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “แท้จริงข้า (อัลลอฮฺ ﷻ) ได้ทรงส่งท่านนบีนุหฺ عليه السلام ซึ่งเป็นเราะฮ์ลท่านแรกไปยังกลุ่มชนของเขา และข้ากล่าวแก่เขาว่า จงตักเตือนกลุ่มชนของเจ้าก่อนที่การลงโทษอันเจ็บปวดจะมาถึง มันคือการลงโทษด้วยไฟนรก และการให้จมน้ำจากอุทกภัยน้ำท่วมโลก หากพวกเขากลับตัวกลับใจก็จะรอดพ้นจากการถูกลงโทษ”

อายะฮ์อัลกุรอานข้างต้นชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ﷻ มิได้ทรงทอดทิ้งบ่าวของพระองค์ ให้หลงทางและปล่อยปลະละเลย แต่ด้วยความเมตตากรุณาของพระองค์จึงได้ทำการส่งศาสนทูต เพื่อชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้กับบรรดาผู้หลงทางทั้งหลายโดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย ดังนั้น พระองค์ทรงส่ง ท่านนบีนุหฺ ﷺ ให้กับกลุ่มชนของท่าน เพื่อทำการปฏิบัติตามคำบัญชาจาก พระองค์ในการคະဝະສုเชิญชวนกลุ่มชนของท่านให้ศรัทธามั่นต่อพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงสอน เทคนิคหนึ่งในการคະဝະສုคือการ ตักเตือน ท่านจึงได้ตักเตือน ผู้ฝ่าฝืนปฏิเสธศรัทธาให้ กลับเนื้อ กลับตัวหันหน้าสู่การ ศรัทธาต่อพระเจ้า และตอบรับสัจธรรม ก่อนการลงโทษ อันเจ็บปวดจะบังเกิด ขึ้น

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงเล่าเรื่องราวของท่านนบีนุหฺ ﷺ และเทคนิคการคະဝະສုของ ท่านในอัลกุรอาน เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับชนรุ่นหลังในการนำไปปฏิบัติใช้ใน การคະဝະສု โดยเฉพาะนักดาอีย์ ยฺ เช่นเดียวกัน อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าว ไว้ในอัลกุรอานเกี่ยวกับวิธีการคະဝະສု สู่อัลลอฮ์ ﷻ ผ่านเรื่องราวของบรรดานบีและบรรดาเราะสูลเกี่ยวกับแนวทางและรูปแบบการ คະဝະສูที่ใช้วิทຍปัญญาและการตักเตือนที่ดี ซึ่งแบบอย่างที่ดีของการคະဝະສูคือชีวิตของ บรรดาศาสนทูตของพระองค์โดยเฉพาะในการคະဝະສูผู้คนสู่แนวทางแห่งสัจธรรม

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ لَقَدْ كُنَّا فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾

(111:)

ความว่า “โดยแน่นอนยิ่ง ในเรื่องราวของพวกเขาเป็นบทเรียน สำหรับบรรดาผู้มีสติปัญญา มิใช่เป็นเรื่องราวที่ถูกปั้นแต่งขึ้น แต่ ว่าเป็นการยืนยันความจริงที่อยู่ต่อหน้าเขา และเป็นการแจกแจง ทุกสิ่งทุกอย่าง และเป็นการชี้ทางที่ถูกต้อง และเป็นการเมตตาแก่ หมู่ชนผู้ศรัทธา”

(ยูซุฟ: 111)

สำหรับเรื่องราวของบรรดาชนรุ่นก่อนที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอาน สามารถเป็นบทเรียนให้กับผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย เป็นการชี้ทางที่ถูกต้องและ เป็นการเมตตาแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เช่นเดียวกับเรื่องราวของท่านนบีฮุฎัยฟะฮฺ ฎ็ลลียะฮฺ กับกลุ่มชนของท่านเป็นบทเรียนที่ยิ่งใหญ่ และเป็นแบบอย่างให้กับนักดาอีย์ในการปฏิบัติภารกิจ การละอวະฮฺสู่ทางแห่งสัจธรรมได้เป็นอย่างดี และเพื่อให้ท่านนักดาอีย์รู้จักที่จะอดทนต่ออุปสรรคต่างๆที่ถาโถมเข้ามา ไม่ย่อท้อในการทำหน้าที่นี้ เพื่อเผยแผ่อิสลามสู่ประชาชาติต่อไป

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่าอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงส่งท่านนบีฮุฎัยฟะฮฺ ฎ็ลลียะฮฺ ให้ทำหน้าที่ละอวະฮฺสู่กลุ่มชนของท่าน และท่านก็น้อมรับคำบัญชาพร้อมใช้เทคนิคการละอวະฮฺด้วยการตักเตือนกลุ่มชนของท่านให้ตอบรับสัจธรรมก่อนการลงโทษจะมาถึง

4.5.2 การละอวະฮฺด้วยความสุภาพอ่อนโยน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงสอนเทคนิค การละอวະฮฺผู้คนสู่สัจธรรมด้วยคำพูดที่ดี อ่อนหวาน มีความสุภาพอ่อน โยน เพื่อให้ซึมซับสู่หัวใจของผู้ถูกละอวະฮฺ และเพื่อพวกเขาจะตอบรับการละอวະฮฺด้วยดี

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾

(125 : ๕)

ความว่า “จงเรียกร้องสู่แนวทางแห่งพระเจ้าของสุเจ้าโดยสุขุม และการตักเตือนที่ดี และจงโต้แย้งพวกเขาด้วยสิ่งที่ดีกว่า แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น พระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่ หลงทางจากทางของพระองค์ และพระองค์ทรงรู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในทางที่ถูกต้อง”

(อันนะหุล: 125)

อายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็น ถึงรูปแบบการตะอวะฮ์สู่นาเวทางแห่งสวรรค์ที่ดี ควรใช้ คำพูดที่สุกใสสุภาพอ่อนโยน เพื่อเข้าถึงผู้ถูกตะอวะฮ์และเพื่อให้พวกเขาพร้อมเปิดใจในการตอบรับ

การที่นักคาลิฟจะทำการกล่าวปาฐกถาต่อหน้าสาธารณชน สิ่งที่จะต้องคำนึงเป็น ลำดับแรกคือ การใช้คำพูดที่สุกใสสุภาพอ่อนโยน เพื่อให้ซึมซับสู่หัวใจของผู้ถูกตะอวะฮ์และพร้อมที่จะ รับฟังและตอบรับคำเชิญชวนของนักคาลิฟ เช่นเดียวกับที่ท่านนบีนุหุ عليه السلام ได้ทำการกล่าวปาฐกถา ต่อกลุ่มชนของท่านด้วยการใช้ถ้อยคำสุกใสสุภาพอ่อนโยน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ
وَأَطِيعُونَ ﴿٣﴾ ﴾

(3-2 : ٤)

ความว่า “เขากล่าวว่าโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้
ตักเตือนอันชัดแจ้งของพวกท่าน (2) พวกท่านจงเคารพภักดี
อัลลอฮ์เถิด และจงยำเกรงพระองค์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามฉัน
(3)”

(นุหุ: 2-3)

มุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏาวี (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/111) ได้กล่าว อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบีนุหุ عليه السلام ได้กล่าวตักเตือนกลุ่มชนของท่านโดยใช้คำพูดที่ สุกใสสุภาพอ่อนโยน เพื่อให้พวกเขารู้สึกใกล้ชิดด้วยการกล่าวว่า โอ้ หมู่ชนของฉัน โอ้ครอบครัวและ วงษาคณาญาติของฉันเอ๋ย แท้จริงฉันคือผู้ที่ทำหน้าที่ตักเตือนพวกท่านอย่างชัดแจ้ง และฉันไม่ได้ขอ ทรัพย์สินหรือผลตอบแทนในการตักเตือนจากพวกท่าน แต่ฉันหวังผลบุญจากอัลลอฮ์ ﷻ และฉัน ขอให้พวกท่านปฏิบัติตามสามอย่างต่อไปนี้ คือ จงบริสุทธิ์ใจ ในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ และ จงยำเกรงพระองค์ในทุกๆคำพูดหรือการกระทำ และจงปฏิบัติตามฉันในสิ่งที่พวกท่านถูกสั่งใช้ และห่างไกลจากสิ่งที่พวกท่านถูกสั่งห้าม”

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าท่านนบีมุหัมมัด ﷺ ได้ใช้เทคนิคการคะอะฮ์ด้วยคำพูดที่สุภาพอ่อนโยนโดยท่าน ได้กล่าวว่า : โอ้ลูกหลานวงษาคณาญาติของฉันและโอ้กลุ่มชนของฉัน เพื่อให้กลุ่มชนของท่านรู้สึกถึงความสุภาพอ่อนโยนต่อพวกเขา และเป็นห่วงต่อความปลอดภัยของพวกเขา และท่านเป็นส่วนหนึ่งจากพวกเขา ไม่ได้ห่างไกลจากพวกเขาเลย

หลักฐานที่ชัดเจนจากอัลกุรอานที่สามารถยืนยันถึงการอธิบายข้างต้นเกี่ยวกับการใช้คำพูดที่สุภาพและอ่อนโยนในการคะอะฮ์ เพื่อให้ผู้ถูกคะอะฮ์ตอบรับทางนำ ซึ่งท่านนบีมุหัมมัด ﷺ ได้ปฏิบัติมาก่อนแล้ว คือการที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงบัญชาให้กับท่านนบีมุหัมมัด ﷺ และท่านนบีสอารูน ﷺ เพื่อทำหน้าที่คะอะฮ์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ

أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

(44-43 :)

ความว่า “เจ้าทั้งสองจงไปหาฟิรเอาน์แต่จงเขยโสโอหังมาก (43) แล้วเจ้าทั้งสองจงพูดกับเขาด้วยคำพูดที่อ่อน โน่น บางทีเขาอาจจะรำลึกขึ้นมาหรือเกิดความยำเกรงขึ้น(44)”

(ฎอฮา: 43-44)

อายะฮ์ข้างต้นได้ให้ข้อคิดและบทเรียนที่ยิ่งใหญ่เกี่ยวกับกรณีของฟิรเอาน์ผู้หยิ่งยโสโอหังบน หน้าแผ่นดินกับท่านนบีมุหัมมัด ﷺ ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้สร้างท่านมาด้วยความบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงมีบัญชาว่าอย่าทำการเชิดชวณฟิรเอาน์นอกจากด้วยความอ่อน โน่น ใช้คำพูดที่สุภาพ เนื่องจากฟิรเอาน์นั้นเป็นผู้ที่ดื้อรั้นและแข็งกระด้าง เพื่อให้การคะอะฮ์ของท่านบังเกิดปฏิกิริยาตอบรับจากผู้ถูกคะอะฮ์และเกิดผลมากที่สุด

อัลลอฮ์ ﷻ ยังได้เล่าในอัลกุรอานเกี่ยวกับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ผู้ซึ่งมีคุณลักษณะที่สุภาพอ่อนโยนและเมตตากรุณาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเพื่อเป็นแบบอย่างให้กับชนรุ่นหลังในการปฏิบัติ

ตามแนวทางการคะฮวะฮฺของท่านและประสบ ความสำเร็จดังที่การคะฮวะฮฺของท่านได้ประสบ ความสำเร็จมาก่อนหน้านี้

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فِيمَا رَحِمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ
لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ
فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾

(159: ظل ۱ ۱)

ความว่า “เนื่องด้วยความเมตตาจากอัลลอฮฺ นั้นเอง เจ้า (มุฮัมมัด) จึงได้สุภาพอ่อนโยนแก่พวกเขา และถ้าหากเจ้าเป็นผู้ประพฤติ ทรนหน้า และมีใจแข็งกระด้างแล้ว ไซ้ร้ แน่นนอนพวกเขาก็ยอม แยกตัวออกไปจากรอบๆ เจ้ากันแล้ว ดังนั้นจงอภัยให้แก่พวกเขา เถิด และจงขออภัยให้แก่พวกเขาด้วย และจงปรึกษาหารือกับ พวกเขาในกิจการทั้งหลาย ครั้นเมื่อเจ้าได้ตัดสินใจแล้ว ก็จง มอบหมายแต่อัลลอฮฺ เถิด แท้จริงอัลลอฮฺ ทรงรักใคร่ผู้มอบหมาย ทั้งหลาย”

(อาละอิมรอน: 159)

จากความเมตตาของอัลลอฮฺ ﷻ และจากความอ่อนโยน ความอ่อนน้อมถ่อมตน และมีมารยาทที่ดีเลิศของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ทำให้บรรดาเศาะฮาบะฮฺของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ ล้อมรอบท่านและพร้อมอยู่เคียงข้างท่านทั้งสุขและทุกข์ และแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ใน การปฏิบัติอย่างสุภาพอ่อนโยน รายงานโดยท่านอนัส บิน มาลิก ﷺ ได้กล่าวว่า

)) ظ غ لظ طغ م ظ ل ۱
ظ ح ل ظ غ ل : ل ح : ﷺ لظ طغ م ظ ل ۱
ظ : ﷺ غ ح م . ۱ . ط غ لظ ﷺ
ح ۱ : ط مع ظ م ظ ظ ۱ ح

จากหะดีษรายงานโดยอุมุมุซา อัลอัซฮารี رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านเราะสูล ﷺ ได้แต่งตั้งให้ท่านและมูอาซ ทำการอะวะฮฺที่เยเมน และท่านเราะสูล ﷺ ได้กล่าวว่า

((۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞ ۞))
(1733 :1998 ۞ ۞ 3038 :1998 ۞ ۞ ۞ ۞)

ความว่า “จงทำให้ง่ายและอย่าทำให้ยาก จงให้ข่าวดีและอย่าทำให้ตะเพิดหนี จงรักดีและอย่าขัดแย้งกัน”

(บันทึกโดย Bukhāriy, 1998: 3038 และ Muslim, 1998: 1733)

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่า ท่านนบีนุหุ عليه السلام ได้ทำการอะวะฮฺกลุ่มชนของท่าน โดยที่ท่านรู้จักตัวตนของกลุ่มชนของท่าน ท่านจึงเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสม สุกภาพอ่อนโยนกับพวกเขา เพื่อเชิญชวนพวกเขาสู่สัจธรรมให้ได้มากที่สุด ด้วยเหตุนี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ นักดาอีย์ในการใช้คำพูดที่ชัดเจน เหมาะสม มีความสุภาพอ่อนโยน ตามสภาพความเข้าใจของผู้ถูกอะวะฮฺเพื่อให้เกิดปฏิกิริยาและซึมซับสู่หัวใจของพวกเขา

4.5.3 การอะวะฮฺด้วยการโน้มน้าว

การใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวสามารถดึงจุดความสนใจให้ผู้คนคล้อยตามและพร้อมที่จะปฏิบัติตาม เช่นเดียวกับ ท่านนบีนุหุ عليه السلام ที่พยายามทำหน้าที่อะวะฮฺด้วยเทคนิคที่หลากหลายทั้งการตักเตือนและการใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนโยน แต่เมื่อท่านเห็นว่ายังไม่เกิดผลท่านจึงทำการอะวะฮฺต่อไปอย่างไม่ย่อท้อด้วยการ โน้มน้าวกลุ่มชนของท่านอย่างสุภาพด้วยการบอกผลดีของการปฏิบัติตามสามประการที่ท่านได้เชิญชวนมาก่อนหน้านี้

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّجْكُمْ إِلَىٰٓ أَحْسَنِ أُمَّمٍ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾

(4 :ع)

ความว่า “พระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกท่านในความผิด
ของพวกท่าน และจะทรงผ่อนผันพวกท่านจนกระทั่งถึงวาระที่
ถูกกำหนดไว้ แท้จริงวาระของอัลลอฮ์นั้น เมื่อมาถึงแล้วมันจะไม่
ยืดเวลาต่อไปอีก หากพวกท่านได้รู้”

(นุหฺ: 4)

วะฮฺบะฮฺ อัซหฺฮะลียฺ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/146-147) ได้กล่าววรรณอธิบาย
อายะฮฺข้างต้น ว่า “คำสั่งใช้ให้ปฏิบัติสามประการ (การทำอิบาตะสุดต่ออัลลอฮฺ ﷻ การยำเกรงต่อ
พระองค์ และการเชื่อฟังพรู อมปฏิบัติตามท่านนบี)พระองค์จะทรงมอบผลดีสองอย่างด้วยกัน คือ
ผลดีอย่างแรกคือพระองค์จะทรงปกปิดความผิดบาปบางส่วนของพวกท่าน ทรงอภัยโทษสิ่งที่ได้
ละเลยจากความผิดพลาด และผลดีอย่างที่สองคือพระองค์จะทรงให้มีอายุยืนยาวและจะผ่อนผัน
วาระแห่งความตายจนกระทั่งถึงวาระที่พระองค์ได้กำหนดกฎสภาวะไว้แล้ว หากพวกท่านศรัทธา
และเชื่อฟังปฏิบัติตาม และนี่เป็นการสัญญาสำหรับการทำอิบาตะสุดและเชื่อฟังปฏิบัติตามด้วยการ
สัญญาสองประการ คือ ประการที่หนึ่ง เป็นการป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นในโลกอาคิเราะฮฺโดย
การที่พระองค์ทรงอภัยโทษความผิดบาป และประการที่สอง เป็นการยืนยันถึงการได้รับประโยชน์
บนโลกดุนยาโดยการที่พระองค์จะทรงผ่อนผันวาระที่ถูกกำหนดไว้ตามที่พระองค์ทรงประสงค์
และวาระที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงกำหนดไว้ย่อมมาถึงหากพวกท่านยังคงอยู่ในหมู่ผู้
ปฏิเสธ เมื่อมันมาถึงจะไม่มีที่ยืดเวลาอีกต่อไป ดังนั้นจงรีบเร่งใน การศรัทธาและเชื่อฟังปฏิบัติ
ตาม หากพวกท่านได้รู้ พวกท่านจะทราบวาระที่ถูกกำหนดไว้ นั้นจะมาถึงโดยไม่มีที่ยืด
เวลาออกไป ความหมายในที่นี้คือ วาระที่ถูกกำหนดจะมาถึงในเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน
และจะไม่มีที่ยืดเวลาออกไปนอกจากมีสาเหตุอื่นมาเกี่ยวข้อง นั่นคือ การศรัทธาและเชื่อฟังปฏิบัติ
ตาม จะทำให้วาระที่ถูกกำหนดไว้ยืดเวลาออกไปจากกำหนดเดิม หลังจากนั้นก็จะพานพบกับความ
ตาย แต่ในกรณีของผู้ปฏิเสธศรัทธาและทำความผิดบาปจะตรงกันข้าม กล่าวคือวาระของพวกเขาใน
การพานพบกับความตายนั้นจะสั้นลง”

จากอายะฮฺข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้พยายามใช้การละอวอะฮฺที่
หลากหลายเพื่อให้กลุ่มชนของท่านตอบรับการศรัทธา โดยท่าน โนมน้ำวกลุ่มชนของท่าน ด้วยการ
สัญญากับ พวกเขา ว่าความผิดพลาดต่างๆที่เกิดขึ้นในอดีตสามารถลบล้างได้ด้วย การขออภัยโทษ
ตามที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงสัญญากับบรรดาผู้กลับเนื้อกลับ ตัวไว้ว่า พระองค์จะทรงอภัยโทษจาก
ความผิดและบาปต่าง ๆ ในอดีต อีกทั้งจะได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่พระองค์ทรงกำหนดไว้คือ

วันกียามะฮฺ และวาระที่ถูกกำหนดไว้นั้นเป็นของแน่นอน จะมีมาตามกำหนดของมัน โดยไม่มีการผ่อนผันเหมือนที่ได้ผ่อนผันในโลกดุนยา

เป็นที่น่าเศร้าใจอย่างยิ่งที่การละอะฮฺของท่านนบีฮุ ﷺ ในการ โน้มน้ำวกลุ่มชนของท่านให้ทำการขอร้องโทษต่ออัลลอฮฺ ﷻ ในความผิดพลาดในอดีตของพวกเขาไม่บังเกิดผล เพราะพวกเขาไม่เชื่อฟังการเรียกร้องของท่าน ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาต่างหลบหนี และพยายามเอานิ้วมืออุดรูหูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้ามาคลุมโปงเพื่อไม่ให้ได้ยินการเรียกร้อง ท่านนบีฮุ ﷺ มิได้เหน็ดเหนื่อยหรือย่อท้อห่มดวงต่อการผินหลังของกลุ่มชนของท่าน ความดี้อริ้นและหยิ่งยโสด้วยความจองหองของพวกเขา แต่ท่านพร้อมที่จะปฏิบัติภารกิจแห่งการละอะฮฺด้วยการพยายามหารูปแบบละอะฮฺที่หลากหลาย เพื่อโน้มน้ำวให้กลุ่มชนของท่านตอบรับการละอะฮฺของท่าน

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่า อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงบัญชาศาสนทูตของพระองค์ให้ทำหน้าที่ละอะฮฺว่าของพระองค์โดยการ โน้มน้ำวด้วยคำพูดที่สุภาพอ่อนโยน และท่านนบีฮุ ﷺ ก็ได้ยอมรับคำบัญชาและปฏิบัติภารกิจแห่งการละอะฮฺ ด้วยความจริงใจ ซึ่งบ่งบอกถึงความรัก ความห่วงใยของท่านที่มีต่อกลุ่มชนของท่าน และเพื่อเชิญชวนพวกเขาสู่การศรัทธาเคารพภักดี และขำเกรงต่อพระองค์โดยการเชื่อฟังและปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านได้เชิญชวนและยังโน้มน้ำวถึงข้อดีในการปฏิบัติตามเพื่อให้ได้รับการอภัยโทษและได้รับการผ่อนผันไปยังวาระที่ถูกกำหนดไว้

4.5.4 การละอะฮฺด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสม

สุเราะฮฺนูหฺถือได้ว่าเป็นสุเราะฮฺที่มีแนวทางและแบบอย่างแห่งการละอะฮฺสู่ อัลลอฮฺ ﷻ ให้กับนักศอีย์ทั้งหลายในทุกยุคทุกสมัย ซึ่งในสุเราะฮฺนี้ได้กล่าวถึงการละอะฮฺ ของท่านนบีฮุ ﷺ ที่ใช้เวลายาวนานถึง 950 ปี ถือได้ว่าคุณได้ใช้เวลาของท่านเกือบสหัสวรรษในการค้นหา เทคนิค แนวทาง ประสพการณ์ และรูปแบบที่หลากหลายในการทำหน้าที่ละอะฮฺสู่พระองค์ และในการที่ท่านเลือกเวลาที่เหมาะสมในการละอะฮฺเชิญชวนกลุ่มชนของท่าน

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴾

(5 : ๕)

ความว่า “เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้า
พระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนหมู่ชนของข้าพระองค์ทั้งกล างคืน
และกลางวัน”

(นุหุ: 5)

วะฮะบะฮ์ อัซซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/152-153) ได้กล่าว
อธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบีนุหุ عليه السلام ได้ทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ต่อสิ่งที่ท่านได้
เผชิญจากกลุ่มชนของท่านและความอดทนของท่านอันยาวนานถึง 950 ปี โดยที่ท่านกล่าวว่า
แท้จริงข้าพระองค์ได้เรียกร้องเชิญชวนกลุ่มของข้าพระองค์ตามที่ท่านได้มีคำบัญชาว่า ให้ข้า
พระองค์ทำการตะอวะฮ์เชิญชวนพวกเขาสู่การศรัทธา ข้าพระองค์ได้ทำการตะอวะฮ์ทั้งกลางคืนและ
กลางวันอย่างสม่ำเสมอโดยมิให้บกพร่องแต่อย่างใด ตามพระบัญชาของพระองค์และเพื่อจงรักภักดี
ต่อพระองค์เพียงองค์เดียว แต่การตะอวะฮ์ของข้าพระองค์มิได้เพิ่มสิ่งใดนอกจากการหลีกเลี่ยง
ห่างจากสิ่งที่ข้าพระองค์ได้ทำการเรียกร้องเชิญชวนพวกเขา กล่าวคือเมื่อข้าพระองค์ได้ทำการ
ตะอวะฮ์เชิญชวนพวกเขาให้หันสู่ศรัทธา พวกเขา กลับหลีกเลี่ยงหนีให้ห่างจากศรัทธา”

ท่านนบีนุหุ عليه السلام ได้ทำแบบอย่างให้กับชนรุ่นหลัง โดยการใช้เทคนิคการตะอวะฮ์
กลุ่มชนของท่าน บนหน้าแผ่นดินทั้งหมดในสมัยนี้ ด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมทั้งกลางคืน
และกลางวัน ตามสถานการณ์และโอกาส โดยมิให้บกพร่องแต่อย่างใด เพื่อเป็นการยืนยันถึง
ความสำคัญดังกล่าว จึงขอยกหลักฐานจากหะดีษที่รายงานเกี่ยวกับการตะอวะฮ์ของท่าน
อับดุลเลาะฮ์ บิน มัสอูด رضي الله عنه ที่ได้ทำการตะอวะฮ์เชิญชวนผู้คน ตักเตือน และสอนความรู้อิสลามใน
วันพฤหัสบดี

จากหะดีษรายงานโดยอบูวาอิล رضي الله عنه กล่าวว่า

: غ ل ح   ح ظ ح   لظ))
 ط : ح   لظ ح   ح ع ح   ظ
ﷺ   لظ   ط   ح
 (1821 :1998 ح   )   )   ظ   □

ความว่า “แท้จริงท่านอิบนุมัสอู๊ด จะทำการตักเตือนผู้คนทุกๆวัน พุทธัสบตี และได้มีชายคนหนึ่งกล่าวแก่เขาว่า : โอ้ท่านอะบา อับดุลเราะหฺมาน ฉันชอบที่จะให้ท่านตักเตือนพวกเราทุกๆวัน ท่านอิบนุมัสอู๊ดจึงกล่าวว่า: สิ่งที่ยำหนัฉันจากสิ่งนั้น (การตักเตือนทุกๆวัน) คือความเบื่อหน่ายของพวกท่าน และฉันได้ทำการตักเตือนพวกท่านเช่นที่ท่านนบี ﷺ ตักเตือนพวกเรา โดยที่ท่านกลัวว่าจะเกิดความเบื่อหน่ายกับพวกเรา”

(บันทึกโดย Muslim, 1998: 1821)

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ประสบกับความยากลำบากและอุปสรรคอันใหญ่หลวง หลังจากที่ท่านได้ทำการเรียกร้องอย่างสุดความสามารถทั้ง การละอวะฮฺ ตักเตือน ใช้คำพูดที่สุภาพ อ่อนโยน การโน้มน้าวและการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมทั้งกลางวันและกลางคืนมิให้บกพร่องในการปฏิบัติภารกิจละอวะฮฺแต่อย่างใด แต่สิ่งที่ได้รับคือการทำท่าทางนุหนวกไม่ได้ยิน การปิดกั้นหัวใจในการรับฟัง และใบหน้าที่ถูกคลุมโปงด้วยเสื้อผ้าเพื่อไม่ให้ได้รับการละอวะฮฺ ท่านจึงทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ۖ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْصِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۖ ﴾

(7-6: ๕)

ความว่า “แต่การเรียกร้องเชิญชวนของข้าพระองค์มิได้เพิ่มพูนสิ่งใดแก่เขา นอกจากการหลบหนี (6) และแท้จริงทุกครั้งที่ข้าพระองค์เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาเพื่อที่พระองค์ท่านจะได้อภัยโทษให้แก่พวกเขา พวกเขาก็เอนนั้วมืออุดรูหูของพวกเขา และเอาเสื้อผ้าของพวกเขาคลุมโปง และพวกเขายังคือรี้น และหยิ่งโส ด้วยความจองหอง(7)”

(นุหฺ: 6-7)

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ และรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ที่ตะอวะฮฺกลุ่มชนของท่านเป็นเวลาอันยาวนาน ด้วยการวาดภาพของการเหนื่อยยากลำบากในการทำหน้าที่ที่ตะอวะฮฺอย่างต่อเนื่องทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ ท่านได้ออดทนต่ออุปสรรคต่างๆ มิได้เหน็ดเหนื่อย ข้อท้อหรือหมดหวังแต่อย่างใด แม้ว่ากลุ่มชนของท่านจะหลีกเลี่ยงจากการตะอวะฮฺของท่าน ในเวลาเดียวกันก็ไม่ชอบที่จะให้เสียงเรียกร้อง เชิญชวนสู่สังฆกรรมเข้าสู่โศตประสาทของพวกเขา บ่งบอกถึงความดีดั่งของพวกเขา

มุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏ็อนวี (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/114-115) ได้กล่าวอธิบายอายะฮฺข้างต้นว่า “ในอายะฮฺนี้ได้กล่าวถึงความดีอันของกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام และการปิดกั้นพวกเขาจากสังฆกรรม

กล่าวคือ (หนึ่ง) อายะฮฺได้ใช้คำว่า **كَلَمًا** หมายถึง ทุกครั้ง ซึ่งบ่งบอกถึงการตะอวะฮฺที่สมบูรณ์ในทุกรูปแบบของท่านนบีนุหฺ عليه السلام กล่าวคือ ท่านได้ทำการตะอวะฮฺกลุ่มชนของท่านสู่ทางนำตลอดเวลา แต่พวกเขายังปฏิเสธศรัทธา

และ (สอง) บ่งบอกถึงการที่กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ไม่สนใจ ไม่ต้องการได้ยินการเรียกร้องของท่าน โดยการเอานิ้วมืออุดหูของพวกเขาเพื่อไม่ให้ได้รับการตะอวะฮฺ และถ้าหากเป็นไปได้พวกเขาจะเอานิ้วมือทั้งหมดอุดหูของพวกเขา เพื่อไม่ให้ได้ยินสิ่งที่ท่านนบีนุหฺ عليه السلام เรียกร้องเชิญชวนพวกเขา

และ (สาม) บ่งบอกถึงการที่กลุ่มชนของท่านเกลียดชังท่านนบีนุหฺ عليه السلام และการตะอวะฮฺของท่าน โดยการที่พวกเขาเอาเสื้อผ้ามาคลุมโปงเพื่อมิให้ การตะอวะฮฺเด็ดลอดเข้าสู่โศตประสาทของพวกเขา

และ (สี่) ได้อธิบายให้เห็นว่ากลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام ไม่พอด้วยการกระทำข้างต้น ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังคงปฏิเสธศรัทธาอย่างแน่วแน่ และหยิ่งโงงจองหอง

อายะฮฺข้างต้นจึงชี้ให้เห็นถึงความดีอันของกลุ่มชนของท่าน นบีนุหฺ عليه السلام และปฏิเสธการศรัทธา พวกเขายังกระทำด้วยการกระทำภายนอกที่น่ารังเกียจ โดยการปิดกั้นหูและสายตาของพวกเขาจากการตะอวะฮฺ ยิ่งไปกว่านั้นการกระทำภายในที่น่ารังเกียจกว่าคือการทำที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา และหยิ่งโงงไม่ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง”

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ยังคงอดทนแม้ว่ากลุ่มชนของท่านจะดีร้าย และต่อต้านท่านด้วยวิธีการต่างๆ แต่ ท่านยังคงร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักศรัทธาที่ควรเอาเป็นเยี่ยงอย่างในการปฏิบัติภารกิจตะอวะฮฺต่อไป

เช่นเดียวกับที่ได้เกิดขึ้นกับท่าน นบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งผู้ปฏิเสธศรัทธาต่างผินหลัง
ให้กับข่าวดีและการตักเตือน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ كَتَبْنَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ، قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ بِشِيرًا
وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٤﴾ ﴾

(4-3 :)

ความว่า “คัมภีร์ ซึ่งอาyatทั้งหลายได้ให้คำอธิบายไว้อย่าง
ละเอียดเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับสำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้ (3)
เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นการตักเตือน แต่ส่วนมากของพวกเขา
ผินหลังให้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ยิน(4)”

(ฟุสสิลัต: 3-4)

แท้จริงการอดทนเป็นอาวุธที่เข้มแข็ง มันคงในการเผชิญบททดสอบต่างๆ ด้วยเหตุ
นี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ให้มีความอดทน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ
فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ ﴾

(127 :)

ความว่า “และจงอดทนเถิด และการอดทนของเจ้าจะมีขึ้นไม่ได้
เว้นแต่ด้วย (การเตาฟีกของ)อัลลอฮ์ และอย่าเศร้า โศกต่อพวกเขา
และอย่าคับใจในสิ่งที่พวกเขาวางแผนกลอุบาย”

(อันนะหฺลุ: 127)

นักคาลัยที่มีความอดทนอดกลั้นจะทำให้เขาสามารถที่จะเผชิญกับความยากลำบาก และอุปสรรคต่างๆ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมที่มีผู้ตั้งรกรากปฏิบัติศาสนานา โดยเฉพาะนักคาลัยซึ่งเขาเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ให้ต่อสู้กับจิตที่ต่ำช้า ความอยาก ความใคร่ ความหมกมุ่น การต่อสู้กับตัวเอง และต่อสู้กับการเคารพสักการบูชาของบรรพบุรุษ และการยื่นหยัดและมีจุดยืนในขอบเขตที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้สั่งใช้และสั่งห้าม ในบัจ จุบันพบว่า มีผู้คนจำนวนมากที่ไม่ตอบรับและปฏิเสธศรัทธาต่อการอะวะฮ์รูปแบบใหม่ มีการทำสงครามกับนักคาลัยด้วยอาวุธอันหลากหลายที่พวกเขา มี ด้วยการกล่าวอ้างถึงความยิ่งใหญ่ในด้านทรัพย์สิน ตำแหน่ง และอำนาจ

ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักคาลัยที่จะต้องใช้เวลาอดทนอดกลั้น และใจกว้างจนกว่าจะได้รับความไว้วางใจ การยอมรับ และความต้องการที่จะเผชิญสถานการณ์ที่เลวร้ายที่ศัตรูแห่งอิสลามได้วางไว้ตามทางที่นักคาลัยต้องเดินไป

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงเล่าตัวอย่างของท่านลูกมานในการสั่งสอนลูกของเขาให้มีความอดทน เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กิจการหนักแน่นมั่นคง

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يَبْنَئِ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ
عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝١٧﴾

(17: ١٧)

ความว่า “โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงใช้กันให้กระทำความดี และจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่ว และจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่นมั่นคง”

(ลูกมาน: 17)

ในอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นถึงการสอนสั่งให้มีความอดทน หลังจากที่ได้ปฏิบัติภารกิจการสั่งใช้ให้ทำสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่มิชอบ เพื่อเป็นเกราะป้องกันให้กับนักดาอีย์ในการแบกรับความกดดัน ความเคียดแค้น และความเกลียดชังจากผู้ไม่หวังดีผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้ใช้เทคนิคการคะอะฮ์ด้วยการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมทั้งกลางวันและกลางคืนอย่างสม่ำเสมอ และต้องมีความอดทน จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ในการเลือกใช้เวลาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ โอกาสของผู้ถูกคะอะฮ์ และจะต้องมีความอดทนต่ออุปสรรคต่างๆ ผู้ใดที่ไม่สามารถทำภารกิจการคะอะฮ์กลุ่มชนของเขาในช่วงกลางวัน ให้ทำการคะอะฮ์ในช่วงกลางคืนตามความเหมาะสมของการปฏิบัติงานของพวกเขา ตามความเหมาะสมของผู้ถูกคะอะฮ์และการเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในสถานการณ์นั้น เพราะในบางครั้งผู้ถูกคะอะฮ์อาจจะมีภารกิจ เหนื่อยล้า หรืออยู่ในภาวะลำบาก คับขันก็เป็นได้ ดังนั้นนักดาอีย์ควรเลือกเวลาที่เหมาะสมตามโอกาสของผู้ถูกคะอะฮ์ และควรระมัดระวังการคะอะฮ์ในช่วงเวลาที่พวกเขาเบื่อหน่ายหรือมีความลำบาก

4.5.5 การคะอะฮ์ด้วยการเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้พยายามใช้รูปแบบการคะอะฮ์ที่หลากหลายเพื่อให้กลุ่มชนของท่านหันมาสนใจในสัจธรรมที่ท่านกำลังเรียกร้องเชิญชวนพวกเขา เมื่อท่านพบว่าการเรียกร้องเชิญชวนด้วยวิธีการต่างๆที่ได้ปฏิบัติมาก่อนหน้านี้ไม่ประสบผลสำเร็จ กลุ่มชนของท่านยังคงคือดั่งปฏิเสธศรัทธา และผินหลังให้การเชิญชวน ท่านจึง อดทนและร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ พร้อมกันนั้นท่านยังใช้เทคนิคการคะอะฮ์ด้วยการเรียกร้องเชิญชวนอย่างลับๆและเปิดเผย

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ تَمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا ۝٨ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ ۝٩ ﴾

﴿ إِسْرَارًا ۝٩ ﴾

(9-8: ๘)

ความว่า “ครั้นแล้วข้าพระองค์ได้เรียกร็องเชิญชวนพวกเขาอย่างเปิดเผย(8) แล้วข้าพระองค์ก็ได้ประกาศแก่พวกเขาอย่างเปิดเผย อีกทั้งข้าพระองค์ยังได้บอกกล่าวแก่พวกเขาอย่างลับ ๆ อีกด้วย (9)”

(นุหุ: 8-9)

มุฮัมมัด สัยยิด ฏ็อนฏอวียี (Muhammad Sayyid Tantāwiy, n.d.: 15/115) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “แท้จริง ท่านน บินูหุ ﷺ มีความหวังว่าการละอวะฮ์ของเขาจะประสบผลสำเร็จ และท่านยังรู้ถึงสภาพของกลุ่มชนของท่านเป็นอย่างดี ท่านจึงทำการละอวะฮ์พวกเขาอย่างเปิดเผย บางครั้งทำการละอวะฮ์อย่างลับๆ และบางครั้งทำการละอวะฮ์อย่างเปิดเผยและลับๆควบคู่กัน”

วะฮะฮ์ อัจญ์ฮ์ อัจญ์ฮ์ ลียี (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/153) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านน บินูหุ ﷺ ได้กล่าวว่า แท้จริงข้าพระองค์ได้ ใช้ความหลากหลายในการละอวะฮ์ โดยการละอวะฮ์กลุ่มชนของข้าพระองค์สู่การศรัทธา และเคาะฟัฎอ์อัลลอฮ์ ﷻ อย่างเปิดเผย หลังจากนั้นข้าพระองค์ได้ทำการละอวะฮ์ควบทั้งสองรูปแบบคือการประกาศอย่างชัดเจน และโดยทางลับ และความหมายจาก อายะฮ์ทั้งสองข้างต้นได้ชี้ให้เห็นว่า การละอวะฮ์ของท่านน บินูหุ นั้นมี 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 คือ ชั้นเริ่มต้น โดยการที่ท่านน บินูหุ ﷺ ได้กล่าวตักเตือนกลุ่มชนของท่านอย่างลับๆ ทั้งกลางคืนและกลางวัน แต่ผลที่ได้รับคือการหลบหนีออกจากท่าน

ระดับที่ 2 คือ ชั้นต่อเนื่อง โดยการที่ท่านน บินูหุ ﷺ ได้ทำการกล่าวตักเตือนอย่างเปิดเผย เพราะการละอวะฮ์บรรดาบุคคลชั้นนำในหมู่พวกเขานั้น ต้องพานพบความเหน็ดเหนื่อย การโต้เถียงอันมากมาย และการกล่าวร้ายใส่วาจาหยาบคายแข็งกระด้าง และไม่เกิดผลตอบรับใดๆจากพวกเขาเหล่านั้น

ระดับที่ 3 คือ ชั้นผสม โดยการที่ท่านน บินูหุ ﷺ ได้กล่าวตักเตือนกลุ่มชนของท่าน โดยการรวมขั้นตอนที่หนึ่งและสองควบคู่กัน นั่นคือการละอวะฮ์อย่างเปิดเผยโดยการประกาศ และการละอวะฮ์อย่างลับๆ และการใช้คำว่า ﴿نَمِيحًا﴾ เพื่อบ่งบอกถึงความแตกต่างของสถานการณ์และความหลากหลายของการใช้รูปแบบการละอวะฮ์ เพราะการละอวะฮ์อย่างเปิดเผยย่อมหนักกว่าการละอวะฮ์อย่างลับๆ และการควบรูปแบบทั้งสองย่อมหนักกว่าการทำการละอวะฮ์เพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

ขั้นตอนและรูปแบบการละอวษของท่านนบีฮุ ﷺ มีความคล้ายคลึงกับการละอวษของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ที่ได้ปฏิบัติภารกิจการละอวษของท่านที่มี กะฮุและคาบสมุทรอาหรับ และจุดยืนของชาวคูรอชผู้ปฏิเสธศรัทธาก็มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มชนของท่านนบีฮุ ﷺ คือต่างไม่เชื่อฟัง และไม่ตอบรับการละอวษจากท่านนบีของพวกเขา”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْفِ فِيهِ لَعَلَّكُمْ

تَغْلِبُونَ ﴿٦٦﴾

(26 :)

ความว่า “และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าฟังอัลกุรอานนี้ แต่จงทำเสียงอึกทักในขณะนั้น หวังว่าพวกท่านจะมีชัยชนะ”

(ฟุศลีต: 26)

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยพบว่าหลังจากที่กลุ่มชนของท่านนบีฮุ ﷺ ปฏิเสธการละอวษของท่าน ท่านก็ยังพยายามหาเทคนิค ละอวษด้วยรูปแบบ อื่นๆ ที่หลากหลาย เพราะท่านคาดหวังว่าด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในการ ละอวษที่พวกเขาอาจตอบรับการศรัทธาและหันสู่ทางแห่งสัจธรรม ท่าน จึงทำการละอวษอย่างลับๆ ทั้งกลางคืนและกลางวัน แต่พวกเขายังหนีห่างออกจากท่าน ท่านจึงทำการละอวษต่อไปอย่างเปิดเผย แต่ไม่ประสบผล ท่านจึง รวมขั้นตอนที่หนึ่งและสองควบคู่กัน นั่นคือการละอวษอย่างเปิดเผยโดยการป ระกาศและการละอวษอย่างลับๆ ซึ่งการควบรูปแบบทั้งสองย่อมหนักกว่าการทำการละอวษเพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

4.5.6 การละอวษด้วยการชี้แนะให้ขอภัยโทษ

หลังจากที่ท่านนบีฮุ ﷺ ได้เชิญชวนกลุ่มชนของท่านด้วย การตักเตือน ใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนโยน และโน้มน้าวจิตใจของพวกเขาด้วยผลดีต่างๆ หากพวกเขาเชื่อฟังและปฏิบัติตาม ทั้งการละอวษอย่างลับๆและเปิดเผยทั้งกลางวันและกลางคืน แต่กลุ่มชนของท่านหาได้เชื่อฟัง

ไม่ ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาต่างต่อต้านและปฏิเสธที่จะตอบรับการละอวะฮฺของท่าน ท่านจึงพยายามหารูปแบบการละอวะฮฺที่หลากหลาย โดยการ ใช้เทคนิคการละอวะฮฺด้วยการ ชี้นำพวกเขาให้ทำการขอภัยโทษต่ออัลลอฮฺ ﷻ ในความดีอริ้นของพวกเขา

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ ﴾

(10: ๑๐)

ความว่า “ข้าพระองค์ได้กล่าวว่ พวกท่านจงขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกท่านเถิด เพราะแท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษอย่างแท้จริง”

(นุห: 10)

วะฮฺบะฮฺ อัซซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/154) ได้กล่าววรรธาธิบายอายะฮฺข้างต้น ว่า “ท่านนบี นุหฺ ﷺ ได้กล่าวว่ ข้าพระองค์ได้กล่าวแก่กลุ่มชนเหล่านั้นว่ จงขอจากอัลลอฮฺ ﷻ ให้ทรงอภัยโทษต่อความผิดบาปที่ผ่านม่วด้วยเจตนาอิคลาศบริสุทธิ์ใจ และจงเตาบะฮฺต่อพระองค์จากการปฏิเสธศรัทธาและทำความผิดในอดีต แท้จริงพระเจ้าของพวกท่าน ผู้ทรงสร้างพวกท่าน ผู้เป็นพระเจ้าของพวกท่านอย่างแท้จริง คือ ผู้ทรงอภัยโทษอย่างมากมายให้กับผู้กระทำความผิดที่กลับเนื้อกลับตัว การขอภัยโทษนั้นจะทำให้เกิดความจำเริญและมีการเพิ่มพูนมีการพัฒนาอย่างมากมาย ส่วนความยากจนขัดสน ความแห้งแล้ง ความเจ็บป่วย และความกลัวเกิดจากความผิดบาป หากได้ทำ การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และขอภัยโทษ ความทุกข์ยากและบททดสอบก็จะหายไป และความดีและการเพิ่มพูนสิ่งดีก็ก็จะกลับมาอีกครั้ง”

ท่านนบี นุหฺ ﷺ พยายามที่จะใช้เทคนิคในการละอวะฮฺกลุ่มชนของท่านให้มีความหลากหลายเพื่อว่พวกเขาจะให้ความสนใจในการเชิญชวนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แม้ว่าพวกเขาจะยังดีอริ้น ปฏิเสธการศรัทธา และใช้วิธีการต่างๆ เพื่อไม่ให้การละอวะฮฺเข้าสู่จิตใจของพวกเขา ท่านก็ไม่ย่อท้อไม่หมดหวังในหน้าที่ของท่าน และท่านได้พยายามที่จะหาช่องทางที่จะโน้มน้าวเชิญชวนพวกเขา เพื่อให้พวกเขาได้รับความดีต่อไป โดยทำการ เรียกร้องชี้นำให้พวกเขาขอภัยโทษ

ต่ออัลลอฮ์ ﷻ อย่างจริงใจ และให้ความเป็นเอกภาพแก่พระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษในความผิดทั้งหลายของปวงบ่าว

เพื่อเป็นการยืนยันว่าสิ่งที่ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้สัญญาอยู่กับกลุ่มชนของท่านว่า อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงอภัยโทษในความผิดบาปต่างๆ หากพวกเขาสำนึกผิดและได้ทำการขอภัยโทษกลับเนื้อกลับตัวในความผิดพลาดในอดีต จึงขอกว่าหลักฐานอื่นๆจากอัลกุรอานซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในอายะฮ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴾
 (25: 40)

ความว่า “และพระองค์คือผู้ทรงรับการขอภัยโทษจากปวงบ่าวของพระองค์ และทรงอภัยจากความผิดทั้งหลายและพระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้ากระทำ”

(อิซฮอรอ: 25)

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าอัลลอฮ์ ﷻ นั้นคือผู้ทรงรับการขอภัยโทษจากปวงบ่าวของพระองค์ และพระองค์ทรงอภัยโทษในความผิดบาปของบ่าวที่สำนึกผิดทั้งหลาย และแน่นอนหากบ่าวของพระองค์จะทำการขอภัยโทษหรือไม่ พระองค์ก็ยังทรงรอบรู้ในสิ่งที่บ่าวได้กระทำทั้งหมดแล้ว

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ ﴾
 (104: 4)

ความว่า “พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นทรงรับการ
สำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์”

(อัต-เตาบะฮ์: 104)

อายะฮ์ข้างต้นเป็นการยืนยันว่าอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตอบรับการอภัยโทษจาก ปวงบ่าว
ของพระองค์ หากพวกเขาสำนึกผิดและทำการขออภัยโทษต่อพระองค์

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่าท่านนบีนูหฺ ﷺ มีพยายามอย่างยิ่งที่จะใช้เทคนิคในการ
ตะอวะฮ์กลุ่มชนของท่านเพื่อ โน้มน้ำวเชิญชวนพวกเขา ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ กลับเนื้อกลับ
ตัวด้วยการขออภัยโทษจากพระองค์อย่างจริงใจ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ และตอบรับการ
สำนึกผิดทั้งหลายจากปวงบ่าว

4.5.7 การตะอวะฮ์ด้วยการบอกข่าวดี

ในศุเราะฮ์นูหฺ ได้กล่าวถึงการตะอวะฮ์ของท่านนบีนูหฺ ﷺ ต่อกลุ่มชนของท่าน
ให้ทำการเคารพภักดีอัลลอฮ์ ﷻ และศรัทธามั่นต่อพระองค์ หลังจากที่ท่านนบีนูหฺ ﷺ ได้ชี้แนะ
กลุ่มชนของท่านให้สำนึกผิดและขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ﷻ แล้ว ท่านจึงทำการตะอวะฮ์ต่อ โดยใช้
เทคนิคการตะอวะฮ์ด้วยการบอกข่าวดีที่จะเกิดขึ้น 5 ประการหากพวกเขาขออภัยโทษต่อพระองค์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۝۱۱ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَنْبِيَاءٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝۱۲﴾

(12-11 :ع)

ความว่า “พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมายแก่พวกท่าน
(11) และพระองค์จะทรงเพิ่มพูนทรัพย์สินและลูกหลานแก่พวก
ท่าน และจะทรงทำให้มีสวนมากหลายแก่พวกท่าน และจะทรง
ทำให้มีลำน้ำมากหลายแก่พวกท่าน(12)”

(นูหฺ: 11-12)

อัลกุฎฎิบีย์ (al-Qurtubiy,2005: 17-18/210-211) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านมุกอติลกล่าวว่า เมื่อกลุ่มชนของท่านนบีฮุ ﷺ ได้ปฏิเสธต่อท่านเป็นเวลายาว นาน อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงไม่ให้ฝนตกทำให้เกิดความแห้งแล้ง และทรงทำให้ผู้หญิงในหมู่พวกเขาเป็นหมันระยะเวลา 40 ปี และสวนรวมถึงสิ่งเพาะปลูกผลผลิตของพวกเขาถูกทำลาย พวกเขาจึงไปหาท่านนบีฮุ ﷺ ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า จงขอภัยโทษต่อพระเจ้าของพวกเขาจากการตั้งภาคีของพวกเขาและพระองค์ผู้ทรงภัยโทษผู้ทรงเปิดประตูแห่งความโปรดปราน”

อรัรอซี (al-Razi,1981: 30/137) ได้กล่าวอธิบายว่า “การเคารพเชื่อฟังอยู่เป็นนิจเป็นสาเหตุทำให้ประตูแห่งความดีถูกเปิดออก ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ (หนึ่ง) การปฏิเสธศรัทธาเป็นสาเหตุที่ทำให้โลกพังทลาย เจกเช่นที่ได้มีการกล่าวถึงการปฏิเสธศรัทธาของชนชาวคริสต์

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ
الْجِبَالُ هَدًّا ۚ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۚ ﴾

(91-90 :)

ความว่า “ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมาและแผ่นดินก็แทบจะถล่มถึกลงไป และขุนเขาทั้งหลายก็แทบจะยุบถลายลงมา เป็นเสียงๆ(90) ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระเจ้าผู้ทรงกรุณาปรานี (91)”

(มัรยัม: 90-91)

ในเมื่อการปฏิเสธศรัทธาเป็นสาเหตุ ทำให้โลกพังทลาย แน่นอนอย่างยิ่งว่าการศรัทธาเป็นสาเหตุแห่งการสร้างโลกใต้น้ำอยู่ (สอง) อายะฮ์ข้างต้นเป็นการยืนยันอายะฮ์ในสุเราะฮ์นูหฺที่กล่าวถึงผลดีของการเชื่อฟังและปฏิบัติตาม เช่นเดียวกับอายะฮ์ต่อไปนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقُوا لَفَنَحْنَاهُمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾

ความว่า “และหากว่าชาวเมืองนั้นได้ศรัทธากันและมีความยำเกรงแล้วไซ้ร้ แน่นอนเราก็เปิดให้แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาความเพิ่มพูนจากฟากฟ้าและแผ่นดินแต่ทว่าพวกเขาปฏิเสธ ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาขวนขวายไว้”

(อัล-อะฮอรอฟ: 96)

และอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

(อัล-มาอิเดฮ์: 66)

ความว่า “และหากว่าเขาเหล่านั้นได้ดำรงไว้ซึ่งอัล-เตารอต และอัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขาแล้ว แน่นอนพวกเขาก็ได้บริโภคไปแล้วที่มาจากเบื้องบนของพวกเขา และที่มาจาก ภายใต้อุ้งเท้าของพวกเขา ในหมู่พวกเขานั้นมีกลุ่มหนึ่งที่มีความยุติธรรม และมากมายในหมู่พวกเขา นั้นช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งทีพวกเขากระทำกัน”

(อัล-มาอิเดฮ์: 66)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَأَلِّوْا سِتْقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا ۝١٦﴾

(16: ๕)

ความว่า “และหากพวกเขาขำรงมั่นอยู่บนแนวทางที่เที่ยงธรรม
แน่นอนเราก็จะให้พวกเขามีริชชีกว้างขวาง”

(อัลญิน: 16)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝٢ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۝٣﴾

(3-2: ๕)

ความว่า “และผู้ใดยำเกรงอัลลอฮฺ พระองค์ก็จะทรงหาทางออก
ให้แก่เขา(2) และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจากที่ที่เขา
มิได้คาดคิด(3)”

(อิฏญะาะล้าก: 2-3)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ

وَالْعَنْقَبَةُ لِلنَّقْوَى ۝١٣٢﴾

(132:)

ความว่า “และเจ้าจงใช้ครอบครัว ของเจ้าให้ทำละหมาด และจง
อดทนในการปฏิบัติ เรามีได้ขอเครื่องยังชีพจากเจ้า เราต่างหาก
เป็นผู้ให้เครื่องยังชีพแก่เจ้า และบั้นปลายนั้นสำหรับผู้ที่มีความ
ยำเกรง”

(ฏอฮา: 132)

(สาม)อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦ ﴾

﴿ ظ ٥٦ : ٤ ﴾

ความว่า “และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อ
เคารพภักดีต่อข้า”

(อัสซาริยาต: 56)

และหากพวกเขาได้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกสั่งใช้แล้ว การได้รับสิ่งที่พวกเขาต้องการบน
โลกคุณยาก็เป็นผลพลอยได้จากการเชื่อฟังและปฏิบัติตามทั้งสิ้น”

มนุษย์นั้นชอบที่จะให้ความดีและความกรุณาโปรดปรานเห็นผลอย่างรวดเร็วใน
เวลาอันใกล้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ١٣ ﴾

(13 : ﴿ ١٣ ﴾)

ความว่า “และสิ่งอื่นๆอีกที่พวกเขาเจ้ารักชอบมัน การช่วยเหลือ
จากอัลลอฮ์ และการพิชิตอันใกล้นี้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้
ศรัทธาเถิด”

(อัศศ็อฟ: 13)

ดังนั้นอัลลอฮ์ ﷻ จึงแจ้งให้กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷺ ทราบว่า หากพวกเขา
ศรัทธาต่อพระองค์ พระองค์จะทรงมอบข่าวดีทั้งในอาคิเราะฮ์และคุณยา โดยอายะฮ์ในสุเร าะฮ์นูหฺ
ได้กล่าวถึงผลประโยชน์บนโลกคุณยา 5 ประการ ต่อไปนี้

1. พระองค์จะทรงหลั่งน้ำฝนอย่างมากมาย ซึ่งนำมาซึ่งความอุดมสมบูรณ์

2. พระองค์จะทรงประทานทรัพย์สินเงินทองและเพิ่มพูนอย่างมากมาย
3. พระองค์จะทรงเพิ่มพูนลูกหลานอย่างมากมาย ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์และความต้องการของพวกเขา
4. พระองค์จะทรงทำให้มีสวนอันมากหลายที่เต็มไปด้วยต้นไม้และพืชผล ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีแก่เจ้าของ
5. พระองค์จะทรงให้น้ำอันมากหลายเพื่อใช้ในการรดน้ำพืชผลและสิ่งเพาะปลูกที่อยู่ในสวนของพวกเขา

อรรอซี (al-Razi, 1981: 30/137) ได้กล่าวว่า “ได้มีชายคนหนึ่งมาร้องเรียนต่อท่านหะซัน อัลบัสรี เกี่ยวกับความแห้งแล้ง ท่านจึงกล่าวว่า ท่านจงขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ﷻ และอีกคนหนึ่งได้ร้องเรียน เกี่ยวกับความยากจน และอีกคนเกี่ยวกับลูกหลานน้อย และอีกคนเกี่ยวกับที่ดินที่มีความเจริญเติบโตน้อย ท่านจึงได้สั่งให้ทั้งหมดขอภัยโทษ มีคนจากบางกลุ่มได้กล่าวแก่ท่านว่า ผู้คนมาหาท่านและร้องเรียนเรื่องต่างๆ ท่านกลับสั่งให้ทั้งหมดขอภัยโทษ ท่านจึงอ่านอายะฮ์ (สุเราะฮ์นูหฺ: 11-12) ให้กับเขา”

4.5.8 การคะอะฮ์ด้วยการให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้พยายามในการหาเทคนิคการคะอะฮ์ในรูปแบบใหม่ เมื่อกลุ่มชนของท่านมีท่าทีปฏิเสธรูปแบบที่ได้คะอะฮ์มาก่อนแล้ว ท่านจึงคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านให้พิจารณาใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธา

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ ﴾

(14-13 :ع)

ความว่า “ทำไมพวกท่านจึงไม่สำนึกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ (13) และโดยแน่นอนพระองค์ทรงสร้างพวกท่านตามลำดับขั้นตอน(14)”

(นูหฺ: 13-14)

วะฮะบะฮ์ อับซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/154-155) ได้กล่าวว
 อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “หมายถึง พวกเจ้าไม่เกรงกลัวถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ และ
 ศรัทธาต่อพระองค์และ เคารพภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวกระนั้นหรือ ทั้งๆที่พระองค์คือผู้ทรง
 สร้างพวกท่านเป็นลำดับขั้นตอน เริ่มจากการเป็นเชื้ออสุจิ หลังจากนั้นเป็นก้อนเลือด หลังจากนั้น
 เป็นก้อนเนื้อ หลังจากนั้นเป็นกระดูก หลังจากนั้นได้หุ้มกระดูกด้วยเนื้อ และหลังจากนั้นได้เป่า
 วิญญาณกลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง โดยเริ่มจากการวัยทารก หลังจากนั้นวัยรุ่น หลังจากนั้นวัยกลางคน
 และหลังจากนั้นวัยชรา และหากพวกเจ้าใคร่ครวญยังมีข้อบกพร่องสำหรับพระองค์ในการสร้าง
 พวกเจ้าด้วยลำดับที่ซับซ้อนอีกกระนั้นหรือ”

ท่านมุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏอวียี (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/118-119)
 ได้กล่าวหลักฐานถึงการอรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “การสร้างมนุษย์ที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ใน
 อายะฮ์ข้างต้นมีหลักฐานยืนยัน ดังนี้

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ
 نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا
 الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ
 لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ﴾

﴿ ل: 12-14 ﴾

ความว่า “และขอสาบานว่า แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุน
 แท้ของดิน (12) แล้วเราทำให้เขาเป็น นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอัน
 มั่นคง (คือมดลูก) (13) แล้วเราได้ทำให้เชื้ออสุจิกลายเป็นก้อน
 เลือด แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ แล้วเราได้ทำ
 ให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก แล้วเราหุ้มกระดูกนั้นด้วยเนื้อ แล้ว
 เราได้เป่าวิญญาณให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง คั้งนั้นอัลลอฮ์
 ทรงจำเริญยิ่ง ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง(14)”

(อัลมูมิญน: 12-14)

และอัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานอีกว่า

﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴾

(ط: حل: 54)

ความว่า “อัลลอฮฺ ทรงเป็นผู้สร้างพวกเจ้าในสภาพอ่อนแอ แล้วหลังจากความอ่อนแอพระองค์ก็ทรงทำให้มีความแข็งแรงแล้วหลังจากความแข็งแรงทรงทำให้อ่อนแอ และชราภาพพระองค์ทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงอาณาภาพ”

(อิรรัม: 54)

หลังจากที่ได้เรียกร้องให้มีการไคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ ในการสร้างมนุษย์ ท่านนบีนุหฺ ﷺ ยังได้เรียกร้องเชิญชวนให้มีการไคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ในด้านอื่นอีก เพื่อให้พวกเขาศรัทธา”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴾

(16-15: ع)

ความว่า “พวกเจ้าไม่เห็นดอกหรือว่าอัลลอฮฺทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆอย่างไร (15) และทรงทำให้ดวงจันทร์ในชั้นฟ้าเหล่านั้นมีแสงสว่าง และทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า(16)”

(นูหฺ: 15-16)

วะฮฺบะฮฺ อับซุฮัยลียฺ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/155) ได้กล่าวอธิบายอายะฮฺข้างต้นว่า “หมายถึง พวกเจ้าไม่เห็นและไม่รู้สิ่งที่อยู่เบื้องบนของพวกเจ้าว่า อัลลอฮฺ ﷻ ได้สร้างท้องฟ้าทั้งเจ็ดชั้น เรียงกันได้อย่างไร และพระองค์ทรงสร้างดวงจันทร์ประดับบนฟากฟ้า ซึ่งเป็นชั้นฟ้าของโลกคุณยาที่เราสามารถมองเห็นได้ เพื่อส่องแสงเปล่งประกายให้กับโลก โดยที่มันไม่มีความร้อนระอุ และพระองค์ทรงสร้างดวงอาทิตย์เปรียบเสมือนแสงไฟที่ให้ความสว่างในยามที่ความมืดแห่งราตรีได้ลับขอบฟ้า และมันได้แผ่ความร้อนและแสงแดดในเวลากลางวัน

ดวงจันทร์นั้นมีข้างขึ้นข้างแรมทำให้เราสามารถคำนวณจำนวนเดือน และดวงอาทิตย์นั้นสามารถคำนวณจำนวนปีได้ ซึ่งบ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ”

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ
لِنَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ
يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾

(5:)

ความว่า “พระองค์ทรงทำให้ดวงอาทิตย์มีแสงจ้า และดวงจันทร์มีแสงนวล และทรงกำหนดให้มันมีทางโคจร เพื่อพวกท่านจะได้รู้จำนวนปีและการคำนวณ อัลลอฮฺ มิได้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้ เว้นแต่ด้วยความจริง พระองค์ทรงจำแนกสัญญาณต่างๆ สำหรับหมู่ชนที่มีความรู้”

(ยูนุส: 5)

มุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏาวียฺ (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/119-120) ได้กล่าวอธิบายอายะฮฺข้างต้นว่า “อุละมาอ์บางท่านได้กล่าวว่า การที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสร้างดวงจันทร์มีแสงนวล บ่งบอกว่าแสงสว่างของดวงจันทร์มิใช่มาจากดวงจันทร์โดยตรง เพราะดวงจันทร์นั้นมืดสนิท แต่แสงสว่างที่มาจากดวงจันทร์นั้นมีปฏิกิริยามาจากแสงจากดวงอาทิตย์ และการรับแสงจากดวงอาทิตย์นั้นต่างกัน รับเพียงบางส่วนหรือเต็มส่วน ซึ่งจะทำให้เกิดจันทร์เสี้ยว หรือจันทร์

เต็มดวง และตรงกันข้ามกับดวงอาทิตย์ที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงสร้างให้มีแสงจ้า เพราะแสงจากดวงอาทิตย์เป็นแสงที่มาจากมัน โดยตรง ซึ่งส่งผลในการส่องแสงให้กับแผ่นดินและดวงจันทร์”

หลังจากนั้นท่านนบีนุหฺ ﷺ ยังพยายามโน้มน้าวกลุ่มชนของท่านจากการเรียกร้องให้พวกเขาใคร่ครวญความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ ในการสร้างชั้นฟ้า ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ เพื่อชี้ให้พวกเขาเห็นถึงหลักฐานความเอเกะของพระองค์ และความยิ่งใหญ่ทรงมีอำนาจของพระองค์ ผู้การเรียกร้องพวกเขาให้ใคร่ครวญพิจารณาถึงการสร้างมนุษย์ การเริ่มต้นบังเกิดมนุษย์ และการกลับคืนเพื่อไปยังโลกหลังความตาย” (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/120)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۗ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ

إِخْرَاجًا ۗ﴾

(18-17 :ع)

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงบังเกิดพวกท่านจากแผ่นดินเช่นพืชผัก (17) แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาอีกเพื่อคืนชีพ(18)”

(นุหฺ: 17-18)

วะฮะบะฮฺ อับดุลฮะอ์ลี (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/155-156) ได้กล่าวอธิบายอายะฮฺข้างต้นว่า “หมายถึง และอัลลอฮฺ ﷻ ทรงบังเกิดบิดาแห่งประชาชาติท่านนบีนุหฺ ﷺ จากดิน และทรงทำให้มีการเจริญเติบโตเช่นพืชผัก และทรงทำให้การเจริญเติบโตของพวกเจ้าเกี่ยวข้องกับอาหารที่เป็นผลผลิตมาจากดิน หลังจากนั้นพระองค์ทรงทำให้พวกเจ้ากลับคืนสู่ดินเมื่อพวกเจ้าเสียชีวิต และส่วนต่างๆของร่างกายเริ่มผุพังเป็นผุยผงจนกระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของดิน หลังจากนั้นพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันกิยามะฮฺ ซึ่ง ถูกให้ฟื้นคืนชีพเป็นมนุษย์โดยไม่มีลำดับขั้นตอนเช่นการบังเกิดมนุษย์ในครั้งแรก”

ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้พยายามคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านให้ใคร่ครวญถึงความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ให้ความสะดวกแก่บ่าวของพระองค์โดยการสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่เพื่อใช้สัญจรไปมา

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بَسَاطًا ۝١٩ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا﴾

(20-19 :ع)

ความว่า “และอัลลอฮฺทรงทำให้แผ่นดินนี้ราบเรียบกว้างใหญ่สำหรับพวกท่าน (19) เพื่อพวกท่านจะได้สัญจรไปมาตามพื้นที่โล่งกว้างนั้น(20)”

(นุหฺ: 19-20)

วะฮะบะฮ์ อับซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/156) ได้กล่าวอรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “หมายถึง และจากความเมตตากรุณาของอัลลอฮฺ ﷻ ต่อปวงบ่าว พระองค์ทรงสร้างแผ่นดินที่เรียบ กว้างใหญ่ให้กับพวกเจ้า และทรงให้มันมั่นคงด้วยภูเขา และทรงให้พวกเจ้าสัญจรไปมาตามแผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาลเพื่อหาปัจจัยยังชีพ และทรงให้ทุกพื้นที่ที่ทั้งภูเขา และที่ราบสูงมีทางที่กว้างสำหรับการสัญจร”

มุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏอวียฺ (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/121) ได้กล่าวอรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้น ว่า “ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ได้พยายามที่จะเรียกร้องเชิญชวนกลุ่มชนของท่านให้ตอบรับสิ่งที่ท่านได้ทำการคะอะฮ์ เชื้อฟังและปฏิบัติตามท่าน และศรัทธาอย่างแน่วแน่ต่อศาสน์ที่ได้ถูกส่งลงมา”

จากการค้นคว้าวิจัยพบว่า ท่านนบีนุหฺ عليه السلام ใช้ความพยายาม อย่างมาก ในการคะอะฮ์กลุ่มชนของท่านด้วยเทคนิคการคะอะฮ์ ให้พวกเขาใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ﷻ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ ดังนี้

1. พระองค์คือผู้สร้างมนุษย์เป็นลำดับขั้นตอนเริ่มจากเชื้ออสุจิเป็นก้อนเลือด หลังจากนั้นเป็นก้อนเนื้อ หลังจากนั้น เป็นกระดูก หลังจากนั้น ได้หุ้มกระดูกด้วยเนื้อ และหลังจากนั้นได้เป่าวิญญาณกลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง โดยเริ่มจากการวิยทารก หลังจากนั้นวิยรูน หลังจากนั้น วิยกลางคน และหลังจากนั้นวิยชรา
2. พระองค์คือผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ดเป็นชั้นๆ โดยที่มันมิได้พังลงมาแต่อยู่ งามใด ทั้งที่มัน ไม่มีที่ยึดแม้แต่น้อย
3. พระองค์คือผู้สร้างดวงจันทร์ให้ประดับอยู่บนฟากฟ้า โดยให้มันมีแสงสว่าง ระยิบระยับ ส่องแสงเปล่งประกายให้กับโลกโดยที่ไม่มีความร้อนระอุ
4. พระองค์คือผู้ทรงสร้างดวงอาทิตย์เพื่อให้ความสว่างไสวในยามราตรีลับขอบฟ้า และมันได้แผ่ความร้อนและแสงแดดในเวลากลางวันเพื่อให้ประโยชน์กับมนุษย์
5. พระองค์คือผู้บังเกิดมนุษย์ให้มีชีวิต ทรงทำให้มนุษย์เสียชีวิตและจะทรงให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันแห่งการสอบสวน
6. พระองค์คือผู้ทรงสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่เพื่อให้มนุษย์สามารถสัญจรไปมาได้เพื่อหาปัจจัยยังชีพ

ถึงแม้ว่าท่านนบีนุหฺ عليه السلام พยายามที่จะทำให้การตะอวะฮฺของท่านเข้าสู่หู และซึมซับสู่จิตใจของพวกเขา ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ที่มีวิทญญาและความเข้มแข็งน่าเชื่อถือด้วยการอดทนอย่างมากมาเป็นเวลาอันยาวนาน และทำการตะอวะฮฺพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ แต่กลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ عليه السلام มิได้สนใจใยดีการตะอวะฮฺของท่าน ยังคง ปฏิเสธทางแห่งสัจธรรมด้วยความคือร้อนหยิ่งยโส ท่านจึงทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮฺ ﷻ (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/121)

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَ نُوحُ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا نَدْرَأُ أَلِهَتَكُمُ وَلَا نَدْرَأُ وِدًّا وَلَا سُوعَا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ ﴾

(ع : 23-21)

ความว่า “นุหุได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริง พวกเขาได้ฝ่าฝืนข้าพระองค์และเชื่อฟังผู้ที่ทรยศของเขา และ ลูกหลานของเขามีได้เพิ่มพูนอันใดแก่เขานอกจากการขาดทุน (21) และพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่ (6) และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่าน เป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัดคุด และสุวาอู และยะฆู ย และยะอู๊ก และนัซรุ เป็นอันขาด(23)”

(นุหุ: 21-23)

วะฮะบะฮ์ อัจชะฮ์ อัยลียี (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/161-162) ได้กล่าว อรรถาธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบี นุหุได้ทำการร้องเรียนต่ออัลลอฮ์ ﷻ ว่า โอ้พระเจ้าของข้า พระองค์แท้จริงกลุ่มชนของข้าพระองค์ยังคง ปฏิเสธข้าพระองค์อย่างต่อเนื่อง และไม่ตอบรับการ คะวะฮ์ของข้าพระองค์ และปฏิบัติตามบรรดาผู้นำ ผู้ที่หยิ่งโส ผู้มั่งคั่ง และผู้ที่ทรยศและ ลูกหลานของพวกเขาไม่เพิ่มพูนสิ่งใดนอกจากทำให้ห ลงทางในโลกคุณยา และบทลงโทษในวัน อาคิเราะฮ์ และพวกเขาขาดทุนทั้งในคุณยาและอาคิเราะฮ์

กลุ่มชนของท่านนบี นุหุ ﷺ ได้วางแผนอันยิ่งใหญ่โดยการสกัดกั้นมนุษย์ผู้การ ตอรับการค้ำวอะฮ์ของท่านผู้การศรัทธาต่อพระเจ้าเพียงองค์เดียว และพยายามที่จะทำร้ายท่าน และหาทางฆ่าท่าน และบรรดาผู้นำในหมู่พวกเขาที่ปฏิเสธการค้ำวอะฮ์ของท่านนบี นุหุ ﷺ ได้ กล่าวสิ่งว่า อย่าได้ทอดทิ้งการสักการะพระเจ้าของพวกท่าน และหันมาเคารพภักดีพระเจ้าของนุหุ เป็นอันขาด และจงอย่าทอดทิ้งการสักการะวัดคุด สุวาอู ยะฆู ยะอู๊ก และนัซรุ ซึ่งบรรพบุรุษของเรา ได้สักการะมาก่อนหน้านี้เป็นอันขาด”

จากอายะฮ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าท่านนบี นุหุ ﷺ ต้องอดทนอย่างมากมาต่อความ คื้อรัน หยิ่งโส อวดคิของกลุ่มชนของท่านและการวางแผนของพวกเขา เช่นเดียวกับบรรดานบีและ บรรดาเราะฮ์สูลของอัลลอฮ์ ﷻ ต่างอดทนในการแบกรับภาระการค้ำวอะฮ์ โดยที่พวกเขาไม่ เคยย่อ ท้อ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَلَنْصَبِرَ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾

(12 : ظ)

ความว่า “และเราจะอดทนต่อการที่พวกท่านทำร้ายเราและ
บรรดาผู้มอบความไว้วางใจพึงไว้วางใจแต่อัลลอฮ์เท่านั้น”

(อิบรอฮีม: 12)

ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้สอนให้รู้จักการอดทนและยืนหยัดในหนทางการละอวະสุ
คู่อัลลอฮ์ ﷻ หะดีษที่รายงานโดยท่านอับดุลเลาะฮ์ บิน มัสอู๊ด ﷺ ท่านได้กล่าว

ظ ط ظ))
ظ لظ ل ظ ل ظ

(3477 :1998 ع ظ)

ความว่า “ฉันมองดูท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ขณะท่านกำลังเล่าถึงนบี
ท่านหนึ่งที่ถูกพวกพ้องของพวกเขาทำร้ายจนเลือดออก เขาใช้มือ
ลูบเลือดที่เปื้อนใบหน้า พลางก็กล่าวว่า : ข้าแต่องค์อภิบาลได้
โปรดให้อภัยแก่พวกพ้องของฉันด้วยเถิด เพราะความจริงพวก
เขาไม่รู้”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1998: 3477)

การที่นักคาลัยีมีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ﷻ ในการทำหน้าที่ละอวະสุคู่แนวทาง
แห่งการศรัทธา ยืนหยัดในหนทางการละอวະสุและอดทนต่ออุปสรรคต่างๆ แท้จริงเขาได้รับ
ผลตอบแทนอย่างยิ่งใหญ่จากพระองค์ และนักคาลัยีที่ทำงานละอวະสุอย่างแท้จริงมิเคยขอค่าตอบแทน

ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทองในการทำหน้าที่ของเขาจากผู้ใด ซึ่งท่านนบีฮุหุ ﷺ ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของท่านถึงจุดประสงค์ของท่านในการละอวะฮุ

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَيَقَوْمٍ لَا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ ﴾

(29 : 2)

ความว่า “และโอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ฉันมิได้ร้องขอทรัพย์สินใด
สำหรับการเผยแพร่แต่รางวัลของฉันอยู่ที่อัลลอฮุ”

(สูด: 29)

ในอายะฮ์ข้างต้น นบีมบอกรถึงการทำหน้าที่ละอวะฮุของท่านนบีฮุหุ ﷺ ตามคำบัญชาจากอัลลอฮุ ﷻ และหวังผลตอบแทนจากพระองค์ และมีได้ขอค่าตอบแทนใดๆจากมนุษย์ สิ่งเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักดาอีย์ที่จะต้องดำเนินตามแนวทางของท่านในการทำหน้าที่ละอวะฮุ หวังผลตอบแทนที่ดีในโลกหน้า และไม่หวังการตอบแทนจากมนุษย์ เพื่อว่าจะได้ไม่มีการครหาว่านักดาอีย์ทำหน้าที่ละอวะฮุเพื่อเป็นแนวทางในการได้รับผลประโยชน์จากมนุษย์ และการละอวะฮุเพื่อผลตอบแทนจากพระองค์มีความสำคัญมาก ซึ่งบรรดาศาสนทูตของพระองค์ได้ปฏิบัติมาก่อนแล้ว และทุกท่านต่างกล่าวแก่กลุ่มชนของเขาเช่นเดียวกับที่ท่านนบีฮุหุ ﷺ ได้กล่าวแก่กลุ่มชนของท่าน และเช่นเดียวกับท่านนบีฮุค ﷺ

อัลลอฮุ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَيَقَوْمٍ لَا سَأَلَكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي

فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

(51 : 2)

ความว่า “โอ้กลุ่มชนของนีนอย์ ฉันมิได้ขอร้องต่อพวกท่านซึ่ง
รางวัลในการนี้เลย รางวัลของฉันนั้นอยู่กับพระเจ้าผู้ให้บังเกิดฉัน
พวกท่านไม่ใช่ปัญญาหรือ”

(ฮุด: 51)

และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ก็เช่นเดียวกัน นมิเคยขอค่าตอบแทนใดๆ จะมากหรือน้อย
จนทำให้กลุ่มชนของท่านห่างไกลจากการตะอวะฮ์ และทำให้มีภาระหนัก

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿أَمْ نَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾

(40: ๕)

ความว่า “หรือว่าเจ้าขอค่าจ้างจากพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงมี
ภาระหนัก”

(อัลกุรอาน: 40)

และแน่นอนอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตอบแทนท่านนบีนุหฺ ﷺ และบรรดาศาสนทูตของ
พระองค์ ผู้ที่ทำหน้าที่ตะอวะฮ์ในหนทางของพระองค์และผู้ที่ยึดมั่นต่อพระองค์ด้วยการตอบ
แทนที่ดีในโลกนี้และโลกหน้า สำหรับผู้ปฏิเสธศรัทธาบรรดาศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷻ ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเขาทำให้ผู้คนจำนวนมากหลงทาง แน่แน่นอนพระองค์ทรงเตรียมผลตอบแทนให้กับพวกเขาด้วยการ
ลงโทษทั้งโลกนี้และโลกหน้า เช่นเดียวกับกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷻ

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا نَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾

(24: ๕)

ความว่า “และโดยแน่นอน พวกเขาได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมาก
หลง ค้างนั้นขอพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรม
เหล่านั้น นอกจากการหลงผิดเท่านั้น”

(นุหุ: 24)

วะฮบะฮ์ อัสซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/162-163) ได้กล่าว
อธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “แท้จริงบรรดาผู้นำและหัวหน้าได้ทำให้หมู่ชนจำนวนมากหลงทาง มีการ
กล่าวกันว่าผู้คนจำนวนมากหลงสัการะรูปปั้น และหลังจากนั้น ได้มีการสัการะต่อเนื่องจนถึงยุคของ
ชนเผ่าอาหรับและอะอูญามีย์จนกระทั่งถึงยุคแห่งการแต่งตั้งนบี เช่นที่ท่านนบีอิบรอฮีมได้กล่าว

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿وَأَجْنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ إِنِّي أَخْلَلَنَّ
كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ﴿٣٦﴾﴾

(36-35 : حظ)

ความว่า “และขอพระองค์ ทรงให้ข้าพระองค์และลูกหลานของ
ข้าพระองค์พ้นจากการบูชาเจว็ด (35) โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงพวกมันได้ทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่หลงทาง(36)”

(อิบรอฮีม: 35-36)

เป็นการเหมาะสมแล้วที่ท่านนบี นุหุ ﷺ ได้ขอคูดอฮ์ให้กลุ่มชนของท่านอยู่ใน
การหลงทาง ปฏิเสธศรัทธา และคือรื้อนั้น ดังนั้นท่านจึงกล่าวว่า จะไม่เพิ่มสิ่งใดให้กับบรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา นอกจากการเคลือบแคลงสงสัย และห่างไกลจากความถูกต้องดีงาม และพวกเขาจะไม่รับ
ทางนำที่จะนำไปสู่ความถูกต้อง เช่นเดียวกับที่ท่านนบี มูซา ﷺ ได้ขอคูดอฮ์จากอัลลอฮ์ ﷻ แก่
ฟิรูเอานูและกลุ่มชนของท่าน

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ رَبَّنَا أَطْمَسَ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ وَأَشَدُّ عَلَيَّ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ
يُرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴾

(88 :)

ความว่า “ขอพระองค์ทรงทำลายทรัพย์สินของพวกเขา และทรง
โปรดทำให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้างเพื่อมิให้พวกเขา
ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะเห็นการลงโทษอย่างเจ็บปวด”

(ยูनुส: 88)

หลังจากนั้นอัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวยืนยันถึงการให้ผลตอบแทนแก่ กลุ่มชนของ
ท่านนบีนุหฺ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาเนื่องจากการที่พวกเขาทำให้มนุษย์หลงผิดเป็นจำนวนมาก

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَنْصَارًا ﴾

(25 :ع)

ความว่า “อันเนื่องมาจากความผิดมากหลายของพวกเขา พวกเขา
จึงถูกจมน้ำตาย และจะถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรก ดังนั้นพวกเขาจะ
ไม่ได้พบผู้ช่วยเหลือสำหรับพวกเขาอื่นจากอัลลอฮ์”

(นูหฺ: 25)

จากความผิดบาปอัน มากหลายและความดี อริ้นปฏิเสธศรัทธาและต่อต้านท่าน นบิ
นูหฺ ﷺ อัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงลงโทษพวกเขาด้วยการให้จมน้ำจากเหตุการณ์น้ำท่วมโลก หลังจากนั้น
พวกเขาจะถูกนำเข้าสู่ไฟนรกในวันอาคิเราะฮฺ และจะไม่มีผู้ใดสามารถยับยั้งการลงโทษ ของ
พระองค์และช่วยเหลือพวกเขาได้

จากการศึกษาวิจัยพบว่าอัลลอฮฺ ﷻ ทรงตอบแทนผู้ศรัทธาด้วยผลตอบแทนที่ดี และผลบุญอันมากมายในโลกนี้และสวรรค์เป็นที่พำนักของพวกเขาในโลกหน้า และพระองค์ทรงตอบแทนกลุ่มชนของท่านนบีนุหฺ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยการลงโทษพวกเขาในโลกนี้โดยทรงให้พวกเขาอยู่ในการหลงผิด และทรงลงโทษต่อมาด้วยน้ำท่วมโลก และการลงโทษพวกเขาในโลกหน้าด้วยการถูกให้เข้าอยู่ในไฟนรกอันลุกโชน ดังนั้นลูกหลาน ทรัพย์สมบัติอันมากมาย มิตรสหาย หรือคนรักใคร่ ตลอดจนพระเจ้าจอมปลอมซึ่งเป็นรูปปั้นของพวกเขา ก็ไม่สามารถให้ความคุ้มครองหรือให้ความช่วยเหลือแก่พวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์ได้

ท่านนบีนุหฺ ﷺ ได้ทำการคะอะฮฺฮุกลุ่มชนของท่านด้วยการคะอะฮฺฮุที่หลากหลาย ทั้งการตักเตือน เรียกร้องเชิญชวนด้วยความสุภาพอ่อนโยน โดยวิธีลับและเปิดเผย ซึ่งแนะนำให้ขอร้องโทษต่ออัลลอฮฺ ﷻ โน้มน้าวด้วยการบอกข่าวดี และให้ใคร่ครวญถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ทำการคะอะฮฺฮุอย่างต่อเนื่องทั้งเวลากลางคืนและกลางวันเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี แต่ผลที่ได้รับคือกลุ่มชนของท่านต่างหลีกหนี ไม่ยอมที่จะรับฟังสัจธรรม และด้วยความดีใจอันจองหองพวกเขาได้ฝ่าฝืนและปฏิเสธศรัทธา ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาได้วางแผนร้ายอันยิ่งใหญ่เพื่อทำลายล้างการเผยแผ่และการเรียกร้องของท่าน และยังทำให้ผู้คนส่วนใหญ่หลงทางด้วยการชักชวนให้สักการะรูปปั้น และปิดกั้นมิให้หันหน้าเข้าหาการเรียกร้องสู่พระองค์ พวกเขาจึงถูกลงโทษให้อยู่ในหมู่ผู้หลงผิดและถูกให้จมน้ำตายในโลกนี้ และในโลกหน้าพวกเขาจะถูกให้ออ อยู่ในไฟนรกอันลุกโชน เพราะการฝ่าฝืนของพวกเขา

ท่านนบีนุหฺ ﷺ จึงได้ขอร้องต่ออัลลอฮฺ ﷻ ให้พระองค์ทรงจัดการขั้นเด็ดขาดต่อกลุ่มชนของท่านที่ปฏิเสธ อย่าให้หลงเหลือบนแผ่นดิน เพราะพวกเขาจะยิ่งทำให้ผู้คนหลงผิด และจะกำเนิดแต่พวกเลวทราม และขอร้องต่อพระองค์อย่าได้ทรงปล่อยปละละเลยกลุ่มชนเหล่านั้น อันเนื่องมาจากท่านได้รู้ว่าพวกเขาจะไม่ศรัทธาแม้ว่าจะยังใช้เวลายาวนานมากเท่าใดก็ตามในการคะอะฮฺฮุพวกเขา การคะอะฮฺฮุเช่นนั้นก็จะไม่เกิดผลเพราะหัวใจของพวกเขาดีใจและแข็งกระด้างไม่ยอมรับสัจธรรม

อัลลอฮฺ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا نَذِرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٦٦﴾ إِنَّكَ إِن

﴿ نَذَرْتَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٦٧﴾ ﴾

(27-26 :ع)

ความว่า “และนุหุได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยใ้พวกปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ในแผ่นดินนี้เลย(26) เพราะแท้จริง หากพระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาหลงเหลืออยู่ พวกเขาจะทำให้ปวงบ่าวของพระองค์หลงผิด และพวกเขาเหล่านั้นจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทราม พวกปฏิเสธศรัทธาเท่านั้น(27)”

(นุหุ: 26-27)

วะฮะบะฮ์ อัจซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/163) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “เมื่อท่านนบีนุหุ ﷺ ได้รับวะฮีย์จากอัลลอฮ์ ﷻ และทราบว่ากลุ่มชนของท่านจะไม่มีผู้ใดศรัทธาขกเว้นจำนวนน้อยเท่านั้น ท่านจึงได้ทำการขอดูอาว่า โอ้พระเจ้า ของข้าพระองค์จงอย่าให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่บนแผ่นดินนี้เลย

แท้จริงหากอัลลอฮ์ ﷻ ทรงให้กลุ่มชนของท่านนบีนุหุ ﷺ ที่ปฏิเสธศรัทธาหลงเหลืออยู่ พวกเขาจะทำการชักชวนบ่าวของพระองค์ที่กำเนิดหลังจากพวกเขาหลงผิดจากทางที่เที่ยงตรง และพวกเขาเองจะกำเนิดแต่พวกเลวทรามที่ละทิ้งการเคารพภักดีต่อพระองค์ ผู้ที่หัวใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความทรยศต่อมหากรุณาธิคุณของพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงทำให้ท่านนบีนุหุหลังจากที่ได้ร่วมใช้ชีวิตกับพวกเขาเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี”

ท่านมุฮัมมัด ซัยยิด ฎ็อนฎ็อวีย์ (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/125-126) ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์ข้างต้นว่า “ในอายะฮ์นี้ สิ่งที่เราน่าเชื่อมั่นต่อท่านนบีนุหุ ﷺ คือท่านเป็นหนึ่งในบรรดาอูลูลอฮ์มี ผู้เป็นเยี่ยมอย่างในการอดทนต่อบททดสอบ ท่านไม่ได้ขอดูอาให้กับกลุ่มชนของท่าน และไม่ได้กล่าวแก่พวกเขาด้วยคำพูดเช่นนั้น นอ กจากหลังจากที่ท่านหมดหวังในการตอบรับการศรัทธาของพวกเขา ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงทำให้ท่านทราบว่า จะไม่มีผู้ใดศรัทธาอีกแล้ว นอกจากที่ได้ศรัทธาไปแล้ว และนอกจากท่านได้สังเกตการณ์ร่วมใช้ชีวิตกับพวกเขาเป็นเวลายาวนานถึง 950 ปี ท่านจึงทราบว่าพวกเขาอยู่ในหมู่มชนที่รักการหลงทางมากกว่าทางนำและลูกหลานของพวกเขาต่างดำเนินรอยตามบรรพบุรุษของพวกเขาด้วยการปฏิเสธศรัทธาและกระทำสิ่งที่เลวทราม

จะพบว่าท่านนบีนุหุ ﷺ ได้ทำการขอดูอาให้กลุ่มชนของท่านที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยการทำลายล้างพวกเขาให้หมดสิ้น ในเวลาเดียวกันท่านได้ทำการขอดูอาให้ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงประทานการอภัยโทษและความโปรดปรานจงประสพแก่บรรดาผู้ศรัทธา”

อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴾
(28:ع)

ความว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษ
ให้แก่ข้าพระองค์ และพ่อแม่ของข้าพระองค์ และผู้ที่เข้ามาใน
บ้านของข้าพระองค์เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาชาย และ
บรรดาผู้ศรัทธาหญิง และพระองค์ท่านอย่าได้เพิ่มอันใดแก่พวก
อธรรมเหล่านั้น นอกจากความพินาศหายนะเท่านั้น”

(นุห: 28)

วะฮะบะฮ์ อัซซุฮัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 2009: 15/164) ได้กล่าวอธิบาย
อายะฮ์ข้างต้นว่า “ท่านนบี นุหฺ ﷺ ได้กล่าวคูอาฮ์ว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ โปรดทรงลบล้าง
ความผิดของข้าพระองค์ และบิดามารดาของข้าพระองค์ผู้ศรัทธาต่อศาสน์ของข้าพระองค์ และ
โปรดทรงอภัยโทษให้กับผู้ที่เข้ามาในบ้านของข้าพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา และบรรดาผู้เชื่อมั่นต่อ
การมีอยู่ของพระองค์ และความเอகะของพระองค์ และบรรดาผู้เชื่อมั่นจากประชาชาติและชนรุ่น
หลังจากนี้ และโปรดทรงอย่าเพิ่มพูนอันใดแก่ผู้ที่อธรรมต่อตนเองด้วยการปฏิเสธศรัทธาออกจาก
ความพึงพินาศและหายนะ

ท่านนบี นุหฺ ﷺ ได้ทำการขอคูอาฮ์ซึ่งครอบคลุมทั้งผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธา
จนถึงวันกิยามะฮ์

จากหะดีษรายงานโดย อับดุลอะซีด อัลคูครีย์ ﷺ ท่านได้ยืนท่านเราะฮ์ลุส ﷺ ได้กล่าว
ว่า

((ط ه ط))
(2395 :1998 4832 :1998 ط)

ความว่า “ท่านอย่าคบเป็นมิตรสหายนอกจากกับผู้ศรัทธาและจะ
ไม่รับประทานอาหารของท่านนอกจากผู้ที่มีความยำเกรง”

(บันทึกโดย Abu Dawud, 1998: 4832 และ al-Tirmiziy, 1998:
2395)

และเป็นการส่งเสริมให้มีการขอคู่ออ้อตามแบบอย่างของท่านนบีฮุ ﷺ สำหรับ
บรรดาผู้ศรัทธาชายหรือหญิง ทุกยุคทุกสมัย ทั้งที่มีชีวิตอยู่หรือได้จากโลกนี้ไปแล้ว”

มุฮัมมัด ซัยยิด ฏ็อนฏอวีย (Muhammad Sayyid Tantawiy, n.d.: 15/126) ได้กล่าว
อธิบายบายอะฮ์ซัซซันว่า “สุเราะฮ์นี้ได้จบท้ายด้วยการขอคู่ออ้อของท่านนบีฮุ ﷺ ต่ออัลลอฮ์
ﷻ ให้พระองค์ทรงอภัยโทษแก่บรรดาผู้ศรัทธา และความพึงพินาศหายนะจงประสพแก่บรรดาผู้
ปฏิบัติศรัทธา”

ท่านนบีฮุ ﷺ ได้ทำการ วิงวอน ขอคู่ออ้อต่ออัลลอฮ์ ﷻ ให้พระองค์ทรงกวาด
ล้างพวกอธรรมเหล่านั้นให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดินเพราะหากพวกเขาหลงเหลืออยู่ก็รังแต่จะก่อ
ความวุ่นวายและความไม่สงบ โดยการขัดขวางการเรียกร้องเชิญชวนสู่ สัจธรรมและปิดกั้นมิให้การ
อะฮ์ซัซซันเข้าสู่จิตใจของมหาชน พวกเขาจะให้กำเนิดแต่พวกเลวทรามและพวกปฏิบัติศรัทธาเท่านั้น
อีกทั้งท่าน ได้ทำการวิงวอน ขอคู่ออ้อต่ออัลลอฮ์ ﷻ ให้พระองค์ทรง อภัยโทษให้แก่ตัวเอง ซึ่งเป็น
มรรยาทที่ดีงามของบ่าวที่รู้จักพระเจ้า และการขอคู่ออ้อให้แก่บิดามารดาของท่านคือการภักดีของ
ท่านต่อผู้บังเกิดเกล้าที่เป็นมูมินผู้ศรัทธา และการขอพรให้แก่ผู้ที่เข้าไปในบ้านของท่าน ที่เป็นผู้
ศรัทธาคือการที่ท่านรักที่จะให้ความดีแก่พี่น้องของท่านที่เป็นผู้ศรัทธาทั้งชายและหญิง ในตรงกัน
ข้ามท่านได้ขอพรอีกครั้งให้ความพินาศล่มจมจงมีแต่พวกอธรรมผู้ปฏิบัติศรัทธาทั้งหลาย

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยพบว่า ท่านนบีฮุ ﷺ ให้ความสำคัญอย่างมากในการ
อะฮ์ซัซซันกลุ่มชนของท่านด้วยรูปแบบและเทคนิคการอะฮ์ซัซซันที่หลากหลาย โดยการตักเตือนให้
ระมัดระวังการลงโทษจากอัลลอฮ์ ﷻ หากพวกเขาฝ่าฝืน การใช้คำพูดที่สุภาพอ่อนโยนและการ
โน้มน้าวจิตใจ การอะฮ์ซัซซันอย่างลับๆและเปิดเผยทั้งกลางวันและกลางคืน การชี้แนะให้ขออภัยโทษ
ต่อพระองค์ การบอกข่าวดีสำหรับผู้ขออภัยโทษ ที่ จะนำมาซึ่งทรัพย์สิน เงินทองและลูกหลานอัน
มากมาย สว่นและลำน้ำหลายสาย และยังได้ตักเตือนให้พวกเขาใคร่ครวญสิ่งที่พระองค์ทรง
สร้างสรรค์สิ่งทั้งมวล รวมถึงการสร้างมนุษย์เป็นลำดับขั้นตอน การสร้างชั้นฟ้า ดวงอาทิตย์และดวง

จันทร์ การสร้างมนุษย์มาจากดิน และจะกลับคืนสู่ดิน และจะถูกให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันแห่งการ
ตอบแทน และการสร้างแผ่นดินให้เรียบกว้างใหญ่ เพื่อการสัญจรไปมา ท่านได้วางแบบอย่างแห่ง
การคະอะฮ์ให้ชนรุ่นหลังได้ปฏิบัติ บัดนี้ตาม โดยการใช้เทคนิค คະอะฮ์ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ที่
กล่าวมาเพื่อไม่ให้ผู้ถูกคະอะฮ์รู้สึกเบื่อหน่าย และมีความคาดหวังว่าด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งใน
การคະอะฮ์ที่พวกเขาอาจตอบรับการศรัทธาและหันสู่ทางแห่งสัจธรรม ซึ่งจำเป็นอย่างยี่ งสำหรับ
นักคาลัยชนรุ่นหลังที่ จะต้องนำเทคนิคต่างๆของท่านที่หลากหลายมาปรับใช้ให้เหมาะสมตาม
ภารกิจการคະอะฮ์กับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแบบอย่างการคະอะฮ์ที่ดีสำหรับที่จะดำเนิน
รอยต่อไปตราบวันสิ้นโลก

Prince of Songkla University
Pattani Campus